

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

M.Kodu: 192837

Sayı: 2011/06 • 11 Şubat 2011 • 1 TL

www.kizilbayrak.net

**Hükümet-sermaye
elbirliğiyle işçi katliamı!..**

**Katillerden
hesap soracağız!**

Halklarımız ve
geleceğimiz için
örgütlü
mücadeleye!

İşçi sağlığı ve
iş güvenliği
önlemleri
alınmalı!

40 işçiyi...

İÇİNDEKİLER

Mücadeleyi kazanmak için örgütlü taban inisiyatifleri!.....	3
Kazanmak için sendikal bürokrasiyi aşmak şarttır!.....	4
Ulusal İstihdam Stratejisi: Sermayenin saldırı stratejisi	5
Meclise yürümek isteyen emekçilere polis terörü.....	6
Torba yasaya karşı meşalelerle yürüdüler!	7
İş cinayetlerine son vermek için mücadeleye!	8
İşçi katliamı lanetlendi... ..	9
KDS Pres Döküm'de direniş ve gözaltı terörü	10
Metal'de greve doğru.....	11
UPS işçilerinden zafer kutlaması	12
Küçükçekmece KHK sözcüleriyle konuştuk... ..	13
İzmir'de işçiler kurultaya yürüyor.....	14
Gebze İşçi Kurultayı'na!.....	15
Mısır: Ayaklanma çıkış yolu arıyor	16-17
İhtilalin ruhu Arap coğrafyasını sarıyor / 2 - V. Yaraş... ..	18-20
47. Münih Güvenlik Konferansı	21
Halk ayaklanmalarının gösterdikleri- S. Eren.	22-23
Dünyadan	24
Kıbrıs'ta AKP'ye tepki büyüyor	25
Dink için kardeşlik nöbeti	26
Yaygın devrimci çalışma.....	27
8 Mart'ta mücadele alanlarına	28
Çürüyen düzenin sahte "ahlak" tartışmaları.....	29
Hasta tutsaklara özgürlük!.....	30
Mücadele Postası	31

Sosyalizm Yolunda

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2011/06 * 11 Şubat 2011

Fiyatı: 1 YTL

Sahibi ve Y. İşl. Md.: Ayten ÖZDOĞAN

EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.

Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi:

Eksen Yayıncılık Molla Şeref Mahallesi,
Simsar Sokak, No: 5, D: 3 Fatih / İstanbul
Tlf. No: (0212) 621 74 52
e-mail: info@kizilbayrak.net
Web: http://www.kizilbayrak.org
http://www.kizilbayrak.net

Baskı: SM Matbaacılık

Çobançeşme Mh. Sanayi Cd. Altay Sk. No 10 A Blok
Yenibosna / Bahçelievler / İSTANBUL /
Tel: 0 (212) 654 94 18

Kızıl Bayrak'tan...

3 Şubat günü Ankara'da yaşanan tablo ülkedeki siyasal ve toplumsal durumu yalın biçimde özetlemekteydi. Tablonun bir yanında kendilerine dayatılan ağır kölelik paketini reddeden işçiler ve emekçiler coplanıyordu. Diğer yanında ise kurlsız ve dizginsiz sömürü düzenine 20 işçi daha kurban ediliyordu. İşte bu tablo sermaye ve devletinin emekçiye hayat hakkı tanımadığını tescillerken, mücadele etmenin ne kadar yaşamsal bir sorun olduğunu gösteriyordu.

Ama sermaye daha fazlasının peşinde. Çünkü işçi ve emekçilerin eylemlerine konu olan "Torba Yasa" geçtiğinde sermaye daha azgın ve kurlsız sömürmenin olanaklarını elde edecek. Ülkenin dört köşesinde ve elbette sermayenin başkentinde işçi katliamları daha da artacak.

İşte bu nedenle "Torba Yasa"ya ve onun arkasından gelecek olan yeni saldırılara karşı verilen mücadele bu haliyle oldukça yetersiz. Daha fazlasını yapmak gerek. Sermaye ve iktidarından işçinin canını ve emeğini bu denli hoyratça sömürmesinin hesabını sormak, bu ülkeyi onlara dar etmek gerek!

Kuşkusuz ki Tunus ve Mısır halkları tutulması gereken yolu gösteriyorlar. Bu ülkelerde yıllar boyu ağır biçimde ezilen emekçi halklar ayağa kalkarak sömürücü zorbalara yakasına yapıştı. Oysa bu zorbalara emekçilerin emeği ve canı üzerine kurdukları saltanatlarını ilelebet sürdüreceklerini sanıyorlardı. Ancak hiç beklemedikleri bir anda, yıllar boyunca ezilip horlanmış oldukları halde susan milyonlar ayağa kalkınca, düzenlerinin baki olmadığını anladılar. Şimdilerde paçalarını kurtarmak için bin dereden su getiriyorlar.

İşte Türkiye işçi ve emekçilerinin tutması gereken yol da budur. Bu yol asalakların harcını işçilerin kanyla kardıkları düzenini yıkmak demektir. Bunun için tüm güç ve enerjimizle, ayaklanan emekçilerin mücadele ruhunu işçi sınıfı ve emekçilere taşımaları, mücadeleyi büyütmeyleyiz.

Araştırmacı-yazar **Volkan Yaraşır**'ın yayınevimizden yeni çıkan "*Yıkıcı Güç, Kolektif Özne*" adlı kitabı da, bu amaca hizmet ediyor. İşçi sınıfının tarihsel ve yakın dönem mücadele deneyimlerini Marksizm ışığında ele alan kitap, sınıf mücadelesinin sertleştiği bir dönemde, hem bu mücadelenin ruhunu taşıyor, hem de mücadele edenlerin yoluna ışık tutuyor.

Kitabı Eksen Yayıncılık bürolarından ve kitapçılardan temin edebilirsiniz.

EKSEN YAYINCILIK

"Bu çalışma çeşitli tarihlerde, sınıf mücadelesi, sınıf teorisi ve sınıfsal antagonizma üzerine yazılmış makalelerin derlemesinden oluştu.

Marx'ın "İşçi sınıfının kurtuluşu kendi eseri olacak" ilkesi çalışmanın eksenini belirledi. Bu perspektifle sınıf hareketinin dinamikleri ve gelişimi incelendi.

İşçi sınıfının tarihin öznesi olduğunun altı çizildi. Sınıfın yıkıcı gücünün beslendiği kaynaklar ortaya koyuldu.

Devrimci öznenin insanlardan değil, insanların oluşturduğu bir kolektif olduğu vurgulandı. İşçi sınıfının kolektif ve evrensel bir sınıf olduğu anlatıldı.

Kitap, incelenen konular itibarıyla beş bölüme ayrıldı. Bu ayrıştırma biraz da format gereği oldu ve teknik düzenlemeden başka bir anlamı yok. Okuyucu kitaba dilediği bölümden başlayabilir ya da her makaleyi birbirinden bağımsız okuyabilir.

Çalışma, anti-kapitalist bilincin ve anti-kapitalist mücadelenin gelişmesine, küçük de olsa bir katkıda bulunduğu işlevini yerine getirmiş olacaktır."

Volkan Yaraşır

YIKICI GÜÇ, KOLEKTİF ÖZNE

SINIF SAVAŞLARI, KAPİTALİST KRİZ, TABAN ÖRGÜTLENMELERİ

Kitapçılarda...

EKSEN YAYINCILIK

Mücadeleyi kazanmak için örgütlü taban inisiyatifleri!

DİSK ve KESK'in öncülüğünde 3 Şubat günü gerçekleşen Ankara eylemi, şu ana kadar "Torba Yasa" saldırısına karşı yapılan en ileri eylem oldu. "Meclisi kuşatacağız" iddiasıyla gerçekleştirilen eylemin gücü ise, kitleselliğinden çok saldırıyı geri püskürtme iradesini ortaya koymasından, önüne konulan polis barikatlarını zorlamasından kaynaklandı. Ancak önemli olan bu kararlılığa sahip olunduğunu göstermek değil, saldırıyı göğüsleyecek bir mücadele düzeyini ortaya koyabilmektir. Buradan bakıldığında bu eylem, "Torba yasa" saldırısına karşı mücadelede bir eşik haline gelememiş, gerisin geri protestocu bir noktaya dönülmüştür. Halihazırda basın açıklamaları ve yürüyüşler dışında daha ileri bir eylemli duruş gösterilememektedir.

Ankara'ya gidenler, bir kısmı sendika yöneticileri ve temsilcilerinden oluşan işçi ve emekçilerin politik kesimleriydi. Ancak bu sınırlarda bir kitleyle "meclisi kuşatmak" gibi ileri bir eylemin gerçekleştirilemeyeceği açıkta. Nitekim sermaye devleti saldırarak buna engel oldu. Eğer bu baştan açık bir gerçekse, yapılması gereken onu hesaba katan bir strateji ve taktikler geliştirmektir. Fakat, ortaya çıkan sonuç üzerinden de söylenebilir ki, eylemi düzenleyenlerin böyle bir stratejisi yoktur. Devlet saldırısı da dahil eylemin sınırları daha baştan belli olduğu halde, DİSK ve KESK yöneticileri, tüm iddialarına karşın mücadeleyi bu dar sınırlara mahkum etmişlerdir. Böylece mücadeleyi baştan protestocu bir çerçeveye sıkıştırmış, daha ilerisini planlama gücünü gösterememişlerdir.

Oysa "meclisi kuşatmak" hedefiyle ancak dar politik kesimle sınırlı bir katılımı yapılacak eylem, süresiz bir oturma eylemine dönüştürülebilirdi. Bu, "Torba Yasa" karşıtı duyarlılıkların geliştirilip güçlenmesi için olanaklar yaratılabilir, mevcut eylemin ve devlet terörünün de etkisiyle hafta sonu sınıfın geniş gövdesi Ankara'da toplanabilirdi. Böylece "meclisi kuşatmak" iddiasına da bir parça gerçeklik kazandırılabilir ve tekil protesto eylemleri daha ileri bir eylemin dayanakları haline getirilebilirdi.

Ayrıca başka bazı gelişmeler de böyle bir ileri çıkış için uygun siyasal ve toplumsal ortam sağlamaktaydı. Ankara eyleminin gerçekleştiği gün kentin başka bir noktasında

gerçekleşen işçi katliamını kastediyoruz. Güvencesiz ve kurlsız çalışma düzenini katmerli hale getirecek olan "Torba Yasa"ya karşı çıkan işçi ve emekçilere terör uygulayan devlet, diğer taraftan yine kurlsız çalışmanın sonucu olarak büyük bir işçi katliamına imza atıyordu. Ankara'da yapılacak merkezi bir yüklenme açısından koşullar oldukça elverişliydi.

Bu olanaklara rağmen atılan adım geri çekilmiş ve saldırıya karşı sonuç alıcı bir mücadele sürecinin örgütlenmesi görevi ortada bırakılmıştır. Mevcut aşamada sürecin yeniden bu düzeye ulaştırılması mümkün görünmemektedir. Dahası sendika yönetimleri "biz görevimizi yaptık" havasındadırlar. Öyle anlaşılıyor ki, eylemi planlarken de böyle bir sonucu hesap ediyorlardı. "Meclisi kuşatmak" iddiasıyla Ankara'ya gittikten sonra bir noktaya kadar yürütür ve polis barikatından çatışmalı ya da çatışmasız geri dönülür! Böylece "görevlerini yapmış" olurlar, kimse onlara "Torba Yasa"ya karşı ne yaptınız diyemez!

Onlar bu hespla hareket edebiliyorlar, çünkü karşılarında örgütlü bir taban hareketi yok. Bu sayede, düzeni zorlamak yerine protesto etmekle sınırlı kalan tutum, en ileri mücadeleciler sendikacılık çizgisi olarak gösterilebiliyor. Oysa geçmişte az çok örgütlü bir taban söz konusu olduğunda süreç bambaşka bir seyir izleyebiliyordu. Benzer reformist politikalar tabandan yükselen inisiyatifler yoluyla zorlanmakta ve aşma yönünde fiili çıkışlarla birleştirilmekteydi. Bu özellikle KESK açısından böyleydi. 17-18 Haziran '95 ve 4-5 Mart '98 eylemleri ile birlikte birçok

merkezi eylem, bu eylemleri sonuç alıcı bir hatta geliştirmek yönünde tabandan örgütlenen girişimlere sahne olmuştu. Ancak bu taban dinamiği kendisini hareketin önderliğini alabilecek bir düzeyde örgütleyemediği için, sermaye iktidarı kamu emekçileri hareketinin

temellerini zayıflatacak operasyonları hayata geçirebildi.

Bugün için KESK'i ileri taşıyabilecek düzeyde örgütlü bir taban dinamiği kalmamıştır. Varolan güçler yıllarca reformistler eliyle yaratılmış yıkıntının üstesinden gelebilecek bir özgüveni halihazırda taşımamaktadırlar.

DİSK için durum daha da kötüdür. DİSK yıllardır yönetimi mücadele yönünde zorlayacak örgütlü bir tabandan yoksundur.

Bu söylenenler aslında bugün işçi sınıfı ve emekçi hareketi cephesinden ihtiyaç olanı da ortaya koymaktadır. İhtiyaç örgütlü bir taban hareketidir. Kuşkusuz bu sadece DİSK ve KESK cephesinden değil, Türk-İş ve Hak-İş de dahil olmak üzere tüm sendikalar cephesinden ihtiyaçtır. Dolayısıyla, işçi sınıfına ihanet eden sendika ağalarını açacak, onların yakasına yapışacak, diğer taraftan reformist-icazetçi sendikal yönetimleri aşabilecek bir örgütlü taban dinamiğini yaratabilmek günün ve dönemin en önemli görevidir.

Örgütlü taban dinamiğini geliştirmenin koşulları her geçen gün olgunlaşmaktadır. "Torba yasa"dan sonra kıdem tazminatı başta olmak üzere sınıfa yönelik saldırılar önümüzdeki dönemde hızlanacaktır. Gündeme geleceği bilinen bu saldırılar, fabrikalardan sanayi havzalarına ve daha üst birleşik mücadele platformlarına kadar örgütlenmek için gerekli koşulları sağlamaktadır. Önemli olan "Torba Yasa"ya karşı verilmiş mücadelenin kazanım ve derslerine de yaslanarak, sınıfı ileri kesimlerinden başlayarak eğitmek, mücadeleye çekmek ve örgütlemektir.

Diğer taraftan metal işkolunda grup TİS süreciyle bağlantılı olarak hazırlıkları süren grev de sendikal bürokrasinin tahakkümünü kırabilecek dinamikleri barındırmaktadır. Gerçekleşmesi durumunda, ileri ve öncü bir çıkış olarak metal grevi, aynı zamanda tabanda işçi ve emekçilerin birliğine maya olacaktır.

Sınıf devrimcilerinin yürütmekte oldukları kampanya da asıl anlamını burada bulacaktır. Bugün tek tek fabrikalarda sınıfı örgütlemeye yoğunlaşan çalışmaların birikimleri, aynı zamanda sermaye düzenine karşı fiili-meşru-militan mücadeleyi omuzlayacak dinamiklerin önünü açacaktır. Bu dinamiklerin ileri hedefler doğrultusunda harekete geçmesine yardım edecektir.

3 Şubat eyleminin ardından...

Kazanmak için sendikal bürokrasiyi aşmak şarttır!

Sendikal bürokrasi yaklaşık 3 ay önce gündeme gelen, emekçiler için kapsamlı bir kölelik içerdiği gibi, aynı zamanda sendikalar için de örgütlülükleri yıkıma uğratacak sonuçlar üretecek yasa karşısında büyük bir atıllık içinde kalmıştır.

Türk-İş, tüm süreç boyunca sessizliğini korumuş, tabanın ve ilerici şubelerin basıncı sonucu toplandığında ise eylemsizlik kararı almıştır. Göstermelik eylemlerden dahi çekinen Türk-İş, sınıf için tam bir ihanet şebekesi olduğunu bir kez daha ortaya koymuştur.

Ancak diğer sendika ve konfederasyonların tutumu da içaçıcı değildir. DİSK, Genel-İş üzerinden kısmi bazı eylemler örgütlemiş, yasaya karşı etkili bir süreç örmek açısından ise büyük bir acizlik içinde kalmıştır.

KESK'in tutumu ise farklı değildir. Yıllardır bünyesine hakim olan reformist anlayışların ürünü olarak emekçilerin mücadelesinden uzaklaşmış, içine düştüğü bürokratik yozlaşma ve çürümenin sonucunda "kilitlemiştir." Olağanüstü Genel Kurul'un ardından "devrimci" iddialar taşıyan güçler tarafından oluşturulan yeni KESK MYK ise, Olağanüstü Genel Kurul'un gerçekleşmesinden ancak 10 gün sonra Danışma Meclisi'ni toplamış, yasanın mecliste görüşülmeye başlanmasının ardından emekçileri "direnişe" çağırmıştır.

Öncelikle KESK'in girişimleri sonucu gerçekleşen 3 Şubat eylemi, ortaya konulan eylem programının geçtik "genel direnişi", saldırıya kitlesel bir tepki vermekten uzaktan yakından ilgisi olmadığını göstermiştir. 3 Şubat eyleminin örgütleniş süreci dahi iddiasızlığın, yasayı püskürtme niyet, irade ve çabasından yoksunluğun somut göstergesi olmuştur.

3 Şubat eyleminin örgütlenme süreci...

Bir saldırıya verilecek yanıtta, geniş kesimlerin sürece katılması önemli olduğu kadar, burada sergilenen kararlı, direngen, militan tutumun önemli olduğu bilinir. KESK'in mücadele tarihinde önemli bir yer tutan 4-5 Mart direnişinde, belirleyici olan

kitlesellik değil, kamu emekçilerinin kararlı, militan tutum ve duruşu olmuştur.

Her fırsatta 4-5 Martlar'a gönderme yapanlar, "Torba Yasa" karşısında "genel direniş" örgütlenme çağrısında bulunanlar, "Torba Yasa" eyleminin örgütlenme süreci ve eylem anında icazetçi ve yasak savmacı bir tutum sergilemişlerdir.

4 örgütün (KESK, DİSK, TMMOB, TTB) 3 Şubat'a ilişkin açıkladığı eylem programı, temsili bir katılımı öngörmekteydi. İşgünü olması gerekçe gösterilerek, kitlesel katılım çağrısı yapılmamıştır. Fakat onlara rağmen tabanda ileri kesimin katılımı ile sayı 10 bini bulabilmiştir. Daha açık bir çağrıya dönüştüğü koşullarda katılımın daha da artacağı ise tartışmasızdır. Eylem diğer illerden "temsili" olarak kurgulanırken, Ankara için de "kitlesel" katılımın sağlanması için bir çaba sergilenmemiştir.

Ankara özgülünde işçi sendikalarından en geniş katılımın Genel-İş'e üye belediye işçileri olduğu gözükürken (CHP'li belediyelerde çalışan işçiler olduğunu özel olarak belirtmek gerekir) KESK ise elle tutulur bir çağrı yapmamıştır. Yalnızca BES ve SES'e bağlı kimi hastanelerdeki ilerici-devrimci kamu emekçilerinin çabaları sözkonusu olmuştur. Genel kurulları öncesinde işleme hale getirilen şubelerin gündeminde ise "Torba Yasa"ya karşı bir çalışma yoktur.

Eylemin örgütlenmesinde "meclisi kuşatmak" gibi cüretli sözler edilmesine rağmen, "halkla bütünleşmek" savıyla pankartsız, flamasız bir katılım dayatılmıştır. Hatta bir süredir "Torba Yasa"ya karşı ortak bir çalışma ören devrimci güçlere pankart açıldığı koşullarda müdahale edileceği tehditleri dahi savrulabilmiştir.

Kitlelerin gücüne, kararlı mücadelesine güvenmeyen ve bu yönde bir örgütlenme iradesinden yoksun olanlar, aynı tutumu eylem içinde de göstermişlerdir. Valiliğin kararı, eylemin engelleneceğinin açık beyanına rağmen, kararlı ve militan bir tutumdan uzak durulmuş, pazarlık gücü olarak 50'yi aşkın milletvekilinin varlığına güvenilmiş ve bir süre sonra da inisiyatif tümüyle onlara teslim edilmiştir. İlk müdahale ile birlikte sendika bürokratları çoktan alanı terk etmişlerdir. Ağırlığı KESK'li olmak üzere azımsanmayacak sayıda emekçi devrimci güçlerle birlikte sonuna kadar eylem alanını terketmemiştir.

Sendikal bürokrasi barikatı aşılmadan...

3 Şubat eylemi sendikaların, bir kez daha sınıfın ve emekçi kitlelerin taleplerini karşılamaktan ne denli uzak olduklarını göstermiştir. Tabanın basıncı ile gerçekleşen eylemleri ortada bıraktıkları bir kez daha görülmüştür. Devrimci bir çizgi ve mücadele programından yoksun, sendika içi pazarlıklar sonucu oluşturulan yeni KESK MYK'sı ise ilk sınavında başarısız bir tablo sergilemiştir. 3 Şubat eyleminin ardından, muhtemelen yasa maddelerinin tümüyle tamamlanacağı güne kadar sürecek eylemler ise zevahiri kurtarmaya yetmeyecektir.

Bu tablo, sendikal bürokrasinin aldedilmesi ve tabanın dinamiğinin örgütlenmesi ihtiyacının ne denli önemli olduğuna işaret etmiştir.

4 Şubat 2011 | Taksim

Türk-İş üyelerinden ihanete tepki!

Türk-İş yönetiminin 'torba yasa'ya karşı ihanetçi bir tutum sergileyerek suskun kalması, Türk-İş İstanbul Şubeler Platformu tarafından 4 Şubat günü gerçekleştirilen yürüyüş ve basın açıklamasıyla protesto edildi.

"Suskun Türk-İş istemiyoruz", "Haklarımızı torbalatmayacağız!" pankartlarının açıldığı eyleme Belediye-İş, Yol-İş, Tez-Koop-İş ve Harb-İş pankartlarıyla katıldı.

Atatürk Kültür Merkezi önünde bir araya gelen işçiler, Türk-İş İstanbul 1. Bölge Temsilciliği önüne yürüdü. Kitle oldukça coşkulu ve Türk-İş yönetimine öfkeliydi. Özellikle Türk Harb-İş Anadolu Yakası İstanbul Şubesi pankartı arkasında yürüyen kitle coşkulu sloganlar attı.

Bölge Temsilciliği yumurta yağmuruna tutuldu

Kitle Türk-İş binasına yaklaşırken sloganları daha gür haykırmaya başladı. Öfkeli işçiler binayı yumurta yağmuruna tuttular.

Basın açıklamasını okuyan Belediye-İş 2 Nolu Şube Başkanı Hasan Gülüm, torba yasaya karşı işçi ve emekçilerin mücadele etmeye çalıştıklarını belirterek, üyesi buldukları Türk-İş yönetiminin torba yasa karşısında akıl almaz bir sessizlik ve tepkisizlik içerisinde olduğunu vurguladı. Gülüm, Ankara'da 3 Şubat günü Torba yasaya karşı gerçekleştirilen eyleme polislerin biber gazı ve coplarla saldırmasına da değinerek buna rağmen Türk-İş yönetiminin sessiz kalmasını kabul edilmez bulduklarını ifade etti. Türk-İş içinde bulunan, mücadele eden ileri sendikaların bir plan içerisinde tasfiye edilmek istendiğine vurgu yaptı.

Gülüm basın açıklamasını "Bizler Türk-İş'e bağlı İstanbul şubeleri olarak Türk-İş yönetiminin bu ölü sessizliğinden bir an önce uyanmasını ve mücadele etmesini istiyoruz" sözleriyle sonlandırdı.

Basın açıklamasının okunduğu sırada içeride bulunan Türk-İş 1. Bölge Temsilcisi Faruk Büyükkucak kapının önüne çıkarak eylemi izlemeye başladı. Tez-Koop-İş üyesi bir işçi Büyükkucak'ı "Hangi eylemde vardınız? İşte ihanetçiler burada" diyerek teşhir etti.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Ulusal İstihdam Stratejisi: Sermayenin saldırı stratejisi

Torba Yasa gökten zembille inmedi . Bu saldırı paketi "Ulusal İstihdam Stratejisi" doğrultusunda hazırlandı. Bu strateji daha nice paket olup emekçilere dayatılacak.

UİS'in yayınlanan tam metninde, stratejiyle ilgili hazırlık çalışmalarına Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı bünyesinde 2009 yılının Ekim ayında başladığı belirtiliyor. Ayrıca, Türkiye işgücü piyasasındaki yapısal sorunların çözülmesi, orta ve uzun vadede büyümenin istihdama katkısının artırılarak işsizlik sorununa kalıcı çözüm sağlanmasının hedeflendiği söyleniyor. Şimdi bu iki cümle üzerine yaptığımız küçük bir araştırmayı eklemek istiyoruz.

Sermaye istedi

TİSK tarafından yayınlanan aylık dergi İşveren'in Ekim 2003 sayısındaki birçok makale İstihdam Stratejisi ve AB karşılaştırmalarına ayrılmıştır. Bu sayı içerisindeki Murat Sungar Büyükelçi AB Genel Sekreteri imzalı, "Türkiye'nin Avrupa İstihdam Stratejisine Uyumu Konusunda Yapılması Gereken Çalışmalar" başlıklı yazısında yer alan "Ülkemizin yaşamış olduğu ekonomik krizler, mevcut istihdam politikamızın tekrar ele alınması ihtiyacını fark etmemize imkan sağlarken, 1999 Helsinki Zirvesi'ni takip eden adaylık sürecimiz Avrupa İstihdam Stratejisine uyumu gündeme getirmiştir. Bu iki gelişmenin paralel seyri boyunca geçen kısa zaman zarfında önemli adımlar atılmıştır. Bu hedeflere varmada en önemli unsurun devlet-işçi-işveren diyalogu olduğunun da altını çizmemiz gerekmektedir. Kesin olan husus şudur ki, Avrupa İstihdam Stratejisine uyumlu olarak oluşturulmasına çalıştığımız Ulusal İstihdam Stratejisinin başarısı toplumun tüm kesimlerinin muvafakatine bağlıdır. Bu, aynı zamanda etkin uygulamanın da anahtarı olacaktır" ifadeleri 15-16 Ocak tarihlerinde sendika ağaları, TİSK yöneticileri ve Çalışma Bakanı Ömer Dinçer'in Bolu Abant'taki buluşmasına referans olacak onlarca açıklamadan sadece biri mahiyetinde.

Yine aynı derginin Ağustos 2005 sayısının TİSK Yönetim Kurulu Başkanı Tuğrul Kudatgobilik imzası ile yayınlanan "Ulusal İstihdam Stratejisi Gerekli"

başlıklı yazısındaki; "İstihdam üzerindeki vergi ve sigorta primi yüklerinin ağırlığı nedeniyle, artık Türk işvereni maalesef yeni işçi istihdam etmek istememektedir."

"Bizce bugün için ülkemizin bu alanda en büyük eksikliği, işsizlikle mücadele ve nitelikli istihdamın artırılması konusunda bir yol haritası özelliği taşıyacak olan Ulusal İstihdam Strateji ve Politikaları'nın olmayışıdır. Türkiye bir an önce üçlü diyalog ve işbirliği yöntemiyle AB İstihdam Stratejisi ile uyumlu Ulusal İstihdam Strateji ve Politikalarını belirleyip, Ulusal Eylem Planları ile uygulamaya koymalıdır" İfadeleri de yıllar öncesinden yasa koyuculara sunulan bir reçete özelliği taşıyor. Bu ve bunlar gibi daha birçok yazıyı benzer nitelikteki yayınlarda görmek mümkün. Sözün özü süreç ve niyet 2009 yılından çok daha öncelere dayanmakta. Şimdi UİS'nin içeriğine biraz göz atmak yerinde olacaktır.

Kuralsız çalışma!

IMF'nin, Dünya Bankası'nın, AB'nin her fırsatta dile getirdiği işgücü piyasasının esnekleştirilmesi gerektiği yönündeki istekleri, sermayenin de dayatmasıyla düzenlemeye konu olmuştur. "Durum Analizi" başlığı altında yer alan ikinci madde içerisinde yer alan küresel rekabet, bilgi teknolojilerinin değişimi, işletmelerin iç ve dış rekabet gücünü arttırmak, işsizlik sorununu çözmek gibi ifadelerle esnek çalışma gerekçelendirilmeye çalışılmış. Sonuç olarak uzaktan çalışma, çağrı üzerine çalışma, evde çalışma, kısmi süreli çalışma resmi ve yaygın bir hal alacaktır.

Diğer taraftan kayıt dışı çalışmanın ve kaçak işletmeciliğin önüne geçileceğini iddia eden bu belge ve stratejiler, çalınan minareye hazırlanan kılıf gibidir. Bugün 10 milyon kayıt dışı çalışan bulunmaktadır. Kaldı ki bu çalışanların nerde ve hangi koşullar altında olduğu resmi makamlarca da çok iyi bilinmektedir. Geçen hafta içerisinde yaşanan Ankara OSTİM'deki patlamada ölen işçiler bunun en acı kanıtıdır. Ölenler arasında bulunan kadın bir mühendis patlamanın gerçekleştiği yeri ihbar etmiş, işletmeye kısa süreliğine çalışma yasağı getirilmiş

fakat sonrasında tekrar faaliyete geçebilmiştir. Üstelik tüm bunlar resmi makamların burnunun dibinde, başkentte, göz göre göre gerçekleşmiştir.

Staj sömürüsü de belgede!

UİS içerisindeki önemli diğer başlıklar ise gençlerin, kadınların çalışma yaşamına katılımı, eğitim-istihdam ilişkisi, mesleki ve teknik eğitim, hayat boyu öğrenme maddeleridir. "Türkiye'de eğitim sisteminin en önemli eksikliği ekonominin ihtiyacına uygun insan gücü sunamamasıdır. Eğitim sisteminin öğrenci ve öğretmen kalitesinden makine ve teçhizat eksikliğine kadar uzanan birçok sorunu mevcuttur. Bu kapsamda özellikle -öğrencilerin iş dünyası ile temasının başlıca aracı olan- stajların etkin bir şekilde uygulanamaması önemli bir eksikliktir." denilerek "Torba Yasa"da yer alan stajyer sömürüsünün altı dolduruluyor. Mesleki eğitim gören öğrencilerin staj yapabilecekleri işyeri sayısı artarak 10'un üzerinde işçi çalıştıran işyerleri, stajyer uygulama kapsamına alınıyor. Bakanlar Kurulu gerekirse bu sayıyı 5'e düşürebiliyor. Meslek lisesi stajyerlerinin asgari ücretin üçte ikisi olan maaşları üçte birine düşürülüyor. Ayrıca genç işçiler için 2 ay olan deneme süresi 25 yaş altı baz alınarak 4 aya çıkarılıyor. Sonuç olarak genç nüfus daha uzun süreler daha düşük ücrete sömürülecek bir duruma geliyor.

Kıdem tazminatı da hedefte!

Strateji belgesi kıdem tazminatını da unutmamış. Sayfa 42'de yer alan 34. Maddede 44. sayfadaki 3. Maddede ve yer alan şu ifadeler kıdem tazminatı üzerine gelecekte atılacak adımların açıktan göstergesi durumunda; "Kıdem tazminatının yüksekliği, işletmeler açısından önemli bir maliyet kaleminin ortaya çıkmasına neden olmaktadır. İşletmeler bu yükten kurtulmak için kayıt dışı istihdama yönelebilmekte ya da çalışanların kıdem tazminatına hak kazanmasını önlemek için işçilere girdi-çıkı yaptırmakta, istifaya zorlamakta, istifa dilekçesi alarak işe başlatmakta veyahut özellikle vasıfsız işçilerin kıdemi fazla artmadan işlerine son verebilmektedir. Bunun sonucunda, işletmelerde önemli oranda verimlilik kayıpları yaşanmaktadır." "İşgücü piyasasının rekabet edebilirliği artırılacaktır.

Kıdem tazminatı reformu yapılarak ve bölgesel asgari ücret uygulamasına imkân tanınarak istihdam üzerindeki mali yüklerin öngörülebilir ve rekabet edebilir bir düzeye çekilmesi amaçlanmaktadır. "

Daha fazla örgütlülük...

Görülen o ki yakın geleceğe dair yapılan tüm bu planlamalar ve atılan adımlar işçi sınıfının kazandığı tüm hakları bir bir elinden alacak ve orta çağ koşullarında yaşamaya mahkum edecek. Şimdilik "Torba Yasa"da yer almıyor olsa da kıdem tazminatı ve bölgesel asgari ücret uygulaması da küçük bir manevrayla torbanın içine girebilir ya da yeni bir torba karşımıza çıkabilir. Yapılacak tek şey olduğunca örgütlü ve uyanık duran sermaye sınıfının karşısına

Meclise yürümek isteyen emekçilere polis terörü

DİSK, KESK, TMMOB ve TTB tarafından “Torba Yasa” saldırısına karşı 81 ilden başlatılan yürüyüş 3 Şubat günü Ankara’da sonuçlandı. Kurtuluş Parkı’nda toplanarak “Meclisi kuşatmak” üzere Kızılay’a yürümek isteyen binlerce kişiye polis gaz bombalarıyla saldırdı.

Günler öncesinden emekçileri tehdit eden devlet, engellemelere Ankara girişinde başladı. Ankara Valiliği’nin eylemi yasaklamasının ve müdahale edileceği açıklamaları ile birlikte diğer illerden gelen emekçiler üzerinde de terör estirildi.

Ankara girişinde tüm otobüsler durdurularak kimlik kontrolleri yapıldı. Ayrıca 4 otobüse de el konuldu. Devlet terörü gün boyunca devam etti. Ankara’ya gelen 10 bini aşkın emekçinin gerçekleştirdiği eyleme polis saldırdı. 2 saati aşkın sergilenen direnişin ardından ilerici devrimci güçler ile sendika ve sağlık-meslek odalarına üye emekçiler eylemi sona erdirdi.

En önde dört örgütün imzasının olduğu “Torba yasa geri çekilsin” şiarının ve taleplerin yer aldığı pankartın ardından KESK, DİSK, TMMOB ve TTB üyeleri önlük, şapkalarıyla yürüdüler. Eyleme TTB ve TMMOB sınırlı bir katılım sağlarken, 5 bini aşkın bir kitleyle KESK alanda yer aldı. DİSK’e bağlı sendikalardan ise Genel-İş kiteselliği ile dikkat çekti. Türk-İş merkezi olarak eyleme katılmazken, Belediye-İş, Hava-İş, Tez-Koop-İş, Harb-İş eyleme katılım sağladı. Kiteselliği ve coşkusu ile Belediye-İş Sendikası belirgin bir yer tuttu.

Devrimci güçlerin ortak pankartının arkasında BDSP, DDSB, DP, EHP, Kaldıraç yer aldı. Komünistler eyleme pankart ve flamalarıyla katıldılar. Eylemde ayrıca ESP, DHF, SDP, SP, TÖP, Mücadele Birliği, Alınteri, Halkevleri, EMEP ve HKP yer aldı.

İnisiyatif milletvekillerine bırakıldı

Kolej Kavşağı’ni geçtikten sonra yola barikat kurulmasının ardından kitle sloganlarla beklemeye başladı. Görüşmelerin başlamasının ardından polis sık sık dağılınması konusunda uyarıda bulundu. Bu esnada barikatın zayıf olduğu noktalarda emekçilerle polis arasında itişmeler yaşandı.

Sendika bürokratları, bir süre sonra görüşmelerde inisiyatifi CHP’li milletvekillerine teslim ettiler. Sendika bürokratlarının görevi CHP’li milletvekillerine

devretmelerinin yanısıra, barikatların açılacağına dair söylemlerle kitle oyalandı. Oyalama tutumunun sonuç vermemesinin ardından barikata parça parça yüklenilmesi sonucu müdahale ve çatışmalar başladı. Bürokratlar, ilk müdahale ile birlikte alanı terk ettiler.

3 saate yakın süren çatışmalarda ileri devrimci güçler ve özellikle KESK’e üye yüzlerce emekçi alanı terk etmemekte ısrar ettiler, devrimcilerle birlikte çatışmanın içinde yer aldılar. Eylem Cebeci’de sona erdi.

Saldırı protesto edildi

Polis terörünü protesto etmek için sendikalar ve devrimci-demokrat kurumlar saat 16.30’da Sakarya Meydanı’nda yeniden biraraya geldi.

BDSP Sakarya Meydanı’nın başında flamalarını açarak basın açıklamasının yapılacağı yere sloganlarla yürüdü. Basın açıklamasından önce DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi kısa bir konuşma gerçekleştirdi. Ardından KESK, DİSK, TMMOB ve TTB’nin ortak basın açıklamasını okudu. “Faşizme karşı omuz omuza!” sloganlarıyla başlayan basın açıklamasında Ankara OSTİM’de yaşanan işçi katliamı da protesto edildi.

Kızıl Bayrak / Ankara

Polis terörü protesto edildi

5 Şubat günü Adana’da bir araya gelen sendikalar, demokratik kitle örgütleri ve siyasi partiler Ankara’da yaşanan iş cinayetlerini ve Ankara’da emekçilere yönelik polis şiddetini protesto ettiler.

5 Ocak Meydanı’nda toplanan yaklaşık 200 kişi Çakmak Caddesi boyunca yürüyerek İnönü Parkı’na ulaştı.

Burada okunan basın açıklamasında, Ankara’da “Torba Yasa”ya karşı yapılan eylemde polisin saldırısı ve yine Ankara’daki işçi katliamına değinildi. İşçi katliamı ve “Torba Yasa” ile ilgili sloganların atıldığı eylemde Sosyalist Kamu Emekçileri’nin genel kurullarla ilgili hazırladığı broşürün dağıtımı yapıldı.

Polis terörü Bursa’da düzenlenen basın toplantısıyla protesto edildi. DİSK, KESK, TMMOB, TTB’nin Bursa’daki temsilcilerinin yer aldığı toplantı BES Bursa Şube binasında yapıldı.

Kurumlar adına ortak açıklamayı KESK Bursa Şubeler Platformu Dönem Sözcüsü Süleyman Ayyılmaz okudu.

Kızıl Bayrak / Adana - Bursa

Devlet terörü hastanelik etti

Mısır’da Mübarak’e halkın sesini dinleme çağrısı yapan Erdoğan ve iktidarı, Türkiye’de 3 Şubat günü sokaklara çıkan emekçilerin sesini boğmaya çalıştı. Öyle ki, Ankara’nın ayazında emekçilerin üzerine tazyikli su sıkıldı, biber gazıyla göstericileri dağıtmaya çalıştı. Bu müdahale sırasında ise bir işçi olan Serap Turan’ın başına gaz bombası isabet etti. Turan’ın kafatası kemiği kırıldı ve gözünü kaybetme riski ile karşı karşıya kaldı.

Turan’ın eyleme katılma sebebi ise mücadeleye omuz vermektir. Turan, kölelik koşulları altında yaşamını sürdürmeye çalışıyordu. İki çocuk annesi Turan, Ankara’da sokakları süpürüyor. Çalışma saatleri ise oldukça yoğun. 8 yüz 50 TL karşılığında sabah 05.00 ve akşam 17.00 saatleri arasında çalışıyor. Çocuklarını bakacak kimsesi olmadığı ve çocukları da sobayı yakamadığı için onları yatılı

okula vermek zorunda kalmış.

Turan, sendikalı olmak istiyor. Böylece haklarının olabileceğini ve ücretinin artacağını belirtiyor. Bu ise onun çocuklarını yatılı okuldan almasını sağlayacak. Eyleme de bu yüzden katılmış. Bu mücadeleye destek olmak için. Ama bütün hak alma eylemlerine azgınca saldıran devlet, daha ilk eyleminde Turan’ın hastanelik olmasına neden oldu.

Ekim Gençliği okurunun da omzu kırıldı

Eylemde yaralananlardan biri ise Ekim Gençliği okuru Elif Alçınkaya idi. Azgın devlet terörünün yaşandığı eylemde, polis panzerinden sıkılan tazyikli su nedeniyle yere düşen Alçınkaya’nın omzu kırıldı. Diğer eylemcilerin yardımıyla hastaneye götürülen Alçınkaya, bir gece hastanede tutuldu.

'Torba yasa'ya karşı meşalelerle yürüdüler

"Torba Yasa" tasarısına karşı KESK, 8 Şubat akşamı birçok ilde meşaleli yürüyüşler gerçekleştirdi. Tasarının geri çekilmesi talebiyle gerçekleştirilen yürüyüşlerde OSTİM ve İvedik'teki iş cinayetleri de protesto edildi. Ayrıca 3 Şubat günü Ankara'daki eyleme yapılan polis saldırısı da kınandı.

İstanbul

KESK İstanbul Şubeler Platformu, Taksim'de yaptığı yürüyüş ve basın açıklamasıyla tasarıyı protesto etti.

Taksim Tünel'de saat 18.00'de biraraya gelen kamu emekçileri ile onlara destek veren ilerici ve devrimci kurumlar Taksim Tramvay Durağı'na sloganlarla yürüdüler. "KESK İstanbul Şubeler Platformu" pankartının açıldığı ve temsili olarak giyilen torbalarla yapılan yürüyüşe, BEDAŞ işçileri, HSGGP, Emek Gençliği ve ÖDP pankartlarıyla katılırken Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu, Halkevleri, TÜM-İGD, Halk Cephesi, Emek ve Özgürlük Cephesi, Kaldıraç, PDD, Devrimci Hareket, EHP, TÖP, SDP flamalarıyla katılım sağladı. Ayrıca eyleme direnişçi PTT işçileri ve Dev-Sağlık İş de destek verdi.

Basın açıklamasına geçmeden önce OSTİM'de yaşanan iş cinayetinde katledilen 20 işçi için saygı duruşunda bulunuldu.

KESK İstanbul Şubeler Platformu Sözcüsü Ali Gün yaptığı açıklamada, "Torba Yasa" ile çağdaş köleliğin geleceğini ve 4/C uygulamasının genelleşeceğini belirtti. Gün, mücadelelerinin devam edeceğini belirterek açıklamayı sonlandırdı. Açıklamanın ardından temsili olarak giyilen torbalar çıkartılarak yakıldı.

Bursa

Fomara Meydanı'nda toplanan 200'ü aşkın emekçi yolun tek şeridini kapatarak AKP il binasına yürüdü. SCM işçilerinin eyleme katılması kitlenin coşkusunu arttırdı.

AKP önündeki açıklamada Ankara'da meydana gelen iş cinayetinde hayatını kaybeden işçiler anıldı.

Eyleme TÜMTİS, Petrol-İş, BDSP, Partizan, Halkevleri, TKP ve EMEP destek verdi.

Ankara

Kamu emekçileri Ankara'da da AKP İl Başkanlığı'na meşalelerle yürüyerek "Torba Yasa"yı protesto etti. Sakarya Caddesi'nde toplanan emekçiler meşalelerini yakarak "Torba Yasa geri çekilsin" yazılı pankartla yürüyüşe geçtiler.

Kocatepe Cami yakınlarında bulunan AKP binasına kadar yapılan yürüyüşün ardından Şubeler Platformu Dönem Sözcüsü Tuğrul Culfa basın açıklamasını okudu. KESK Genel Başkanı Döndü Taka Çınar da "Torba Yasa'nın bir saldırı paketi olduğunu vurguladı.

İzmir

İzmir'de Konak eski Sümerbank önünde toplanan emekçiler, ellerinde meşalelerle AKP İzmir İl Başkanlığı binası önüne yürüdü. AKP binasına giden sokağın girişine barikat kuran polis, emekçileri burada engelledi.

Basın açıklamasını gerçekleştiren Şubeler Platformu Dönem Sözcüsü Ali Rıza Özer, "Biz, OSTİM'de, Antalya'da, Denizli'de sigortasız çalıştırma sonucu, sendikasıylaştırma sonucu yaşamını kaybeden emekçiler gibi başka emekçilerin

de yaşamlarını kaybetmesini istemiyoruz" dedi.

Edirne

Belediye önünde KESK Edirne Şubeler Platformu pankartının açılmasıyla başlayan eylemde emekçiler meşalelerle AKP il binasına yürüdü. Açıklamada saldırı paketi ile işçi ve emekçilere esnek, güvencesiz bir çalışmanın getirildiği, hak gasplarının meşrulaştırıldığı dile getirildi.

Manisa

Eğitim-Sen önünde toplanan yaklaşık 200 kişi sloganlarla Manolya Meydanı'na yürüdü. Eylem esnasında ana caddenin bir şeridi trafiğe kapatıldı.

Atılan sloganlarda ve yapılan açıklamada AKP karşıtlığı ön plandaydı. KESK Şubeler Platformu Dönem Sözcüsü'nün okuduğu açıklamada yasanın herhangi bir çözüm sunmadığı aksine var olan kimi hakları da tırpanladığı dile getirildi. DİSK/Emekli-Sen de eyleme destek verdi.

Antalya

Antalya'da Atatürk Caddesi'nde toplanan KESK üyeleri ellerinde meşalelerle Adnan Menderes Caddesi'ndeki AKP Muratpaşa İlçe Başkanlığı önüne yürüdüler.

Yürüyüş sırasında atılan sloganlarla AKP protesto edilirken, basın açıklamasını yapan KESK Antalya Şubeler Platformu Dönem Sözcüsü Nurettin Sönmez, torba yasa tasarısına karşı günlerdir eylem yapmalarına rağmen iktidarın kendilerini duymazdan geldiğini söyledi.

Samsun

Samsun'da İstiklal Caddesi'nde toplanan yaklaşık 250 emekçi, Cumhuriyet Caddesi'ndeki AKP il binasının önüne yürüdü. Grup adına açıklama yapan KESK Şubeler Platformu Dönem Sözcüsü Uğurcan Albak, AKP'nin halkın değil, sermayenin iktidarı olduğunu vurguladı.

Kayseri

Kayseri'de Eğitim-Sen Kayseri Şube binası önünde toplanan kamu emekçileri, "Torba yasaya, esnek ve kural dışı çalışmaya hayır" yazılı pankart açarak AKP Kayseri il binasına yürüdü.

KESK Şubeler Platformu Dönem Sözcüsü Orhan Karakaya, yaptığı basın açıklamasında, başta sendikacılar olmak üzere emekten, emekçiden ve onların çıkarlarından yana olanları, tasarıya karşı birlikte olmaya çağırdı.

Sivas

Sendika binası önünde ellerinde "Halkın sesini gaza boğdular", "Sıkma Mübarek", "Tayyip sonun Mübarek olsun" yazılı dövizlerle toplanan kamu emekçileri, AKP Sivas İl binasına yürüdü.

Gaziantep

Gaziantep'te Kırkayak Parkı'nda toplanan KESK üyeleri sloganlarla AKP İl Başkanlık binasına yürüdü. KESK Gaziantep Şubeler Platformu Dönem Sözcüsü Ali Ersönmez, yasaya karşı olmaya devam edeceklerini söyledi.

Adana

Adana'da KESK, DİSK, TMMOB ve TTB'nin çağrısıyla torba yasaya karşı bir yürüyüş

gerçekleştirildi. Büyükşehir Belediyesi önünden başlayan yürüyüşle AKP önüne gelindi. "Tazyikli suyunuz, bombanız, gazınız vız gelir bize vız... Torba yasaya 3 Şubat'ta da karşıydık şimdi de karşıyız" ortak pankartının ardında yürüyen emekçiler yürüyüş boyunca sloganlarla 3 Şubat'ta yapılan saldırıyı protesto ettiler. 200'ü aşkın emekçinin katıldığı eylemde BDSP de yer aldı. Eylemde Sosyalist Kamu Emekçileri'nin broşürü dağıtıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul – Bursa – Edirne – Manisa – Adana

9 Şubat 2011 | Tuzla

Tersanelerde imza kampanyası

Tersane İşçileri Birliği Derneği (TİB-DER) çalışmalarını hız kesmeden sürdürüyor.

Torba yasa karşıtı çalışmalar kapsamında "Torba yasa geri çekilsin" şiarı ile imza kampanyası başlatan TİB-DER'liler, 9 Şubat sabahı Tuzla Gemi Tersanesi önünde imza standı açtılar. Stant etrafında "Torba yasa geri çekilsin" yazılı ozalit asan TİB-DER üyeleri tersane işçilerini örgütlü mücadeleye çağırıyor. Ajitasyon konuşmalarında tasarı teşhir edildi. Ayrıca imza atan işçilere torba yasa ile ilgili TİB-DER'in bildirimleri verildi. İmza standı bir hafta boyunca değişik noktalarda açılacak.

Mamak'ta eylem

Torba Yasa'ya karşı Ankara Mamak'ta 2 Şubat akşamı eylem gerçekleştiren devrimci ve ilerici kurumlar Tuzluca'yır Mahalle Muhtarlığı'nın önünde toplandı.

Tıp Fakültesi Caddesi'nin tek taraflı olarak trafiğe kapatıldığı yürüyüşün ardından Tuzluca'yır Meydanı'na gelinerek basın açıklaması okundu.

BDSP, DDSB, DP, EED, EHP ve Kaldıraç tarafından örgütlenen eyleme AKA-DER ve ESP de destek verdi.

Kızıl Bayrak / Tuzla - Ankara

Sömürü cehenneminde katliam!**İş cinayetlerine son vermek için mücadeleye!**

Güvencesiz çalışmayı yaygınlaştıracak olan "Torba Yasa"ya karşı Ankara'da 3 Şubat eyleminin gerçekleştiği gün, OSTİM ve İvedik Organize Sanayi Bölgeleri'nde 8 saat ara ile iki patlama yaşandı. Patlamalar sonucunda gerçekleşen işçi katliamında 20 işçi yaşamını yitirirken, 53 işçi ise yaralandı.

İlk patlama, OSTİM Mega Center'da, kablo ve hidrolik araç üreten bir işyerinde meydana geldi. İlk yapılan açıklamada işyerinin işletme belgesi olmadığı söylenirken, sonrasında aksi iddia edildi. Akşam saatlerinde ise OSTİM'e 1 kilometre uzaklıkta İvedik Organize Sanayi'nde tiner ve boya imalatı yapan bir işyerinde patlama yaşandı. Bu işyerinin ise sadece torna ruhsatına sahip olduğu açıklandı. Kimi iddialara göre ise işyerinde kaçak mazot üretilmekteydi. Ancak patlamalara ilişkin ileri sürülen ortak neden ise, aynı hatalı sanayi tüplerinin kullanılıyor olmasıydı.

Patlamaların ardından ise düzen güçleri, Çalışma Bakanı'ndan Büyükşehir Belediye Başkanı'na ve OSTİM yöneticilerine kadar sorumluluğu işçilere yükleyen pervasız açıklamalar yaptılar. Patronların ve kendilerinin kusurlarını örtmeye çalışırken, işçileri dikkatsizlik ve ihmalle suçlayarak faturayı işçilere kesmeye çalıştılar.

Ancak ne söylerse söylesinler, diğer sanayi bölgelerinden farkı olmayan OSTİM denem sömürü cehenneminde de hiçbir işçi sağlığı ve güvenliği tedbirinin alınmadığı, denetimlerin yapılmadığı, işçilerin göz göre göre katledildiği ortaya çıktı.

Sömürü cehennemi!

17 temel sektörde 5 bin işletmenin ve 50 bin çalışanın olduğu OSTİM, hemen yanı başında gün geçtikçe büyüyen İvedik Organize Sanayi Bölgesi'yle birlikte on binlerce işçiyi bünyesinde barındırıyor. Ağırlıklı olarak küçük işletmelerin yer aldığı OSTİM, dev bir fabrikayı andırıyor. OSTİM kapitalistler için, her ne kadar çağdaş üretim teknolojilerinden, gelişmekte olan ülkelere bölgesel kalkınma modeli olarak önerilip KOBİ kenti olarak anılsa da işçiler için tam bir sömürü cehennemi anlamına geliyor.

Diğer küçük sanayi bölgelerinde olduğu gibi, OSTİM ve İvedik'te de işçiler, birçok sorun ile karşı karşıya kalıyorlar. Sigortasız, düşük ücretle çalışma ve ulaşım, OSTİM'de işçilerin sorunlarının başında geldiği gibi, işçi sağlığı ve iş güvenliği tedbirlerinin alınmaması da OSTİM işçilerinin en temel sorunlarından birini oluşturuyor. Örneğin geçtiğimiz yıl Metal İşçileri Birliği tarafından işçi sağlığı ve güvenliği tedbirlerinin alınması talebi çerçevesinde, meslek hastalıklarını hedef alan bir çalışma başlatılmış, bu kapsamda İvedik'te kurulu bulunan Buse Metal'de çalışan, meslek hastalığına yakalanan Yunus Dönmez adlı işçi ile dayanışma çalışması yürütülmüştü.

Diğer sanayi bölgelerinde olduğu gibi, OSTİM ve İvedik'te de işçi sağlığı ve güvenliğinin en temel sorunların başında geldiği, son gerçekleşen katliamla bir kez daha görülmüş oldu.

Yaşananlar kaza değil katliam!

Ankara'da ardı ardına yaşanan iki patlama, bundan önce yaşananlar gibi, kaza ya da kader değildir. Açıkça işçi katliamıdır. Kapitalistler işçi sağlığı ve güvenliği tedbirlerini ek masraf olarak görmektedir. Alınması gereken tedbirleri almaktan geri durmaktadır. Beraberinde özelleştirme, sendikasılaştırma, taşeronlaştırma politikaları da işyerlerinin denetimini zayıflatmaktadır. Keza aynı şekilde devlet kurumları da (Bakanlık, belediye vb.) kapitalistleri korumakta, işçiler işletme belgesi dahi olmayan -yani tüm denetim mekanizmalarından bağımsız-, işçi sağlığı ve güvenliği olmayan ortamlarda çalışmakta, ölüm, sakatlanma vb. riski taşımaktadırlar.

Hükümet bu koşulların hazırlanmasında suçüstü yakalanmıştır. Öyle ki Çalışma Bakanı patlamanın olduğu işyerlerinde işletme belgesinin olmadığını söyleyerek kendilerini aklamaya çalışırken, daha sonra kendilerinin belge zorunluluğunu kaldırdığı anlaşılmıştır.

Keza, Meclis'ten adım adım geçen "Torba Yasa", güvencesizliği arttıran, işçi sağlığı ve güvenliği tedbirlerinin daha da azaltılmasını içeren hükümler içermektedir. Yasayla birlikte, Çalışma Bakanlığı'na bağlı müfettişlerin yaptığı denetimler devre dışı bırakılarak Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'na bağlı memurlara devredilmektedir. Zaten, devletin mevcut uzmanları da kapitalistlerle işbirliği halinde denetimleri tümüyle göstermelik bir işleme dönüştürmektedirler.

İş cinayetlerine son vermek için mücadeleyi yükseltelim!

İş cinayetleri konusunda Avrupa'da 1., dünyada 3. sırada yer alan Türkiye kapitalizminin sicili son derece bozuk. Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı yetkilileri dahi, her gün ortalama 220 iş kazası olduğunu, bu kazalarda hergün 3 işçinin hayatını kaybettiğini açıklıyor.

Davutpaşa'da 3 yıl önce bir havai fişek atölyesinde meydana gelen patlamada 23 işçi hayatını kaybetmişti. İş cinayetinin ardından atölyede çalışan işçilerin çoğunun sigortasız çalıştırıldığı ortaya çıkmıştı. Zonguldak'taki Karadon Müessese Müdürlüğü'nde 17 Mayıs 2010'da meydana gelen grizu patlamasında 30 madenci hayatını kaybetmişti. Kayıp olan 2 madencinin cenazesi ise ancak 8 ay sonra çıkarılmıştı. Tuzla tersanelerde ve kot kumlamada işçilerinin yaşadıkları ise uzun bir dönem kamuoyunun gündemine oturmuştu.

Bir dönem özellikle Tuzla tersane işçilerinin ve kot kumlama işçilerinin yürüttüğü mücadele, iş cinayetlerinin gündemleşmesinde ve buna karşı taleplerin yükseltilmesi ve somut adımların atılmasında etkili olmuştu. İşçi cinayetlerinin katliamlara dönüştüğü ve düzen güçlerinin daha fazlasına hazırlandığı mevcut koşullarda, bu mücadelenin yeniden yükseltilmesi büyük önem taşıyor.

İzmir

İzmir İşçi Kurultayı Hazırlık Komiteleri tarafından 5 Şubat günü yapılan eylemde, katledenin kapitalizm olduğu belirtilerek örgütlü mücadele çağrısı yapıldı.

"Tuzla'dan Davutpaşa'ya, Karadon'dan OSTİM'e... İş cinayetlerinin sorumlusu sömürü ve ölüm düzenidir, kapitalizmdir! / Kurultay Hazırlık Komiteleri" ozalitinin açıldığı eylemde kızıl bayraklar taşındı.

Basın açıklamasında şunlar söylendi: "*Ancak bu ölüm düzeni kaderimiz değil. Kendi kaderimizi çizmemizin yolu ise herşeyden önce patronların karşısına örgütlü bir sınıf olarak çıkmaktan geçer. Bizler İzmir İşçi Kurultayı çalışmalarını başlatan işçi ve emekçiler olarak fabrikalarımızda, atölyelerimizde işçi kardeşlerimizle bir araya gelmenin ve örgütlü mücadeleyi yükseltmenin çabasını veriyoruz. Biliyoruz ki bu sömürü düzeni yıkılacaksa, onu yapabilecek olan tek güç işçi sınıfıdır. Bunun yolu ise haklarımız ve geleceğimiz için örgütlü mücadeleyi yükseltmektir.*"

Açıklamaya TÜMTİS üyesi UPS ve ambar işçileri ile sendika yöneticileri, Ege 78'liler, DHF, Mücadele Birliği destek verdi.

SİDER'den katliam protestosu

Adana **Sanayi İşçileri Derneği** 8 Şubat günü gerçekleştirdiği basın açıklamasıyla iş cinayetlerini protesto etti. İnönü Parkı'nda gerçekleştirilen eylemde "*Tersanelerden madenlere, Davutpaşa'dan Ostim'e işçi katliamları sürüyor... Dur demek için örgütlü mücadeleye*" pankartı açıldı.

Açıklamada, iş cinayetlerinin tümüyle kuralınsızlığın, güvencesizliğin ve örgütsüzlüğün doğal sonucu olduğu belirtilerek geçtiğimiz yıllarda Davutpaşa, Bursa, Zonguldak'ta yaşanan iş cinayetlerine değinildi.

Açıklamada ayrıca, Adana'da öncü işçi ve emekçilerin girişimiyle 3. Adana İşçi Kurultayı çalışmalarının başladığı duyuruldu. Haklarımıza ve geleceğimize sahip çıkmanın tek yolunun da örgütlenmekten geçtiği belirtilerek, işçi kurultayında birleşme çağrısı yapıldı.

DHF, ESP, ODAK, İHD temsilcilerinin de destek verdiği açıklamanın ardından SİDER çalışanları sigortasız çalışmaya karşı başlattıkları imza kampanyası için İnönü Parkı'nda stant açtılar. İmza standına ilginin yoğun olduğu görüldü.

Kartal'da yürüyüş

Kartal İşçi Kurultayı Hazırlık Komitesi Ankara'da yaşanan toplu işçi katliamını 6 Şubat akşamı protesto etti. Kartal Citi Bank önünde biraraya gelen Kartal KHK üyeleri, "Haklarımız ve geleceğimiz için mücadeleye! İş cinayetlerine sessiz kalmayacağız! / Kartal İşçi Kurultayı Hazırlık Komitesi" ozalitinini açarak Kartal Meydanı'na yürüdü.

Açıklamada cinayetlerin sermayenin kâr hırsından kaynaklandığı belirtildi. Ayrıca devletin OSTİM patlamasından sonra yaptığı açıklamaların, katliamın üstünü örtmeye dönük bir girişim olduğu söylendi. İşçi ve emekçilerin hak ve geleceklerinin örgütlü mücadeleyle kazanılabileceği vurgusunun yanısıra KHK'larda örgütlenme çağrısı yapıldı.

Kızıl Bayrak / Adana - İstanbul - İzmir

İşçi katliamı lanetlendi...

Ankara

78'liler girişimi, BDP, BDSP, DDSB, DHF, Devrimci Proletarya, EHP, ESP, Kaldıraç, SDP, Sosyalist Gelecek Parti Hareketi, Sosyalist Parti, TÖP ve Tüm-İGD; 7 Şubat günü OSTİM metro çıkışında bir basın açıklaması gerçekleştirdiler.

Yaşanan patlamaların bir tesadüf olmadığına dikkat çekilen açıklamada, söz konusu sanayi sitelerinde işçi güvenliği ve sağlığına dikkat edilmeden kayıt dışı istihdamla ve ruhsatsız mekânlarda, yaşlı, genç ve çocukların çalıştırıldığı belirtildi. Mecliste görüşülen torba yasanın getirdiklerinin ve getireceklerinin OSTİM'deki patlamalarda görüldüğüne vurgu yapıldı.

Yaşanan kazalarda başta Ankara Valiliği ve Büyükşehir Belediyesi olmak üzere Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'nın sorumluluğu olduğunun bilindiği söylendi.

Sendika ve odalardan protesto

9 Şubat günü Türk-İş İstanbul Şubeler Platformu, DİSK İstanbul Merkez Temsilciliği, KESK İstanbul Şubeler Platformu, İstanbul Meslek Odaları Koordinasyonu (İMOK) tarafından Unkapanı'ndaki Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı Bölge Müdürlüğü önünde gerçekleştirilen eylemde OSTİM ve İvedik'te yaşanan patlamalarının son olması

istendi. Belediye-İş üyesi işçilerin eyleme katılımı dikkat çekerken DİSK'e bağlı sendikaların eylemde yer almadığı görüldü.

Açıklama öncesinde konuşan TTB Merkez Konseyi Üyesi **Osman Öztürk**, patlamaların ardından bölgede yaptıkları incelemelerde denetimsiz ve kayıtsız çalışan binlerce işyeri olduğunu tespit ettiklerini söyleyerek Türkiye'nin iş kazaları mezarlığına dönüştüğünü belirtti.

"OSTİM ve İvedik'teki 'iş cinayetleri' son olsun!" pankartının açıldığı eylemde kurumlar adına ortak açıklamayı TMMOB İKK Sekreteri Tores Dinçöz okudu. Son günlerde yaşanan iş cinayetlerinin bilançosunu ortaya koyan Dinçöz, AKP hükümeti eliyle yürütülen neoliberal politikalar sonucunda yeni ölümlerin yaşandığını söyledi.

İKK Sekreteri, spor salonu veya futbol sahasında yaşanan Başbakan protestolarına seferber olan yetkililerin 20 işçinin ölmesi konusunda telaşlanmadıkları dile getirildi. Piyasalaştırma ve taşeronlaştırmaya dikkat çekilen açıklamada iş cinayetlerinin kader olmadığı vurgulandı.

HSGGP'den yürüyüş

Herkese Sağlık Güvenli Gelecek Platformu (HSGGP) 6 Şubat günü Taksim'de yürüyüş gerçekleştirdi. HSGGP bileşenleri Galatasaray Lisesi önünde buluşarak Taksim Tramvay Durağı'na yürüdü. "19 işçinin katili; sermayenin kar hırsı, devletin ve AKP'nin kurnalsız, iş güvenliğini ve güvencesini yok sayan çalışmaya izin vermesidir" pankartının açıldığı yürüyüşte kapitalizmin işçi kanıyla ayakta durduğu ve bu katliamların sorumlusunun devlet olduğu sık sık vurgulandı.

Basın açıklamasını okuyan direnişçi PTT işçisi **Rıza Soylu**, yaşananın bir kaza değil katliam olduğunu belirtti. Patlamalara güvencesiz, denetimsiz çalışma hukuku ve egemenlerin kural tanımaz kâr hırsının yol açtığına dikkat çeken Soylu, egemen sınıfların sözcüsü AKP hükümeti ve devletin diğer ilgili organlarının da katliamdan sorumlu olduğunu vurguladı.

Torba yasa ile emekçilere dönük hak gasplarının artacağını belirten Soylu, "İşte bu nedenle tüm işçi ve emekçileri, güvencesiz ve kurnalsız çalışmaya karşı mücadeleyi yükseltmeye ve oluk oluk işçi kanı akıtan bu düzenden hesap sormaya çağırıyoruz" dedi.

Türk-İş'ten "saygı duruşu"

Türk-İş yönetimi Ankara'da yaşanan işçi katliamlarıyla ilgili 8 Şubat günü "saygı duruşu" gerçekleştirdi. Türk-İş binası önünde yapılan "saygı duruşu"nda OSTİM ve İvedik'te ölen işçiler anılırken, torba yasa nedeniyle hükümet de kınandı.

Daha önce MAN fabrikası önünde yapılacağı duyurulan eylem daha sonra neden belirtilmeden Türk-İş binası önüne alındı. Eyleme Türk Metal, Yol-İş, Haber-İş, Şeker-İş, Demiryol-İş, Tes-İş ile Tez-Koop-İş'ten üye ve yöneticiler katıldılar. Muhafif sendikalardan Petrol-İş ve TÜMTİS ise haber verilmediği için eyleme katılmadılar.

Eylem, ölen işçilerden çok Türk-İş bürokratlarına yönelik bir "saygı duruşu" niteliğinde geçti. Geçtiğimiz günlerde İstanbul'da yapılan Türk-İş protestosunun ardından işbirlikçi sendika yönetimleri aracılığıyla sendika ağalarına sahip çıkılıyordu. Öyle

ki "saygı duruşu" boyunca Türk Metal'den bir görevli eliyle sürekli olarak "Emek nerede, Türk-İş orada!", "Türkiye Türk-İş'le gurur duyuyor!", "İşte başkan, işte sendika!" biçiminde sloganlar atırıldı.

Oluşturulan mizansende konuşan Mustafa Kumlu ise OSTİM ve İvedik'te yaşananların iş cinayeti olduğunu belirtirken, torba yasayla işçilerin haklarının daha da geri götürülerek yeni iş cinayetlerine davetiye çıkarıldığını belirtti. Torba yasa konusundaki itirazlarında diğer emek örgütleriyle aynı şeyleri düşündüklerini söyleyen Kumlu, hükümete de eleştirilerde bulundu. Kıdem tazminatının gasp hazırlıklarına da değinerek kıdem tazminatı hakkından vazgeçmeyeceklerini ifade etti.

Mustafa Kumlu tüm bunları söylerken bir kez daha somut mücadele konusunda tek bir söz söylemedi.

İş cinayetleri hız kezzemedi

Maraş'ta iş cinayeti

Kahramanmaraş'ta Afşin-Elbistan B Termik Santrali için kömür üretimi yapılan Çöllolar kömür üretim sahasında saat 04.30 sularında meydana gelen göçükte **Yaşar Alkaya** isimli işçi yaşamını yitirdi. Alkaya'nın sahadan uzaklaşmaya çalışırken bir kamyonun altında kaldığı öğrenildi.

Meydana gelen göçükte yaralanan işçi sayısının 10 olduğu belirtildi.

Mermer ocağında iş cinayeti

Antalya'da Kepez'e bağlı Odabaşı köyündeki bir mermer işleme fabrikasında iş cinayeti yaşandı. Söktükleri vinç motorunu taşıırken çatıdan düşen 3 işçiden 1'i öldü, 2'si yaralandı.

Dolum tesisinde patlama

Antalya Petrol Ofisi Dolum Tesisleri'nin 23 nolu tankında 8 Şubat günü meydana gelen patlamada 2 kişi hayatını kaybetti. 1 kişi de ağır yaralandı.

Edirne'de iş cinayeti

Edirne'de bir tekstil fabrikasında çalışan Necdet Karabulut isimli işçi 9 Şubat günüfabrikanın atık su kuyusunu temizlemek için atık su kanalına indi. Gerekli önlemler alınmadan kuyuya inen işçi, bir süre çalıştıktan sonra fenalaşarak baygınlık geçirdi. Karabulut'tan uzun süre haber alınamamasının ardından Makine Mühendisi Ahmet Dereli de kanala indi. Dereli'nin de kanaldan çıkmaması üzerine durumdan şüphelenen diğer işçiler Murat Aydın ve Murat Ovmaç kanala girerek, Karabulut ve Dereli'yi baygın halde dışarı çıkardı.

Kanaldaki gazdan etkilenen 4 kişi Trakya Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi'ne kaldırıldı. Dereli müdahalelere rağmen kurtarılamadı.

Burak Alüminyum'da iş cinayeti

Esenyurt Hadımköy yolu üzerinde kurulu Burak Alüminyum metal fabrikasında 8 Şubat günü bir işçi iş cinayetine kurban gitti.

Fabrikada kimyasal havuzların olduğu eloksel bölümünde arıtma sistemlerinin eski olmasından ve iyi çalışmamasından kaynaklı çatıdan uzun süredir asit sızıntısı yaşanıyor. Hatta bu akan kimyasaldan ötürü işçiler arasında yaralananlar oldu. Fakat Burak Alüminyum patronu işçilerin yaralamasından kaynaklı değil ürünlerinin zarar görmesi yüzünden bu sızıntının durdurulması ve çatının onarılmasını istedi.

Çatının tamiri için başka bir şirketten getirilen işçiler, yıllardır onarılmayan çatıdaki emetlerin çürümüş olduğundan habersiz bir şekilde çatıya çıktı. İşçilerden biri metrelerce yüksekten fabrikanın ortasına düşerek can verdi. İş cinayetini gören işçiler hemen işçinin düştüğü yere giderken, daha sonra fabrika yetkililerince evlerine gönderildi. Burak Alüminyum yetkilileri olayı örtbas etmek için suçlunun ölen işçi olduğunu iddia etti. "Biz ona söyledik, önlem al dedik!" demagojisine başvurarak "O bizim işçimiz değildi. Yardım için gelmişti" dedi. Bu açıklama ile şirketin işçiyi kayıtdışı çalıştırdığı anlaşıldı.

KDS Pres Döküm'de direniş ve gözaltı terörü

Gebze Organize Sanayi Bölgesi (GOSB) arka kapısı karşı, Pelitli Köyü yolu üzerinde kurulu bulunan KDS Pres Döküm AŞ'de 29 Ocak Çarşamba günü patron tarafından keyfi olarak işten atılan 3 işçi, 4 Şubat Cuma günü işlerine geri dönmek talebi ile fabrika önünde direnişe geçti. 4 Şubat Cuma gününden itibaren "İş güvencesi hakkı için direnişmeyim!" dövizleri ile fabrika kapısı önünde eylemlerini sürdüren işçiler, işe geri alınmaya kadar direnişlerini devam ettireceklerini ifade ediyorlar.

KDS direnişine tahammülsüzlük

7 Şubat günü fabrika önünde direnişlerini sürdüren 2 direnişçi işçi ile o sırada işçilerin yanında bulunan iki kişi ve Gebze BDSP çalışanı Yılmaz Yaşar, patronun talimatı üzerine fabrikaya gelen jandarma tarafından keyfi şekilde gözaltına alındı. "Direniş alanında açılan pankart ve patronun şikayeti" gerekçe gösterilerek gözaltına alınan işçiler ile o sırada işçilere destek veren iki kişi götürüldükleri Gebze Jandarma Karakolu'nda uzun süre alıkonulup ifadeleri alındıktan sonra serbest bırakılırken, Yılmaz Yaşar daha önceki bir davasında araması olduğu gerekçesi ile gözaltında tutuldu. BDSP çalışanı Yaşar'a ayrıca, jandarma tarafından KDS direnişine ilişkin yalan iddialarla saldırıldı. Hakkında "işçileri direnişe teşvik etmek", "işverenin özel hayatını zedelemek", "fabrikanın fotoğrafını çekerek içeride çalışan işçileri işverene karşı kışkırtmak" ve "2911 sayılı kanuna muhalefet" suçlamalarıyla tutanak tutularak savcılığa suç duyurusunda bulunuldu. Savcılığın talimatı doğrultusunda jandarma tarafından fotoğraf makinesine el konulan Yaşar, Gebze Jandarma Karakolu'nda 24 saatten fazla gözaltında

tutulduktan sonra, hakkında araması bulunan davadan 8 Şubat Salı günü çıkarıldığı Gebze 4. Asliye Ceza Mahkemesi tarafından ifadesi alınarak serbest bırakıldı.

Patron-jandarma baskısı

Gebze jandarması, 8 Şubat Salı günü patronun şikayeti üzerine fabrika önünde direnişini sürdüren işçileri yeniden gözaltına alıp haklarında yalan ve çarpıtma tutanak tutarak, döviz ve pankartlarına el koydu. İşçiler, verdikleri mücadelenin haklı ve meşru olduğunu, direnişlerinin baskı ve zor yolu ile bastırılmak istendiğini ifade ederek direnişlerine destek çağrısında bulundular.

KDS'de kölece çalışma koşulları

Çalışma koşullarını aktaran direnişçi işçiler, erkek işçilerin 3 vardiya, kadın işçilerin tek vardiya usulüyle çalıştıkları işyerinde, düşük ücretlerle ve sosyal haklardan yoksun olarak çalıştırıldıklarını belirttiler. Özellikle döküm bölümünde çalışan işçilerin sağlıksız koşullarda çalıştırıldığını, ısıya dayanıklı malzemelerin verilmediğinden kaynaklı işçilerin sürekli ellerinde ve kollarında yanıkların meydana geldiğini dile getirdiler. Çoğu zaman işçilerin iş ayakkabılarını kendisinin temin ettiğini, havalandırmanın yetersiz olduğunu söylediler. Soyunma odalarının düzensiz ve sağlık koşullarına elverişsiz olduğunu, tuvaletlerin hijyenik olmadığını, ellerini yıkayacakları sabununun dahi yeterince bulundurulmadığını belirten işçiler, yemeklerin de kötü çıktığını sözlerine eklediler.

Mesailere kalmanın zorunlu tutulduğu fabrikada mesai ücretlerinin çok düşük olduğunu ve geciktirilerek verildiğini, mesailere kalmayan işçilere ise baskı uygulandığını söylediler. Kadın işçilere yönelik baskı ve hakaretlerin yoğun olduğunu ifade eden işçiler, türbanlı kadınların içeride türbansız çalıştırılmaya zorlandığını, fabrikanın tüm bölümlerine yerleştirilen çok sayıda kameralarla işçilerin sürekli kontrol edildiğini ifade ettiler. Çalıştıkları fabrikada metal işi yapmalarına rağmen kendilerinin büro elemanı olarak gösterildiğini, gece vardiyasının gösterilmediğini belirterek patronun kendilerine ödemesi gereken asgari geçim aylığının ise gecikmeli olarak ödendiğini söylediler.

Avukatın teklifi reddedildi

4 Şubat Cuma gününden itibaren işe iade talebiyle fabrika önünde direnişe geçtiklerinde kendilerine KDS avukatı tarafından direnişi sonlandırmalarının teklif edildiğini dile getiren işçiler işe iade davasından ve tüm haklarından feragat etmelerinin istendiğini belirttiler. Bunun karşılığında kendilerine tazminatları haricinde önce 4+4, daha sonra da 4+8 maaş teklif edildiğini söyleyerek avukatın teklifini geri çevirdiklerini sözlerine eklediler. Direnişlerinin amacının para olmadığını vurgulayan işçiler, işlerine geri dönmek istediklerini belirttiler.

Direnişçi işçiler verdikleri haklı ve meşru mücadelenin baskı ve zor yolu ile sindirilmek istenmesine karşı direnişlerine destek bekliyorlar.

Kızıl Bayrak / Gebze

Ontex işçileri eğitimleri sürdürüyor

2011-2013 TİS sürecine tabandan birleşerek hazırlanan Ontex işçileri mücadelelerine Ontex patronunun ve Selüloz-İş İstanbul Şubesi yönetiminin baskı ve saldırılarına rağmen devam ediyorlar.

Ontex işçilerinin araştırmacı-yazar Volkan Yaraşır ile birlikte yürütecekleri eğitim çalışmalarını sendika yöneticilerinin gerici bir propaganda ve tehditlerle karşılamalarına karşın ikinci eğitim çalışması geçtiğimiz haftasonu gerçekleştirildi. Yüze yakın işçinin katıldığı çalışmada komite seçimi de yapıldı.

Eğitim çalışmasına işçilerin tabandan birleşmesinin anlamı, TİS süreci ve işçilerin hukuki hakları, fiili ve meşru mücadele hattı konu başlıkları canlı tartışmalar eşliğinde işlendi. Özellikle hukuki haklar ve fiili meşru mücadele hattı tartışmaları işçiler tarafından ilgiyle karşılandı. Eğitim sonunda işçilerde gözle görülür bir heyecan vardı.

Eğitim çalışmasının ardından fabrikada benimsenmesi gereken örgütlenme modeli üzerine yürütülen tartışmalarda sendikal bürokrasi ve işlevsiz bozukluklarına karşı işçilerin doğrudan müdahalesi gerekliliği vurgulandı.

Bu müdahalenin biçimi olarak tüm vardiyalara ulaşan bir komite seçimi gündeme geldi. İşçilerin doğrudan demokrasiyi işlettikleri bir biçimde gerçekleştirilen seçimlerde 30'u aşkın işçi komitelerde yer almaya gönüllü oldu.

Kızıl Bayrak / Küçükçekmece

Kıran patronundan dayanışmaya savaş

Tuzla'da Sa-ba Enjeksiyon fabrikasında işten atılan Petrol-İş üyesi işçilerle sınıf dayanışmasını yükselten tersane işçileri patron saldırılarıyla karşı karşıya kalıyor.

23 Aralık 2010 tarihinde Kıran Tersanesi'ne "Sa-ba işçisi yalnız değildir! Yaşasın Sınıf Dayanışması / TİB-DER" pankartını asan işçiler hakkında savcılığa suç duyurusunda bulunuldu.

Pankart asma eylemini gerçekleştiren Kıran Tersanesi Dentek taşeronundaki işçiler, eylemin ardından Kıran patronunun ağır hakaretlerine maruz kalmışlardı.

Bununla da yetinmeyen Kıran patronu özellikle de taşeronlar aracılığıyla "Kürtler bayrak astı" yaygarasını kopararak provokasyon yaratmaya çalışmıştı.

TİB-DER yöneticileri, bu baskıların ardından Kıran Tersanesi'nde çalışan dernek üyesi bir işçi hakkında savcılığa suç duyurusunda bulunulduğunu öğrendiler. TİB-DER üyesi işçinin savcılığa ifade vermek üzere gittiği Tuzla Adliyesi'nde öğrendiği bu olayın ardından TİB-DER yazılı bir açıklama yaptı.

Pankart asma eylemiyle ilgili savcılığa yapılan suç duyurusunda "Tersanemizde işçi olarak çalışmayan bir grup, güvenliğinin iyi niyetinden faydalanarak ve kimlik bırakarak Tersanemize girmiş. Burada pankart asmış ve "Yaşasın Sınıf Dayanışması, Kahrolsun işverenler... şeklinde slogan atarak ve Gemide bulunan değerli eşyaları çalarak ayrılmışlardır." ifadelerine yer verildiğini belirten TİB-DER, asıl ve en büyük hırsızın tersane patronları ve taşeronlar olduğunu belirtti.

Tersane patronunun iddialarına yanıt veren TİB-DER Kıran patronunun kirli sicilini de teşhir etti.

Kızıl Bayrak / Tuzla

Metal'de grev hazırlığı

Bursa'da grev hazırlıkları

Metal işçilerinin greve yönelik hazırlıkları da sürüyor. Grup TİS sürecinde fabrika eylemlerini aksatmadan sürdüren Birleşik Metal-İş Bursa Şube üyesi **SCM işçileri** 4 Şubat günü eylemdeydi.

Gece vardiyası için gelen işçiler fabrikanın kapılarına vurarak "İnadına sendika, inadına DİSK!" ve "Grev, direniş, özgürlük" sloganlarıyla fabrika içerisine girdiler. Ardından gündüz vardiyası ve gece vardiyasındaki işçilerin katılımıyla fabrika kapısı önünde "Torba Yasa" ile ilgili basın açıklaması gerçekleştirildi. Birleşik Metal'in almış olduğu grev kararı üzerine konuşan işçiler kararlılıklarını dile getirdiler. SCM işçilerinin yakalarına "Greve hazırız" yazılı kokartları taktıkları görüldü.

5 Şubat günü Bursa'da **SCM ve Prysmian** işçileriyle greve hazırlık toplantısı gerçekleştirildi.

Mudanya'da belediye düğün salonunda yapılan toplantıya Birleşik Metal-İş Sendikası Genel Sekreteri Selçuk Göktaş, Genel Sekreter Yardımcısı Mehmet Beşeli ve Sendika Uzmanı Alpaslan Savaş katıldı.

Grev sürecinde izlenecek yasal prosedürün kısaca anlatıldığı toplantıda, bu sürecin nasıl örgütleneceği ve kazanmak için nelerin yapılması gerektiği detaylı bir şekilde anlatıldı. İşçilerin ilgisinin yoğun olduğu toplantı coşkulu bir şekilde sona erdi. Sabah ve öğleden sonra yapılan iki oturuma SCM ve Prysmian işçilerinin tamamına yakını katıldı.

Kızıl Bayrak / Bursa

Renta'da ayak oyunları

Bu dönemki Grup TİS kapsamında yer almayan MESS üyesi **Renta** fabrikasında son günlerde yaşananlar patronların kirlî yöntemlerini bir kez daha açığa vurdu.

Birleşik Metal-İş **Eskişehir Şube**'ye bağlı Renta fabrikasında devam eden toplu sözleşme görüşmelerinin uyuşmazlıkla sonuçlanmasının ardından 26 Ocak günü fabrikada grev kararı alınmıştı.

Renta patronu 70'i aşkın Birleşik Metal-İş üyesi işçinin çalıştığı fabrikada yeni ayak oyunlarına başvurarak 7 Şubat 2011 tarihinde fabrikada

göstermelik bir grev oylaması yaptırdı. Grev oylaması için patronun yönlendirmesiyle 68 imzalı bir dilekçe toplandı ve grev ilan tarihinde fabrikadaki çalışan sayısının 150 olduğu bildirildi.

Grev oylaması talebinde bulunan 68 kişinin arasında ve 150 kişilik çalışan listesinde yetki uyuşmazlığı aşamasında mahkeme ve Yargıtay tarafından muvazaalı olduğu tespit edilen isimlerin de olduğu uyarısında bulunan sendika, Eskişehir Valiliği'ne durumun tespiti için Bölge Çalışma Müdürlüğü müfettişlerinin görevlendirilmesi talebinde bulundu. Bölge Çalışma Müdürlüğü ise itirazın ve tespitini grev oylamasından sonra yapılacağını bildirdi.

7 Şubat günü yapılan oylamaya patronun listesinde yer alan 150 çalışandan kapsam dışı çalışanlardan oluşan 85 kişi katıldı. İşveren, Bursa, Ankara ve İstanbul'daki satış elemanlarını dahi oylamaya taşıdı.

Birleşik Metal-İş üyesi işçiler ise yasalara aykırı bir biçimde grev hakkının kullanılmasının engellenmesini protesto ederek oylamada yer almadılar.

Birleşik Metal-İş üyeleri oylamaya katılmazken, 6 kapsam dışı personel de greve evet diyerek patrona olan tepkilerini gösterdiler.

Renta'daki sürece ilişkin bilgilendirmede bulunan sendika ise süreçle ilgili bilgileri basın ve kamuoyuyla paylaştı.

ISUZU greve hazırlanıyor

Birleşik Metal'in örgütlü olduğu MESS üyesi ISUZU'da grev hazırlıkları sürüyor. ISUZU İşyeri Bastemsilcisi Erol Kalender, sürece yönelik hazırlıkları gazetemize değerlendirdi.

Erol Kalender (ISUZU İşyeri Bastemsilcisi / Birleşik Metal İstanbul 1 Nolu Şube): Bu ciddi bir süreç. Toplu sözleşme deyiş geçmemek gerekiyor. Toplu sözleşmeyi bağlayan unsurlardan bir tanesi de torba yasayla ilgili olmasıdır. Bizi doğrudan ilgilendiren maddelerin olması ücretler kadar önemlidir. Gelinek noktada arabulucu sürecinden çıktık grev kararı almak durumundayız. Biz de bulunduğumuz işyerlerinde örgütümüzün aldığı kararın arkasında durmak zorundayız. Haklar şimdiye kadar bu şekilde alınmış. Grev bizim yasal hakkımızdır. Zorunluluk halinde kullanabileceğimiz bir silahtır. Önümüzdeki günlerde çalışanlarımızın

menfaatine olacak bir şekilde bu grevi sonuçlandırırız diye düşünüyorum.

Bizim de fabrikamızda bu sürece yönelik çalışmalarımız var. Merkezimizin aldığı karar doğrultusunda eylemliliklerimizi devam ettiriyoruz. Kokart ve mesai eylemini sürdürüyoruz. Sabah-akşam yürüyüşlerini şimdilik durdurduk ama önümüzdeki günlerde toplu giriş-çıkış yapma gibi bir durumumuz var. Komite eğitimlerimiz olacak. ISUZU'daki TİS komisyonunu 40 kişi olarak belirlemiştik. Bunlar otomatikman grev komitesine dönüşecek. Komitenin ilk eğitimini Cuma (4 Şubat) günü yüzde 100 katılımı ile şubemizde yapmış olacağız.

Kararlı olmak durumundayız. Çünkü bizim abilerimiz, büyüklerimiz bu kararlılıkla sosyal hakları edinmişler. Bunun bilincindeyiz.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Çelik-İş de imzaladı

Metal grup TİS sürecinde Türk Metal'in ardından Çelik-İş Sendikası da satış sözleşmesine imza attı. 4 Şubat günü imzalanan sözleşme konusundaki açıklamayı MESS yaparken, Çelik-İş ise suskunluğunu koruyor.

Türk Metal'in imzaladığı sözleşmenin aynısına imza atan Çelik-İş yönetimi grev aşamasında bulunuyordu. Çelik-İş yönetimi böylelikle kendisinden bekleneni yapmış oldu.

MESS ile Çelik-İş arasındaki görüşmeler 6 Ekim 2010 tarihinde başlamıştı. Kapsam dahilinde 3 işyerinde örgütlü olan Çelik-İş, bu süreç içerisinde MESS'e baskı uygulamak için ise herhangi eylem yapmadı. Satış sözleşmesine imza atacağını daha en başından göstermiş oldu.

BEDAŞ işçileri direniyor

Gaziosmanpaşa BEDAŞ Bölge Müdürlüğü'nde çalışan taşeron işçilerinin başlattığı direniş sürüyor. BEDAŞ'ta fatihyet gösteren taşeron firmanın değişmesi ile beraber işçi kıyımı yaşandı. İhalede değişen sadece taşeron firmanın ismi oldu. Her iki şirketin de sahibi AKP Ağrı Milletvekili Cemalkaya.

BEDAŞ taşeron işçileri işçi sağlığı ve iş güvenliği önlemleri alınmadan arızalara gönderiliyor. En temel araç gerecin dahi verilmediği BEDAŞ işçileri, ölüm tehlikesi ile karşı karşıya çalışıyorlar.

Daha birkaç ay önce izole eldiven ve hat tüfeği verilmediği için taşeron bir işçi yüksek gerilime kapılarak hayatını kaybetti. Taşeron firma yetkililerinin 3 kuruş fazla kâr elde etmek için almadıkları basit önlemler yüzünden her gün BEDAŞ işçileri ölümlerle yüz yüze çalışıyorlar.

Taşeron firmaların değişikliği ise işçilerin haklarının gasbedilmesi için "oyuna" dönüştürülmüş durumda. Her değişiklikte işçilere geriye dönük haklarından vazgeçtiklerine dair ibraname zorla imzalatılıyor. BEDAŞ işçileri ibranameyi imzalamayı reddettiklerinde ise taşeron firma yöneticilerinin tehditleriyle karşı karşıya kalıyorlar.

İhale ile değişen taşeron şirket yine aynı senaryoya başvurdu. Kendilerine dayatılan ibranameleri imzalamayı reddeden bir grup işçinin işine son verildi.

BEDAŞ'ta çalışan taşeron işçiler de direnişçi arkadaşlarına destek veriyorlar. Kadrolu işçilerin örgütlü olduğu TES-İŞ Sendikası üyeleri de bireysel olarak direnişe destek sunuyorlar.

TES-İŞ Sendikası eylemli bir süreç örülmeden sadece mahkeme süreci işletilirse ve inisiyatif kendilerinde olursa atılan işçilere destek vereceğini ifade ederek direnişi sahiplenmedi.

Atılan işçiler direniş başlatarak süreci işletmeyi tercih ettikleri için TES-İŞ Sendikası kurumsal olarak direnen işçilere desteğini kesti.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Direnen işçiler kazanacak!

BERICAP işçilerine kitlesel

Gebze Sendikalar Birliği bileşeni sendikalar BERICAP'ta sendika düşmanlığına karşı direnişlerini sürdüren Petrol-İş üyesi işçilerle sınıf dayanışmasını yükseltti.

Birleşik Metal-İş, Lastik-İş, Petrol-İş, Eğitim Sen, Çelik-İş, Kristal-İş, Tez-Koop-İş sendikalarının yönetici ve üyelerinin yer aldığı kitlesel ziyarette Petrol-İş Sendikası Genel Merkez yöneticileri, Petrol-İş'in örgütlü olduğu Mersin Soda Sanayi, İzmir Aliağa, Acıselan, SODAŞ, Adana BOTAŞ, Mersin Kromsan işyeri temsilcileri, ÇHD'li avukatlar, BDSP, TIB-DER, UID-DER, Alinteri okurları ve Emek Partisi üyeleri katıldı.

Birleşik Metal ve Petrol-İş üyesi işçilerin kitesel katılım sağladığı ziyarette Petrol-İş Gebze Şube Başkanı Süleyman Akyüz, Çelik-İş Gebze Şube Başkanı Şerafettin Koç ve Petrol-İş Genel Başkanı Mustafa Öztaşkın kitleye seslendi.

Petrol-İş Gebze Şube Başkanı Süleyman Aküz, kolluk güçlerinin direnişe yönelik baskılarına dikkat çekerek sınıf dayanışmasının önemine vurgu yaptı. Mücadelenin devam edeceğini söyledi.

Gebze Sendikalar Birliği Dönem Sözcüsü Çelik-İş Gebze Şube Başkanı Şerafettin Koç, BERICAP işçilerinin yalnızca kendi çıkarları için direnmediğini tüm işçi sınıfı için direndiğini belirtti.

Petrol-İş Sendikası Genel Başkanı Mustafa Öztaşkın ise BERICAP'ta sendikal örgütlülükleri korumak ve TİS için direndiklerini belirtti. Öztaşkın, patronun sendika yetkisini düşürmek için çeşitli oyun ve baskılara başvurduğunu, direnişi görmezlikten geldiğini hatırlatarak talepleri karşılanmadığı sürece direnişlerinin süreceğini sözlerine ekledi.

Bugüne kadar işverenle yaptıkları görüşmelerden olumlu bir sonuç alamadıklarını belirten Öztaşkın,

işverenin direnişten ders almadığını, "fabrikayı kapatırız, taşırız" vb tehditlerini sürdürdüğünü söyledi.

Konuşmasında içeride çalışan işçilere de seslenen Öztaşkın "Siz işçisiniz, sizin yeriniz patronun yanı değil, direnen işçi kardeşlerinizin yanındır. Gelin sizi bağrımıza basalım, onurlu direnişimizle, işimizle ve ekmeğimizle oynamayın. Ya onurlu bir işçi olursunuz ya da sizi hain ilan ederiz, peşinizi bırakmayız" dedi.

Polyplex işçilerine destek

Çorlu'da kurulu Polyplex fabrikasında işten atma saldırısına karşı direnişlerini sürdüren Petrol-İş üyesi işçilerle sınıf dayanışması büyüyor.

Direnişçi işçilerle dayanışma amacıyla 3 Şubat günü Petrol-İş, Birleşik Metal-İş, Deri-İş, Tekstil İşçileri Sendikası genel başkanlarıyla birlikte işçiler ziyaret etti.

Ziyaret sırasında konuşan Öztaşkın, Hintli firmanın işçileri sendikaya üye oldukları için işten çıkardığını hatırlatarak sendikalar olarak ortak eylem kararı aldıklarını ifade etti.

Birleşik Metal-İş Sendikası Genel Başkanı **Adnan Serdaroğlu** ise, sendika ve konfederasyon ayrımı yapmadan, saldırılara uğrayan işçilerin haklarını savunarak mücadeleye devam edeceklerini söyledi.

Deri-İş Genel Başkanı Musa Servi, Tekstil İşçileri Sendikası Genel Başkanı Rıdvan Budak da ziyaret sırasında konuşmalar yaptılar.

Musa Servi, Türk-İş yönetiminin torba yasaya karşı tutumuna değindi.

Yaklaşık 300 kişinin katıldığı eyleme direnişlerini sürdüren Deri-İş üyesi Grup Suni Deri işçilerinin yanısıra DİSK/Tekstil'e bağlı Bekaert fabrikasından işçiler, Kristal-İş, EMEP, TKP, ÖDP ve PSAKD Genel Merkezi de katılım sağladı.

Kızıl Bayrak / Gebze - Çorlu

5 Şubat 2011 | Sarıyer

Sarıyer'de PTT direnişiyle dayanışma

İşten atılan PTT taşeron işçileri 5 Şubat Cumartesi günü İstanbul'daki direnişin diğer merkezi olan Sarıyer'deki direniş çadırında eylem gerçekleştirdiler.

Eylemde ilk konuşmayı direnişçi PTT işçisi Rıza Soylu gerçekleştirdi. Sözlerine OSTİM'deki işçi katliamını kınayarak başlayan Soylu, bu katliamın esnek ve kuralsız çalışmanın sonucu olduğunu, katliamın sorumluluğunu sermaye ile devletin paylaştığını ifade etti.

PTT direnişçileri adına basın açıklamasını Sarıyer'deki direnişçi Celal Ünlütürk okudu. "Direnişimizin birinci ayını geride bıraktık. İlk günkü kararlılığımızla direnişimize devam ediyoruz" denilen açıklamada PTT yönetiminin baskı ve oyunlarla direnişe engel olmaya çalıştığı vurgulandı. Geçtiğimiz günlerde polis desteğiyle Topkapı'daki direniş çadırına yapılmak istenen müdahale anlatılarak, bu saldırıların kararlılıkla püskürtüldüğü ifade edildi.

Açıklama şu sözlerle devam etti: "Bu saldırıyla bir kez daha görülmüştür ki sermaye ve uşakları işçi sınıfının en ufak hak alma mücadelesine dahi tahammül edemiyorlar. Haklarımıza ve geleceğimize yönelik gerçekleştirilen bu saldırılar özünde insanı insan yapan değerlerdir. Kölece çalışma ve yaşam koşullarına karşı en başta insanlık onuru ve geleceğimiz için birleşik mücadeleyi örmeliyiz."

Basın açıklamasının ardından Sarıyer halkı adına yapılan konuşmada, direnen PTT işçilerinin yanında olduğu ifade edilerek, İstanbul halkının da

postacısına sahip çıkması çağrısı yapıldı.

Hacı Osman Durağı'nda toplanan BDSP'liler, direniş alanına dövizlerini açarak yaptıkları yürüyüşle geldiler. Hacı Osman taksit durağında toplanan Sarıyer halkı da "İstanbul uyuma postacısına sahip çık/Sarıyer halkı" pankartıyla direniş alanına geldi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

UPS işçilerinden zafer kutlaması

TÜMTİS üyesi UPS işçileri, başarıyla sonuçlanan mücadelelerini İzmir'de gerçekleştirdikleri yürüyüşle kutladılar. 6 Şubat Pazar günü İzmir Şube binası önünde toplanmaya başlayan UPS işçilerine TÜMTİS üyesi ambar işçileri ile ilerici ve devrimci kurumlar destek verdi.

Yürüyüşün ardından Eski Sümerbank önünde gerçekleştirilen etkinlik programı, TÜMTİS İzmir Şube Başkanı Şükrü Günseli'nin açılış konuşması ve Ankara'da iş cinayetine kurban giden işçiler anısına saygı duruşuyla başladı. Saygı duruşunda, Nazım Hikmet'in "Güneşi İçenlerin Türküsü" şiirinden bir bölüm okundu. "Yaşasın UPS zaferimiz!", "Yaşasın sınıf dayanışması!" sloganlarının atıldığı kutlamada **Grup Sıla**'nın ezgileri eşliğinde çekilen halayların ardından Şükrü Günseli söz aldı.

26 Nisan 2010'da başlayan UPS direnişinin, işçilerin 3 Şubat günü işbaşı yapmasıyla sonuçlandığını belirten **Günseli**, bu süre zarfında sendikaya yönelik baskı ve saldırılara karşı boyun eğmediklerini ifade etti. TÜMTİS'e "terörist" denildiğini ve sendika hakkında bin türlü yalan söylendiğini belirten Günseli, sınıfın, doğru bir önderlikle birleşmesi sonucu kazanılacağını vurguladı. "Bu yola inanarak çıktık ve başardık" diyen Günseli, direniş süresince UPS işçilerini yalnız bırakmayan Türk-İş, KESK, DİSK, BDSP,

Mücadele Birliği Platformu, DHF, İşçi Gazetesi, Alinteri ve İHD'ye teşekkür etti.

Eylemde konuşan Türk-İş Bölge Temsilcisi Tuncay Kireçkaya direnişin önemine vurgu yaptı. Tek Gıda-İş Genel Başkan Danışmanı Gürsel Köse başarıyla sonuçlandıran bu direnişin işçi sınıfı adına büyük bir zafer olduğunu belirtti. Halaylar ve sloganlarla süren coşkulu kutlamada Tek Gıda-İş, Deri-İş, Tez-Koop-İş, Hava-İş, Teksif Şube yöneticileri ile İHD, BDSP, MBP, SDP, BDP, Ege 78'liler Derneği, DHF ve Buca taşeron işçileri de alandıydı.

Kutlama etkinliğinin kapanış konuşmasını yapan Şükrü Günseli önlerinde toplu sözleşme olduğunu belirterek bugün için "TÜMTİS ile UPS arasında nişan yapıldığını, nikahın da önümüzdeki günlerde" gerçekleştirileceğini söyledi.

Kızıl Bayrak / İzmir

6 Şubat 2011 | İzmir

Küçükçekmece KHK sözcüleriyle konuştuk...

“Kurultay sürecinde fabrika temelinde örgütlenmeler için çabalayacağız!”

Nakliyat işçisi Metin Yıldırım: Örgütlemeye çalıştığımız işçi kurultayı çalışması bu kez, ülkemizde ve dünyada işçi sınıfının sermaye saldırılarına karşı dünyanın her yerinde şiddetli itiraz ve protestolara sahne olduğu bir döneme denk geldi. Bölgemizde durum farklı değil. Çeşitli iş kollarından işçi ve emekçiler bir yandan işten atmalara ve sendikal baskılara karşı mücadele verirken diğer taraftan da sendika bürokrasisi ile uğraşmak, deyim yerindeyse adeta boğuşmak zorunda kalıyorlar.

Şimdi tabloya baktığımızda zaten neyin üzerine gitmemiz, neyi hedeflememiz gerektiği ortaya çıkıyor. Bana göre kurultay tarihine kadar bizim burada, yani bölgede en çok sorun yaşayan birkaç işyeri-fabrikayı hedef seçerek buralardaki işçi kardeşlerimizi örgütlü mücadeleye çekmemiz, bu iş yerlerini örgütlü hale getirmemiz gerekir. Bu bir yerde sendikalaşma hedefli işyeri komiteleri olur. Bir yerde sendika bürokrasisine karşı taban inisiyatifli olur. Bir başka yerde direnişlerle dayanışma komiteleri olur.

Şu anda çalışmamızı bir hazırlık komitesi ile yürütüyoruz. Bu hazırlık komitesini çalışma içinde yeni katılımlarla daha da güçlendireceğiz. Arada geniş katılımlı bir 8 Mart etkinliği ile piknik etkinliği örgütlenme hedefimiz var. Kurultay tarihimiz 1 Mayıs öncesine gelecek. 1 Mayıs'ı da gündemimize alarak kurultay sonrası süreçte çalışmalarımızı sürdüreceğiz. İnaniyorum ki, kurultay sonrası bölgemizde işçi hareketi çok daha farklı bir tablo ortaya koyacak. Tüm işçi ve emekçi kardeşlerime kolay gelsin diyor bölgemizdeki sınıf kardeşlerimize de sizin aracılığınızla sesleniyorum. Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiçbirimiz!

İnşaat işçisi Sinan Şemin: Kurultayla en azından bölgemizde işçilerin birliğini, örgütlülüğünü sağlamaya yönelik çalışmaları hayata geçireceğiz. Bu süreçte sonuç alıcı bir çalışma örmeyi hedefliyoruz. İşyeri komiteleri kurmak, sendikalarda örgütlenmek gibi hedeflerimiz var. Daha fazla çaba ve enerji sarf ederek bunu başaracağımıza inanıyoruz.

Tek başına sınıfta değil, gençlikte, öğrencilerde halkın bütün kesimlerinde bir rahatsızlık ve hoşnutsuzluk var. Sendikal bürokrasi sadece TEKEL direnişinde değil, bütün işçi mücadelelerinde bir engel olmakta. Durumun böyle olması sınıfın tabanda birliğini sağlayamamasından kaynaklanıyor. Ama yaşam ve koşullar bizlere örgütlülüğü, birleşmeyi dayatmakta. Önümüzdeki süreçten umutluyuz. Bu umudu kurultay sürecinde ete kemiğe büründüreceğiz. İşçi sınıfının bağımsız örgütlenmesini oluşturmak için çabalayacağız.

Kurultay hazırlıkları çerçevesinde çok yönlü bir

hazırlık içerisindeyiz. Afiş, bildiri, fabrika toplantıları ve paneller gibi çalışmalar yapmaya başladık. KHK oluşturmuş durumdayız. 8 Mart etkinliği düzenleyeceğiz. Belli başlı fabrikalarda işçilerle bağlantılar kuruyor ve toplantılar alıyoruz. Kurultay çalışmasını önümüzdeki süreçte daha da zenginleştirerek sürdüreceğiz.

Tekstil işçisi Derya Gündüz: Bir çuval fabrikasında çalışıyorum. Benim de çalıştığım fabrikada her tekstil fabrikasında olduğu gibi onlarca sorun yaşanıyor. Uzun zorunlu mesailerden sigortasız çalışmaya, taşeronlaştırmaya kadar birçok sorunla karşı karşıyayız.

Ben de bu sorunlara karşı oturup dert yanmak yerine sorunlara karşı mücadele etmeyi seçen öncü bir işçiyim. Kurultay hazırlıklarıyla neler hedefliyoruz ya da neden bir kurultay sorusu da aslında son söylediğimle bağlantılı. Zaten kölelik koşullarında çalışan işçi ve emekçileri önümüzdeki dönem daha kapsamlı saldırılar bekliyor. Bu saldırılardan bir tanesi de Torba Yasa.

İşçi ve emekçiler içinde buldukları kölelik koşullarının farkındalar fakat bu sorunlara karşı örgütlenerek mücadele etmede bir sıkıntı var. Bunun birinci nedeni sınıfın kendi gücünün farkında olmaması. İkinci nedeninin ise sendikal bürokrasi olduğunu düşünüyorum.

Ben de hem yeni dönem bizleri bekleyen saldırılar hem de sendikal bürokrasiye karşı bu kurultayın iyi bir adım olacağına inanıyorum.

Kurultay her sektörden işçilerin bulunduğu, sınıf hareketinin temel sorunları ve bu sorunları aşmada yapılması gereken yol ve yöntemleri tartışacakları, örgütlenecekleri bir kürsü olacaktır.

Öncelikle çevremizde bulunan öncü işçileri toparlayabilmek için 30 Ocak gününe bir toplantı planladık. Toplantı çağrı ozalit ve afişlerimizi çevremizdeki servis güzergâhları ve fabrika önlerine astık. 30 Ocak'ta yaptığımız geniş kapsamlı toplantıyla önümüzdeki dönem sermayenin yeni saldırısı olan torba yasa ve kurultayı tartıştık. Bu tartışma sonucunda kurultay çalışmasının öncülüğünü yapacak bir KHK seçtik. Ben de bu KHK'nın bir parçası oldum.

Bölgemizdeki birtakım örgütlü işyerlerinin temsilcileriyle görüşüp kurultay çalışmalarımızdan haberdar ettik. Fabrikalara özgün bildirimler dağıtarak kurultay sürecimizi başlatmış olduk. Ve çıkardığımız yerel bülteni, kurultay gündemli tutarak hazırlamaya başladık.

Faaliyetlerimiz bundan sonra genişleyerek devam edecek. Tüm öncü işçileri sınıf mücadelesini yükseltmek için bu kurultaya sahiplenmeye çağırıyorum.

6 Şubat 2011 | Aydınlı

Tuzla'da işçiler kurultaya yürüyor

Tuzla'da öncü işçiler, "Haklarımız ve geleceğimiz için örgütlenmeye, işyeri komitelerine sendikalara!" şiarı ile gerçekleştirilen toplantılar sonucunda Tuzla Kurultay Hazırlık Komitesi'ni kurdu. Toplantılarda, binlerce işçinin çalıştığı ancak örgütsüzlüğün ve hak gasplarının yoğun olarak yaşandığı Tuzla'da, sorunları çözebilecek mekanizmaların ve araçların yaratılması gerektiği vurgulanırken Tuzla'da gerçekleştirilecek bir kurultayın işlevi üzerinde duruldu.

Kurultayı işçi ve emekçilere duyurmak amacıyla 6 Şubat Pazar günü **Aydınli Mahallesi** merkezinde basın açıklaması yapıldı. "Haklarımız ve geleceğimiz için örgütlenmeye, işyeri komitelerine, sendikalara! / Tuzla Kurultay Hazırlık Komitesi" pankartının açıldığı eylem, ajitasyon konuşmalarıyla başladı. İşçi ve emekçilere komitenin işlevi ve Tuzla Organize'de yaşanan sorunlar anlatıldı. OSTİM'de yaşanan iş cinayetlerini de lanetleyen konuşmada örgütlenmekten ve mücadele etmekten başka alternatifin olmadığını altı çizildi. Mücadele çağrısı ile konuşma son buldu.

Ardından **Tuzla KHK** adına deklarasyon metni okundu. Sermayenin, kapsamlı saldırılarını emekçilerin örgütsüzlüğünden güç alarak hayata geçirdiğinin belirtildiği açıklamada, "Bizler Tuzla bölgesinde değişik fabrikalardan işçiler olarak yaşadığımız sorunları tartışmak ve çözüm bulmak amacıyla bir kurultay düzenliyoruz" denildi. Açıklama, "Onbinlerce işçiye çağrımızdır, son derece örgütlü davranan organize sanayi patronlarına karşı güçlü bir adım atalım. İşyeri komitelerimizi kuralım ve sendikalarda örgütlenelim, Kurultay Hazırlık Komiteleri'ne güç verelim" sözleriyle son buldu.

Tunus ve Mısır halklarının direnişlerinin de selamlandığı eylem işçi ve emekçiler tarafından ilgiyle karşılandı. Eyleme dışardan katılımlar da gerçekleşti.

Kızıl Bayrak / Tuzla

Brillant'a bildiri dağıtımı

İstanbul Esenyurt'ta nisan ayında yapılacak kurultayın çalışmaları sürüyor. Bölgedeki fabrikalara seslenen Kurultay Hazırlık Komitesi Girişimi, çeşitli fabrikalara özel bildiri dağıtımı gerçekleştirerek örgütlü mücadele çağrısı yapıyor.

Çalışmalar çerçevesinde **Brillant'ta** çalışan işçilere bildiri dağıtımı gerçekleştirildi. Brilliant işçilerine ağır çalışma koşullarında çalışırken işçilerin sefalet ücreti dayatılıyor. Yıllardır bu fabrikada çalışan işçilerin ücretleri dahi 700-750 TL'yi

geçmiyor. Üstelik bu düşük ücretler dahi gününde ödenmiyor. Ücretleri 2 ayda bir, mesai ücretleri 3 ayda bir ödeniyor.

Yapılan bildiri dağıtımında patronun bu pervasızlığının kaynağının Brilliant işçisinin birlik olmaması olduğu vurgulanırken, bu duruma son vermek için örgütlü mücadelenin önemini altı çizildi. Ayrıca 13 Şubat günü düzenlenecek Kurultay Hazırlık toplantısına katılım çağrısı yapıldı.

İzmir'de işçiler kurultaya yürüyor...

“Gücümüz birliğimizde!” şiarı ile toplanacak olan **İzmir İşçi Kurultayı** hazırlıkları toplantılar ve tanıtım faaliyetleri ile sürüyor.

9 Ocak günü yapılan toplantının ardından İzmir'de bir işçi kurultayı gerçekleştirme kararı alınmış ve farklı sektörlerden işçiler güçlerini kurultay çalışmasında birleştireceklerini duyurmuşlardı. Toplantının ardından oluşturulan sektörel hazırlık komiteleri ve kurultay yürütmesi 15 günlük periyotlarla toplantılarını gerçekleştirmeye ve kurultay çalışmalarını planlamaya başladı.

Toplantılarda kurultayın tanıtım faaliyetleri, torba yasa ve kıdem tazminatının gasbı gibi saldırılar, kurultay ile birlikte yürütülecek imza kampanyası, sektörel olarak oluşturulan ekiplerin sektörleri daha yakından tanınması için yürütülecek eğitim faaliyetleri, sendika ve demokratik kurumlar ile yürütülecek ilişkiler, çalışmanın doğrudan sesleneceği fabrikalar, fabrika toplantıları, 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nün kurultay çalışmaları kapsamında ele alınması, kurultayın temel gündemleri ve işleyişi gibi pek çok gündem ayrıntılı olarak tartışılarak somut planlama ve düzenlemelere konu edildi.

Canlı ve kapsamlı bir hazırlık süreci

Yürütülen tartışmalarda kurultay öncesi hazırlıkların önemli bir ayağının, kurultayın propaganda edilmesi olduğu, bunun için de belli temel araçların yanısıra internetin etkin kullanılması kararlaştırıldı. Kurultay çağrısı, sektörlerin hali hazırda çıkardığı bültenlerin yanısıra ayrı olarak hazırlanan bir kurultay çağrısı ile de emekçilere ulaştırılacak.

İnternetin daha etkin kullanımı için de bir blog sayfası ile mail grubu oluşturularak çalışmaların daha canlı yansıtılması sağlanacak. Sosyal paylaşım ağları ve forumlar da tanıtım için değerlendirilecek. Yine kurultay hazırlık süresince duvar gazeteleri ve afiş kullanmak, yapılan planlamalar arasında.

Kurultay çalışmasının yerel gazete ve radyolar aracılığı ile de sınıfa taşınması, imkanlar ölçüsünde hazırlanacak tanıtım filmlerinin internet üzerinden ya da farklı biçimlerde yayınlanması da hedefleniyor.

Sınıfın temel gündemlerini kapsayan imza kampanyası!

Kurultay çalışmaları ile birlikte yürütülecek imza kampanyasında ise hem torba yasa ve kıdem tazminatının gasbı gibi güncel sorunlar ele alınıyor, hem de sınıfın genel sorunları işleniyor. Kuralsız, güvencesiz, geleceksiz çalışma yaşamının yarattığı sorunlara, örgütlenmenin önündeki engellere karşı toplanan imzalar ise hazırlık süreci sonunda topluca TBMM'ye gönderilecek.

İmzalar kurultay çalışması süresince özellikle fabrikalarda ve sanayi bölgelerinde toplanacak. Merkezi yerler ile fabrika girişlerine imza standları açılarak hem imza toplanacak, hem de kurultay çağrısı gerçekleştirilecek.

Sektörel hazırlık komiteleri...

Kurultay çalışmasının temel bir ayağını da sektörel olarak kurulan hazırlık komiteleri oluşturuyor. Komiteler, temel hedefi örgütlenme olan kurultay

çalışmasının sektörel planlamalarını gerçekleştiriyor.

Komitelerin temel hedeflerinden biri sektörlerindeki fabrikalara dönük somut ve güncel politikalar üretmek kurultay çağrısını bu politikalar ile birlikte işçilere ulaştırmak. Fabrikaların yerel sorunları ve sınıfın tümünü kesen saldırıları ele alan **komiteler** buradan yola çıkarak fabrikalara örgütlenme çağrısı iletiyor, **komitelerde** ve **sendikalarda** örgütlenilmesi için çaba gösteriyor.

Bu örgütlenme çalışmasının bir parçasını ise alanları ve sektörü tanımak, örgütlenmenin önündeki engelleri tek tek masaya yatırmak geliyor. Hazırlık komiteleri kendi sektörlerine dair yapılacak iç eğitimler ve araştırmalarla eksiklerini gidermeyi hedefliyor.

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü

Kavganın yarısını oluşturan emekçi kadınların kurultaya ve örgütlenme çalışmalarına katılmaları da kuşusuz ki çalışmanın temel hedefleri arasında. 8 Mart Emekçi Kadınlar Günü de kurultay çalışmalarının temel ayaklarından biri olacak.

27 Şubat Pazar günü, Tepekule Kongre Merkezi'nde “Yaşamın yarısından kavganın yarısına emekçi kadınlar buluşuyor!” şiarıyla bir etkinlik düzenlenecek. Kurultay Hazırlık Komiteleri tarafından düzenlenen etkinlikte kurultayın ana gündemi olan örgütlenme sorunu, kadın işçilerin mücadele ve örgütlenme ile özgürleştiği başlığı ile işlenecek.

Emekçi Kadınlar Günü etkinliğinin çağrısı da kurultay çağrısı ile birlikte afişler ve bildiriler ile yapılacak.

Kurultayın ana gündemi örgütlenme!

Toplantılarda kurultay gününe dair de çeşitli tartışmalar yapılmaya başlandı. Yapılan tartışmalarda kurultayın temel hedefinin örgütlenme olduğu noktasından yola çıkılarak konuşmaların ve tebliğlerin de bu başlık ile bağlantılı olması gerektiği üzerinde duruldu.

Buna göre kurultayda temel başlıklar taban örgütlülükleri, sendikalar, örgütlenmenin önündeki engeller ile bunların sektörlerdeki özgün biçimleri olacak. Ayrıca dünya emek hareketindeki son gelişmelerin de kurultayda ele alınması gerektiği ve bu konuda yetkin bir ismin kurultayda yer alması düşünülüyor.

Kurultayda işçilerin rahatça söz almaları, tekil ya da grup olarak önergeler sunmaları ve işçi kürsüsü bölümü oluşturulması da planlanıyor. Bu bölümlerde işçilerin tecrübelerini aktarması da önem taşıyor.

İzmir İşçi Kurultayı Hazırlık Komiteleri

Senkromeç'te patron tahammülsüzlüğü

Metal İşçileri Kurultay Hazırlık Komitesi'nin yılbaşı zamları üzerinden yürüttüğü çalışmalar devam ediyor. Çiğli Organize Sanayi Bölgesi'nin ikinci büyük metal fabrikası **İzmir Senkromeç'e** gerçekleştirilen bildiri dağıtımı patron tarafından tahammülsüzlükle karşılandı.

Renault, Tofaş, Türk Traktör, John Deer, Başak Traktör, Erkunt Traktör gibi büyük firmalara iş yapan ve 700'den fazla işçinin çalıştığı fabrikaya “Yılbaşı zammı dönemi geldi! İnsanca bir yaşam için insanca bir ücret!” başlıklı bildirilerin ulaştırılması patron ve uşaklarını rahatsız etti.

Krizi bahane ederek işçilerin bir yıllık mesai paralarını vermeyen, ikramiye ödemelerini donduran, yakacak paralarını gasp ettiğini açıklayan ve tüm bu emek sömürsünün sonucunda üçüncü fabrikasını açan patron dağıtılan bildiriler karşısında sınıf kinini kustu.

Fabrikanın sorunlarının anlatıldığı bildiride ayrıca patronun bu saldırıları karşısında işçilerin işyeri komiteleri kurarak sendikalarda örgütlenmeleri, hakları ve gelecekleri için mücadele etmeleri çağrısı yer alıyordu. 10 Şubat'ta maaşların verileceği fabrikada şu ana kadar zamlarla ilgili hiçbir açıklama yapılmaması işçilerin temel gündemlerinden biriydi.

Patron tahammülsüzlüğü

KHK imzalı bildiriler 7 Şubat Pazar günü saat 07.00-15.00 vardiyası çıkışında işçilere ulaştırıldı. İşçilerin sorunlarına değinen ve örgütlenme çağrısı yapılan bildirileri servislere binen işçiler ilgiyle karşıladı.

Dağıtım sırasında aralarında patronun da olduğu 3-4 kişi kapı önüne gelerek dağıtım engel olmaya çalıştı. “Sizler kimsiniz, burada dağıtım yapamazsınız burası benim fabrikamın önü” diyerek bildiri dağıtımını engellemeye çalışan patrona dağıtım engelleyemeyeceği belirtildikten sonra bildiri dağıtımına devam edildi.

Dağıtım engelleyemeyen patron “Siz bu fabrikanın ismini yazıyorsunuz. Bu bilgileri kimden aldınız, işçilerden randevu mu aldınız, hangi işçiyle konuştunuz, yalan yanlış şeyleri yazıp insanların kafasını karıştırıyorsunuz” diyerek tahammülsüzlüğünü sürdürdü.

Patronun polis çağırma tehditleri de kurultay çalışanları tarafından boşa düşürüldü ve kurultay çalışmaları anlatılarak sesli ajitasyonlar yapıldı.

Tüm tartışmalara tanık olan İzmir Senkromeç işçilerinin, KHK çalışanlarının yanından

ayrılmadıkları gözlemlendi. Ayrıca tartışma sırasında da işçiler bildirileri almaya devam etti. Bu nedenle işçi servisleri geç hareket etti. Servisler, patronun talimatı sonrasında kaldırıldı ve servislerin hareket etmesi ile dağıtım sona erdi.

Kızıl Bayrak / İzmir

Haklarımız ve geleceğimiz için örgütlenmeye!**Gebze İşçi Kurultayı'na!**

Sermaye ardı sıra saldırılarla biz işçi ve emekçilerin kazanılmış haklarına el uzatıyor. Kendileri üretim ve kar rekorları kırarlarken bizleri kölelik şartlarında çalıştırıyor ve karşılığında sefalet ücretine talim etmemizi bekliyorlar. Kazanılmış haklarımız bir bir elimizden alınıyor. Kısacası çalışma ve yaşam koşullarımız gün geçtikçe daha da ağırlaşıyor. Bugün haklarımızı gasp etmek için "torba" ile gelenlerin, yarın karşımıza "çuvalla" geleceğini görmek içinse kâhin olmaya gerek yok!

Sermayenin saldırılarında bu kadar pervasız olabilmesinin gerisinde ise elbette biz işçi ve emekçilerin örgütsüz ve dağınık durumunun büyük payı var. Sermayenin saldırılarına karşı örgütlenme ve mücadele yolunu seçenlerimiz ise yine bu örgütsüz ve dağınık tablo içerisinde büyük ölçüde yalnız kalıyor ve en iyi koşullarda sınırlı bazı kazanımlarla yetinmek durumunda kalıyoruz.

Bırakalım en genel saldırıları geri püskürtebilmeyi, tek tek fabrikalarımızda yürüttüğümüz hak arama mücadelelerimizi başarıya ulaştırabilmemiz için bile her aşamada örgütlülüklerimizi arttırmaya ve güçlendirmeye, dahası sendikal bürokrasi ve rekabete takılmadan, tabanda işçilerin ortak mücadelesini sağlayacak örgütsel zemine ihtiyaç duyuyoruz.

İşte bu amaçlarla bir araya gelen ve değişik fabrikalarda çalışan öncü işçiler olarak, "örgütlenmenin" ve "daha güçlü bir mücadele yürütebilmenin" önündeki engelleri tartışabilmek için bölgemizde bir "işçi kurultayı" gerçekleştirme kararı almış bulunuyoruz.

Elbette ki kurultayı sadece bir tartışma platformu olarak da görmüyoruz. Kurultayın, somut kararların alındığı ve bu kararların pratikte de hayata geçirildiği bir "birlik" zemini de olacağına inanıyoruz. Kurultayın hazırlık sürecini de böyle bir pratik mücadele süreci olarak ele alıyoruz.

Kararlıyız ve inanıyoruz ki kurultayımız daha hazırlık sürecinde dahi metal işçilerinin yaklaşan greviyle dayanışmanın bir kürsüsü, fabrika önlerinde direnen işçilerin sesi ve soluğu, fabrikalarında sömürülen tüm işçi kardeşlerimiz için bir mücadele ve örgütlenme zemini olacaktır.

Aynı inancı ve kararlılığı taşıyan tüm işçi ve emekçi kardeşlerimizi bu mücadelemize güç katmaya ve dahası kurultayın bizzat örgütleyicisi olmaya çağırıyoruz.

Gebze İşçi Kurultayı Hazırlık Komiteleri
(ÇEL-MER KHK, Feniş KHK, Autoliv KHK, KDS KHK, Avon KHK)
gebzeiscikurultayi@gmail.com

Termokar işçilerine mücadele çağrısı

İzmir'de kurultay çalışmaları kapsamında fabrikalara yönelik özgün bildirilerin dağıtımları sürüyor. Bu kapsamda **Metal İşçileri Kurultay Hazırlık Komitesi, Termokar** işçilerinin servis güzergahlarında bildiri dağıtımını gerçekleştirdi.

Çiğli Atatürk Organize Sanayi Bölgesi'nde bulunan ve 130 işçinin çalıştığı Termokar Klima fabrikasına yönelik gerçekleştirilen dağıtım, fabrika servislerinin içeriden kalkması nedeniyle servise biniş noktalarında gerçekleştirildi.

3 Şubat sabahı 7.15'te Termokar işçilerinin servise biniş noktasına giden KHK çalışanları hazırlanan bildirileri işçilere ulaştırdılar. Ocak zamları gündemli ve "Metal İşçileri Kurultay Hazırlık Komitesi" imzalı bildirilerin dağıtımını sırasında işçilerle sohbet edildi ve zamların halen yapılmadığı üzerine konuşuldu. Servisin içerisine de binilerek dağıtım gerçekleştirildi.

Dağıtımın ardından, serviste kalan bildirilerin diğer vardiyalara gelen işçiler tarafından da ilgiyle karşılandığı öğrenildi.

Ankara İşçi Kurultayı hazırlıkları başladı

Ankara İşçi Kurultayı Hazırlık Komitesi, gerçekleştirdiği ilk toplantının ardından, sürecin örgütlenmesine ilişkin kararları tartışmakla birlikte, kurultayın hedef ve amaçlarının yer aldığı deklarasyonunu duyurdu.

Sermayenin kapsamlı saldırılarının özetlenmesiyle başlayan deklarasyonda, Ankara'da yaşanan iş cinayetlerine vurgu yapıldı. "(...) Gözünü kar hırsı bürümüş patronların, işçi sınıfının birçok hakkını gasp etmenin yanı sıra işçi sağlığı ve iş güvenliği tedbirlerini almayarak onlarca işçinin yaşamını yok ettiğine tanık olduk. OSTİM ve İvedik Organize Sanayi Bölgesi'nde yaşanan patlamalar sonucu onlarca sınıf kardeşimiz yaşamını yitirdi. Bu işçi cinayetlerinin başlıca sorumluları patronlar ve onların devletidir. Bu kanlı işçi katliamı, işçilerin örgütlenmesi ve mücadele etmesinin ne kadar gerekli, zorunlu ve yaşamsal olduğunu bizlere bir kez daha gösterdi." denilen deklarasyon metninde işçi sınıfının örgütlenme ve mücadele eğilimine değinildi. Açıklamada TEKEL direnişinin başta Ankaralı işçi ve emekçiler olmak üzere tüm işçi sınıfına izlenilmesi gereken yolu gösterdiği vurgulandı.

"Bizler bugün "memur" kentinin sanayi kentine dönüştüğü Ankara'da, Sincan, Mamak, Sıteler ve Ostim'den metal, tekstil, belediye, posta sektöründen işçiler olarak örgütlenmenin önündeki engelleri tartışmak, işçi sınıfının örgütlülük düzeyini yükseltebilmek ve bu doğrultuda mücadele programı oluşturmak hedefiyle kurultay çalışmasını başlatmış bulunuyoruz" sözlerinin ardından kurultayın hedef ve amaçları özetlendi. Açıklama işçi ve emekçilere kurultaya güç verme çağrısıyla son buldu.

KHK, öncelikli olarak, sektörel ve alanlara dayalı KHK'ların gündemlerinin ve çalışma programlarının oluşturulmasını, OSTİM'de yaşanan iş cinayeti karşısında görevleri, PTT direnişiyle dayanışmanın yükseltilmesi amacıyla yapılması gerekenleri ele aldı. Önümüzdeki günlerde alanlara dayalı KHK'ların değerlendirmelerine dayanarak ve düzenli gerçekleşen toplantılarla süreci örmeyi kararlaştırdı.

Kızıl Bayrak / Ankara

Adana SİDER'den çalışmalar

Adana Sanayi İşçileri Derneği'nin "Haklarımız ve geleceğimiz için örgütlü mücadele!" kampanyası çerçevesinde başlattığı "Sigortasız ve güvencesiz çalışmaya hayır!" şiarıyla yürüttüğü çalışmalar devam ediyor. Kampanya kapsamında 5 Şubat günü SİDER çalışanları Kültür Sokak'ta imza standı açtı.

Stanttan sigortasız ve güvencesiz çalışmaya karşı örgütlenme çağrılar yapan SİDER çalışanları. Ostim'de yaşanan katliamı teşhir etti. İki saat içerisinde 300'e yakın imza toplanan standta ayrıca derneğin tanıtım el ilanları da dağıtıldı.

Sanayi bölgelerinde ve işçi servis güzergahlarında imzalar toplanıyor. Çeşitli sektörden işçilerin servise bindiği bir güzergah olan Saydam Caddesi'nde açılan imza standından sonra 9 Şubat sabahı da Şakırpaşa'da bulunan Yeni Metal Sanayi girişinde imza standı açıldı. İşçilerle sohbet edilerek imza toplandı. Örgütlenme çağrısı yapıldı. SİDER'in el ilanları dağıtıldı.

Kızıl Bayrak / Adana

izmiriscikurultayi@yahoo.com

Gücümüz birliğimizde!

İZMİR İŞÇİ KURULTAYI

07 ŞUBAT 2011 PAZARTESİ

Tekstil paneline çağrı...

İzmir İşçi Kurultayı hazırlık komitesi sektörel hazırlık komiteleri çeşitli seminerleri düzenlemeyi önermişlerdir. **Tekstil Hazırlık Komitesi** de bu kapsamda bir eğitim gerçekleştirme kararı almıştır.

Tekstil sektörü hem köleleşen hem de örgütsüzlüğün had safhada olduğu sektör. Panel de temel sorunları tartışarak kurultaya yürüyor!" şeklinde panelde "Haklarımızı başlıklar ele alınacak. Devamı »

Gönderen Kurultay Hazırlık Komitesi
Etiketler: duyuru, tekstil

İzmir İşçi Kurultayı sitesi yayında

İzmir İşçi Kurultayı çalışmaları artık internet üzerinden de takip edilebilecek. Yeni açılan kurultay sitesinde işçi kurultayı hazırlıkları ve kurultay kapsamında hazırlanan materyaller paylaşılabilecek.

3 Nisan günü gerçekleştirilmesi planlanan İzmir İşçi Kurultayı'nın çalışmaları çok yönlü olarak sürüyor. Kurultay çalışmalarının internet üzerinden de takip edilebilmesi amacıyla Kurultay Hazırlık Komiteleri, internet günlüğü biçiminde bir site hazırladılar.

izmiriscikurultayi.blogspot.com

adresinde yayın yapan sitede kurultay hazırlıkları kapsamında yürütülen faaliyetler, toplantılar, fabrika dağıtımları ile eylemlerin haber ve duyuruları günlük olarak yayınlanıyor. Çalışmalar kapsamında hazırlanan materyallere, imza föylerine, afişlere, davetiyelere bu adres üzerinden ulaşmak mümkün. Yine geçmiş kurultay deneyimlerini incelemek isteyen okurlar için sitede eski kurultay haber ve tebliğlerinden oluşan bir bölüm de bulunuyor.

Mısır: Halk ayaklanması

İkinci haftasını geride bırakan Mısır'daki halk ayaklanması, dünya gündeminin merkezindeki yerini koruyor. ABD-AB emperyalistleri, Mısır'daki işbirlikçileri ile Türkiye ve Suudi Arabistan'daki gibi Amerikancı rejimleri de kullanarak yaptığı tüm manevralara rağmen isyan devam ediyor.

Tahrir Meydanı'ndaki kitlesellik 8 Şubat'taki eylemle doruğa çıktı. Milyonların meydanı doldurması, sistemin geleceksizliğe mahkum ettiği genç kuşaklarla işçi sınıfı ve emekçilerin taleplerini gerçekleştirme konusundaki kararlılığını bir kez daha göstermiş oldu.

Bu muhteşem eylemin, başta Müslüman Kardeşler olmak üzere düzen partilerinin temsilcileri ile rejimin şefleri arasında yapılan görüşmelerin ardından gerçekleşmiş olması, sergilenmeye başlayan gerici manevraların isyan halindeki kitleleri oyalama gücünden yoksun olduğuna işaret ediyor.

Ayaklanmayı tetikleyen sorunlar yerinde duruyor

Emperyalist güçlerle gerici rejimlerin şefleri tarafından yapılan değerlendirmelerde, Mısır'daki ayaklanmanın temel nedenlerini gözlerden saklama çabası öne çıkıyor. Burjuvazi ile devletin borazanlığını yapan medya tekelleri ve ekranlara taşıdığı "uzmanlar" tarafından tekrarlanıp durulan vaazlar ise, gerçekleri çarpıtma seferberliğinin bir diğer önemli ayağıdır.

Oysa ayaklanan emekçilerin gündeminde öze dair bir değişiklik söz konusu değil. Dolayısıyla papazca vaazların, Tahrir'i özgürleştiren milyonların temel gündemleriyle bir ilgisi bulunmuyor.

Neo-liberal saldırıların ve kapitalizmin küresel krizinin yıkıcı sonuçları olan işsizlik, yoksulluk, sefalet, gelir dağılımındaki uçurum, yolsuzluk, rüşvet, adam kayırma gibi sorunların çözümüne dair somut bir adım ya da plandan söz etmek mümkün değil. Zorba rejim, devlet terörü silahını da terk etmiş değil. Dağıtılan "güvenlik" cihazındaki tetikçileri "sivil" olarak sokaklara salan Amerikancı rejim, cinayet işlemeye devam ediyor. Şu ana kadar, ezici çoğunluğu gençlerden oluşan 300'ü aşkın kişi katledilmiştir. Bunların bir kısmını, keskin nişancılar tarafından özel olarak hedef seçilen ayaklanmaya önderlik eden gençler oluşturuyor.

Başta Tahrir olmak üzere, birçok kentteki meydanların fiilen özgürleştirilmesi, rejimin devlet terörüne başvurmaktan geri durmasının değil, bedel ödemeyi göze alan kararlı milyonların direnişi sayesinde olmuştur.

Ayaklanma bu haliyle bile muazzam kazanımlar sağlamış olmakla birlikte, süreç devam ediyor. Çalışma hakkı, insanca yaşamaya yeten ücret, onurlu bir yaşam, demokratik hak ve özgürlüklerin güvence altına alınması, sosyal adaletin sağlanması, gözaltına alınan binlerce kişinin serbest bırakılması, yağmacı, işkenceci ve katillerden hesap sorulması, halen Tahrir başta olmak üzere ülkenin meydanlarını dolduran milyonların temel taleplerini oluşturuyor.

Hareket halindeki milyonlar, taleplerinin, ancak diktatör Hüsnü Mübarek kovulup, çeteleşmiş rejimi yıkıldığında gerçekleşebileceğinin bilincindedirler. Polis ve istihbarat aygıtı ağır bir darbe alan rejimin ayakta kalması durumunda kazanımları korumanın zor olacağına, hatta devletin kontra güçlerinin karşı saldırıya geçebileceği endişesi de var. Ayaklanan milyonlarca genç, işçi ve emekçinin sergilediği kararlılık ve ısrarın bir nedeni, "ne pahasına olursa olsun kazanmak" ise, diğeri de "zorba rejimin yıkılmaması durumunda süre avının yeniden başlayabilme ihtimalinin yüksek olduğu" gerçeğinin farkında olmaktadır.

Düzen muhalefeti gerici bir rol oynuyor

Ayaklanmanın başlamasında hiçbir rol oynamayan burjuva parti ve hareketler, ancak emekçilerin alanları özgürleştirmesinden sonra ortalıkta boy göstermişlerdir. Burjuva muhalefetin en güçlü ve en örgütlü kesimi olan Müslüman Kardeşler bile, hareket rejimi sarsacak düzeye sıçrayana kadar, ayaklanmadan yana açık bir tutum almaktan geri durmuştur.

Rejimin baskısına maruz kalmalarına rağmen, siyasal deneyimi olan düzen partileri, oluşan yeni koşullarda manevra alanı yakalamış, ayaklanmanın sönmümlenmesi için, rejimin şefleriyle birlikte yol aramaya başlamışlardır.

Washington'dan peşe peşe yapılan açıklamalar, Hüsnü Mübarek'in ABD yönlendirmesiyle reform ve açılım vaatlerinde bulunması, Mısır'ın kontra şefi Ömer Süleyman tarafından yapılan görüşme çağrıları, burjuva partilerin kısa sürede rengini belli etmelerini sağlamıştır. Onlar için alanlarda mücadele etmek değil, masa başı pazarlıklar yapmak esastır.

Ayaklanmanın yükünü taşıyan, bedelini ödeyen emekçiler, talepleri kabul edilene kadar, rejimle tüm görüşmeleri reddederken, Müslüman Kardeşler ile diğer burjuva parti ve güçler, Ömer Süleyman'la görüşmelere başladılar.

Bu gerici hamle, milyonların alanlara inmesini

önlemeye yetmedi. Ancak bu girişim, eski rejimle muhaliflerinin gençliği ve emekçileri evlerine göndermek için harekete geçtiklerini gözler önüne serdi. Emekçilerin sistemin bekası söz konusu olduğunda, kanlı-bıçaklı olan düzenin farklı güçleri kendi aralarında koalisyon kurmakta zorluk çekmezler. Mısır'da da bu süreç başlamış bulunuyor.

Burjuva "muhalefet" temsilcileri, halen son sözün Tahrir Meydanı'ndaki halk tarafından söyleneceğini tekrarlayıp duruyor. Ancak bu ifadeleri samimiyetten yoksundur. Zira onlar için ayaklanma, iktidara ortak olmak ve bu alanda mevzi kazanmak için gerekiyordu. Bu olanağı yakalayan her güç için öncelik, ayaklanan gençlerle emekçileri evlerine göndermenin yolunu aramaktır.

Bu uğursuz rolün yerine getirilmesinde en etkili olan güç kuşkusuz ki Müslüman Kardeşler'dir. Örgütlü, belli bir kitle desteği olan, uzun yılların deneyimlerine yaslanan bu gerici odak, tüm avantajlarını hareketin geriletilmesi yönünde sefer edecektir. Mısır kapitalizminin organik bir parçası olan bu hareket, emperyalistler nezdinde de kabul görmeye başladı. Zira burjuva liberallerin gücünün sınırlı olduğu yerde, Müslüman Kardeşler'le işbirliği yapmadan Mısır'da rejimi restore etmek kolay değil.

Rejimin şefleriyle görüşen düzen partileri, şimdilik ayaklanmayı sürükleyen genç kuşakları karşılarına almaktan çekiniyorlar. Zira böyle bir tutum, anında Mübarek rejimi gibi gayr-ı meşru konuma düşmelerini sağlardı. Ancak çatışma kritik bir aşamaya sıçradığında maskelerini çıkarmaları kaçınılmaz olacaktır. Düzenin bekasını savunmak söz konusu olduğunda, maskelerin bir kenara atılması kuraldandır.

Bu noktada halkla karşı karşıya gelmekten kaçınan ordu, halen sistemin temel dayanağı konumundadır. Bununla birlikte Tahrir Meydanı'na gelen komutanların, "alanı boşaltın, evlerinize gidin, Mısır'dan geriye kalanları koruyalım, ülkemize sahip çıkalım" şeklinde özetlenebilecek çağrıları, "halk rejimin yıkılmasını istiyor!?", "ordu halk el ele!" şiarlarıyla geri çevrilmiştir. Bu olay, ayaklanmaya katılan milyonların kazanımlarını koruma konusundaki kararlılığının önemli

çıkış yolu arıyor

göstergelerinden biridir.

Emperyalistler “İşkencenin Şeyhi”ne bel bağladı

“İşkencenin Şeyhi”, istihbarat şefi Ömer Süleyman’a Mısır halkı tarafından takılan lakaptır. Mübarek diktatörlüğüne olduğu kadar emperyalist/siyonist güçlere de büyük hizmetlerde bulunan bu kontra şefin, işkence seanslarına bizzat katıldığına dair belgeler de yayımlanmıştır.

Sadece Mısırlı muhaliflere değil, Filistin direnişine karşı da azgın saldırılarıyla tanınan bu zat, Kahire’den çok Tel Aviv’de zaman geçirmekle de suçlanıyor. Siyonist rejimin bekası için çalışan, Guantanamo’ya kapatılan esirlere ABD adına işkence yapan bu kontra şefi, Barack Obama yönetimi tarafından Mısır halkına, Mübarek’in alternatifiyimşi gibi sunuluyor. Belirtmek gerekiyor ki, kontra şefine, ayaklanmadan önce de, Mübarek’in halefi gözüyle bakılıyordu.

Mısırlı emekçilerin en az Mübarek kadar nefret ettiği işkenceci bir şefin öne sürülmesi, emperyalist/siyonist güçlerin rejimi ayakta tutmaya verdikleri önemi gösteriyor. Zira Arap dünyasının merkezinde bulunan, 30 yıldır siyonist İsrail’e kalkan olan Mısır’da köklü bir rejim değişikliği, emperyalist/siyonist güçlerin kâbusudur.

Hemen olmasa bile, Mısır’da kaçınılmaz olan bu durumun Ortadoğu ve Kuzey Afrika’nın siyasal görünümünde, ezilen halklar lehine dramatik bir değişime yol açacağı hemen tüm güçler tarafından dile getirilmektedir.

Bundan dolayı figüranlar değişse de, emperyalistlerle işbirliği yapmaya devam eden bir rejimin Mısır’da işbaşında kalması, batılı emperyalistler için özel bir önem taşıyor. ABD ile AB’li suç ortaklarının Ömer Süleyman’ı işbaşında tutma yönünde harcadıkları beyhude çabalar, Arap dünyasının merkezi olan bu mevzisini elde tutma telaşının yansımalarından biridir.

Ayaklanmanın seyri onları mecbur bıraktığı zaman, işkencenin şeyhi dahil olmak üzere, hiçbir tetikçi vazgeçilmez olmayacaktır. Zira rejim her zaman tetikçilerden daha önemlidir. Ancak onlar, Washington’dan yaptıkları açıklamalarla, 30 yıldır destekleyip besledikleri diktatörü ve diktatörlüğü derhal tavizler vermeye çağırıyorlar ki, rejim kurtarılabilsin.

Washington’daki savaş baronlarının doğrudan veya dolaylı müdahaleleri, şu ana kadar sadece burjuva parti ve güçler nezdinde etkili olabilmıştır. İsyan halindeki emekçiler ise, sadece Hüsnü Mübarek’i değil, Ömer Süleyman’ı da istemediklerini, alanlardan yükselttikleri şiarlarla gösterdiler. Alanlardan yükselttilen şiarlar, ABD-İsrail şeflerine verilen bir mesajdır aynı zamanda.

Mübarek yönetimi kalıntıları ile burjuva muhalefetin işbirliğinden bir sonuç çıkmazsa eğer, emperyalistler, rejimi kurtarmak için Müslüman Kardeşler’i de öne çıkartabilirler. Dinci çizgisinden dolayı çok arzulanır olmasa bile, rejimin bekası için Müslüman Kardeşler’e daha baskın bir rol verebilirler; hareketin kuruluşu

yıllarından beri emperyalist güçlerle işbirliği yaptığı gözönüne alındığında, bunun önünde özel bir engel de bulunmuyor.

Ayaklanma dinci gericiliğin sınırlarını gösterdi

20. yüzyılın ikinci yarısında, dinsel gericiliği sosyalizme karşı kullanan emperyalistlerin, aynı taktiğe önümüzdeki dönemde de ihtiyaç duyacaklarından kuşku duymamak gerek. Nitekim Mısır’dakiler olmasa bile, farklı ülkelerde yaşayan Müslüman Kardeşler destekçilerinin, bazı açıklamalarında şimdiden sosyalizme saldırmaya başlamaları, tesadüf sayılmamalıdır. Bu saldırıların Mısır burjuvazisine olduğu kadar emperyalist merkezlere de mesaj taşıdığı açıktır.

Ayaklanma devam ederken sosyalizmi hedef alan saldırıların başlaması, genç kuşaklarla işçi ve emekçilerin taleplerinin, zorunlu olarak sosyalizmi bir alternatif olarak öne çıkaracağına, burjuvazinin dinci kanadı tarafından da öngörüldüğüne işaret ediyor.

Sosyalizme saldıranların aynı zamanda AKP iktidarının örnek alınabileceğini savunanlar olması, dinci akımın oynamaya heveslendiği rol hakkında fikir vermektedir. Dinci gericilik odağı AKP ile medyadaki borazanlarının da benzer bir beklenti içine girmeleri, aynı zamanda bu tür açıklamalardan duydukları güvenden olsa gerek.

Mısır veya diğer Arap ülkelerinde, önümüzdeki dönemde dinci akımların siyasal arenada daha etkin bir rol oynama fırsatı yakalamaları mümkündür. Ancak bu akımların genç kuşaklarla işçi ve emekçileri uzun süre kontrol altında tutabilmesi artık olası değildir.

Zira Müslüman Kardeşler başta olmak üzere dinci akımların ezici çoğunluğu neo-liberalizm, serbest piyasa ekonomisi, özelleştirme vb. saldırıları savunuyorlar. Arap dünyasında başlayan ayaklanmaları tetikleyen toplumsal sorunların tam da bu ekonomik politikadan kaynaklandığı göz önüne alındığında, iktidara ortak olan dinci akımların da, kısa sürede “Mübarekleşme” ihtimali çok yüksektir.

Devlet terörüne karşı biriken öfkeye gelince, dinci akımların da İran, Suudi Arabistan, Afganistan ve AKP örneklerinde görüldüğü üzere, Bin Ali veya Mübarek despotluğundan geri kalır yanları yoktur. Kaldı ki, işçi ve emekçiler için yıkım getiren ekonomik programları uygulamak da ancak bir polis rejiminde mümkündür. Emperyalist ülkelerin bile polis devletine doğru hızla yol almaları da bunun göstergesidir.

Dinci akımların emperyalist güçler karşısında dik durmaları da mümkün değildir. Hele de AKP’nin “model” olabileceğini savunanların. Oysa, özellikle öne çıkartılmasa da, halk ayaklanmalarının emperyalist/siyonist güçlerle suç ortaklığı yapan rejimleri hedef alması da anlamlıdır. Dahası, emperyalistlerin işbirlikçisi rejimlerin şefleri ecel terleri dökerken, ABD ile sorunu olan İran ve Suriye yönetimleri nispeten rahat görünüyorlar. Oysa bu iki ülkedeki rejimlerin de, özü itibarıyla diğerlerinden bir

farkı yok. ABD-İsrail ikilisiyle uzun yıllardan beri sorun yaşamaları, bu iki rejime avantaj sağlıyor. Bu da, halk ayaklanmalarının alttan alta taşıdıkları anti-emperyalist/anti-siyonist öze işaret ediyor.

Tüm bunlar, kapitalist sistemle bütünleşmiş dinci gerici akımların da, yakın gelecekte emekçilerle dolaysız çatışmaya girmelerinin kaçınılmaz olduğuna işaret ediyor. Emekçilerle dinsel akımlar çatışması, bu gericilik odaklarının etkisini kırabilmenin de yegane yoludur.

Talepler sosyalizme yönelmeyi zorunlu kılıyor

Ayaklanma günleri genç kuşaklarla işçi ve emekçiler için eşsiz bir eğitim sağlamakta kalmıyor, yeni deneyimler kazandırıyor, öz örgütlülükleri sağlamlaştırıyor, özgüveni artırıyor, böylece yeni bir dünyanın kapılarını da açma olanağı sağlıyor.

Bu deneyimlerden geçen milyonların önemli bir kesimi, burjuva partilerinden bağımsız hareket ediyor. Alanlarda henüz bariz bir şekilde sosyalizmden söz edilmiyor. Ama genç kuşakların eylem içinde örgütlenmeleri, burjuva partilerinin kendilerini temsil etmediğinin yüksek sesle dillendirilmesi, halk komiteleri dışında on kişilik önderlik komitesi ve yirmi kişilik yardımcı komite oluşturulması, örgütlenme yönünde atılan önemli adımlardır.

Ayaklanmada sürükleyici rol oynayan gençliğin kendi adına konuşmaya başlaması, yapılacak görüşmelere ve kurulması hedeflenen “geçici hükümet”te kendi temsilcileriyle yer alacağını ilan etmesi, talepler gerçekleşinceye kadar mücadeleye devam etme kararlılığıyla birleştirildiğinde, hayati önem taşıyan gelişmelerdir.

Komitelerde demokratik işleyiş ve taleplerin arkasında durma iradesi, ayaklanma sürecinde kritik bir yerde duruyor. Zira sürecin bu yönde gelişmesi, sadece Mübarek rejiminin değil, Müslüman Kardeşler’le diğer burjuva partilerin de, taleplerin gerçekleşmesi önünde bir engel olduğunun anlaşılmasını sağlayacaktır. Bilinç sızramaları, emperyalist güçlerin demokrasi ve özgürlük alanlarının genişletilmesi yönündeki vaazlarının ikiyüzlü olduğu gerçeğinin daha net görüleceği anlamına da geliyor.

Kurulu sistem, sadece siyasal alanda değil, ekonomik ve sosyal alanda da zorlanmadan, gençlerle emekçilerin talepleri karşılanamaz. Bu da sınıf çatışmalarının bir üst seviyeye çıkması anlamına geliyor. Çatışma o düzeye sızdığına, bazı güçlerin safları terk etmesi kaçınılmazdır. Fakat böylesi bir gelişme işçi sınıfıyla emekçilerin, sürece damgasını vurmasının önünü de açacaktır ki, hareket asıl o zaman gerçek mecrasına kavuşmuş olacak, demek oluyor ki, çok daha yıkıcı ve yapıcı bir düzeye sızacaktır.

Tüm burjuva akımlarla çatışma, anti-kapitalist/anti-emperyalist bilincin gelişip yetkinleşmesi için uygun iklimin de oluşması demektir. Genç kuşaklar ile işçi ve emekçileri ayaklanmaya sürükleyen sorunları ortadan kaldırmanın yolu da buradan geçmektedir.

İhtilalin ruhu Arap coğrafyasını sarıyor / 2

Mısır'da isyan ve ayaklanma

Volkan Yaraşır

Küresel düzeyde ABD ve SSCB arasında makro denge böylesi pratiklerin gerçekleşme zeminlerini yaratıyordu. Sovyetler Birliği'nin izlediği 'büyük devlet' politikasının bir yansıması olan "kapitalist olmayan yol tezi" antikapitalist içerikten yoksun bir düşünce yelpazesinin gelişmesine yol açtı. Üçüncü dünyacılık, Baasçılık, Nasırizm, Arap sosyalizmi gibi akımlar ortaya çıktı. Bu akımlar 1960-1970'li yıllarda Türkiye'de etkili oldu. 27 Mayıs Darbesi, Doğan Avcıoğlu ve 9 Mart 1971, MDD tezleri, kemalizmin sol içinde kurduğu ideolojik hegemonya bu sürecin parçası olarak değerlendirilebilir.

Nasır sonrası iktidara gelen Enver Sedat Mısır'da bir restorasyon süreci başlattı. Sedat döneminde emperyalizmle ilişkiler kurumsallaştırıldı. Bonapartist devletin işleyişi içinde "örtük" kurulan emperyalist-kapitalist sistemle ilişki ve bağlantılar Sedat döneminde alenileştirildi. Mısır dünya kapitalist sistemi içinde açıkça yerini aldı. Camp David zirvesi ve Mısır-İsrail anlaşması bunun somut göstergeleri oldu. Mısır ABD emperyalizminin Ortadoğu ve Kuzey Afrika'daki ileri karakolu haline geldi. İsrail-Mısır anlaşması, Mısır'ın İsrail için bir dalgakıran işlevi görmesini sağladı. Arap bloğu parçalandı. Ayrıca İsrail devleti meşruluk kazandı. En önemli Arap ülkesi siyonist politikalara onay verdi. İsrail, Mısır, Suudi Arabistan, Şah dönemi İran ve Türkiye Cumhuriyeti Ortadoğu emperyalizminin vurucu güçleri olarak konumlandı.

Enver Sedat, ABD'nin bölgeye ilişkin politikalarını Arap dünyasında savunan, meşrulaştıran ve realize eden bir tarzda ve tam bir işbirlikçi olarak hareket etti.

Arap ülkeleri içinde Mısır, kapitalist "gelişme" düzeyi en yüksek olan ülkedir. Nasır döneminde izlenen ekonomik politikaların Mısır'ın bu aşamaya gelmesinde oldukça önemli payı vardır.

Sedat dönemi, Mısır'ın emperyalist kapitalist sisteme hızla entegre oluş dönemi idi. Uluslararası sermayenin yatırımlarında yoğunlaşmalar görüldü. Mısır Ortadoğu'da yeni sömürgecilik politikalarının merkezinde yer aldı.

Sedat iktidarı "1977 Ekmek Ayaklanmaları"nda görüldüğü gibi toplumsal muhalefete karşı yoğun şiddet ve terör politikası uyguladı. Sivil diktatörlük kurumsallaştı. Özellikle ordu ve polis, CIA, Pentagon ve MOSSAD aracılığıyla yeniden yapılandırıldı. Enver Sedat'ın Sovyet ekseninden uzaklaşarak ABD angajmanlı politikaları milliyetçi Arap yığınları içinde ve işçi hareketindeki gelişmelere paralel olarak ortaya çıkan sol çevrelerce tepkiyle karşılandı. Sedat hem iç dengelerden dolayı hem de ABD'nin bölge politikalarına uyumlu olarak islamcı güçlerle hareket etmeye başladı. Nasır döneminde örgütsel gücü dağıtılan islamcı güçler bu dönemde toparlanma sürecine girdi. Enver Sedat, özellikle "İhvan" grubu ve Müslüman Kardeşler'le ilişkiler geliştirdi. Cezaevindeki islamcı kadrolar serbest bırakıldı. Sola ve milliyetçi Arap kesimlerine karşı islam bir denge unsuru olarak kullanıldı. (4) Enver Sedat ekonomide liberalleşme ve serbest piyasa yönelimli politikalar izledi. Bu yönelim uzun yıllar ticaretle uğraşan güçlü bir sermayeye sahip İhvan yanlısı islamcı aktörlerin piyasaya girişine olanak sağladı. Müslüman Kardeşler

gibi örgütlerin önemli pay sahibi olduğu bu sermaye grupları kısa sürede güçlü şirketler kurdu. İçlerinden birçok işadamı çıktı ve bazı bankalar bu cemaatlerin denetimine girdi.

İslamcı hareketin yükselişi yoksul kesimler tarafından da desteklendi. Fakat yoksul Mısırlılar zengin sınıfların aksine "İran Devrimi"ni model olarak benimsedi. Bazı (El Cihad El İslami, El Cemaat El İslami gibi) radikal örgütler kuruldu.

Yaşanan süreç yoksul islamcı kesimlerle zengin islamcı kesimler arasında gerginliklerin yaşanmasına yol açtı. Bu gerginliğin kökleri 1960'lara ve Seyid Kutup'un öldürülüşüne dayanıyordu. Yoksul islamcı yığınları düzen içi arayışlara yöneltmeye çalışan zengin kesim denetimindeki finans kaynaklarını geniş ölçüde kullandı. Amerikan modeline uygun, "ılımlı" islamcı çizgide hareket edecek yeni bir orta sınıf yaratılması için uğraşıldı. Bu arada İhvan içinden de radikal gruplar çıktı. Seyid Kutup çizgisi hakim çizgiydi. Seyid Kutup İhvan içinden çıkan önemli bir islamcı kimlikti. Kutup, İhvan'ı pasiflikle ve düzenle uzlaşmayla suçladı. Radikal islamcılar yoksul kesimlerin desteğini hızla kazandı. Seyid Kutup ve yandaşları cihad çağrısında bulundu. Bu cihad emperyalizme karşı olduğu kadar nefse karşı mücadele düşüncesini içeriyordu. Ayrıca müslümanların lüks düşkünü yaşamlarını ve Amerikancı eğilimlerini eleştiriyordu. Seyid Kutup düzenden kopmayı ve düzene karşı savaşı içeren bir islam anlayışını savundu. Daha sonra islamcılar arasında Kutupçu çizgi diye anılan örgütlenmeler doğdu. Seyid Kutup'un düşünceleri radikal islamcılarının ideolojik temellerini oluşturdu.

İhvan grubu Seyid Kutup çizgisine karşı sert tutum aldı. Güçleri bölen bir fraksiyon olarak değerlendirildi. Seyid Kutup 1967 yılında Nasır döneminde idam edildi. Seyid Kutup ölümü bir "dava adamı" gibi karşıladı. (5) Seyid Kutup Mısır'ın yanında uluslararası düzeyde islamcı hareketleri etkiledi. Özellikle Enver Sedat suikasti Mısır'da radikal islamcı güçler için dönüm noktası oldu. Eylemi düzenleyen

Cihad örgütü diğer radikal islamcı gruplar gibi Kutup çizgisini devam ettirmeye çalışıyordu.

Enver Sedat'ın öldürülmesinin ardından radikal islamcılara yönelik sert yaptırımlar uygulandı. İktidara geçen Hüsnü Mübarek, sistematik bir devlet terörü başlattı. 1980-90'lar radikal islamcılar ile devlet güçleri arasında savaflara sahne oldu. Radikal islamcılar büyük kentlerin banliyö bölgelerindeki yoksul kesimler içinde ciddi örgütsel güç sağladılar. 1991'den sonra islamcı örgütler yeniden eylemlere geçti. Mübarek yönetimi başta Cihad ve İslami Cemaat grupları ve Müslüman Kardeşler'i kapsayan sert operasyonlara girişti. Kısa sürede 5 bine yakın militan tutuklanarak cezaevine kondu. 1993'ten sonra radikal islamcılar sansasyonel eylemlere yöneldi. Bu dönemde özellikle Kanal bölgesinde devlet güçleri ile islamcı militanlar arasında çatışmalar yoğunlaştı. Mübarek ancak bir müddet sonra kontrolü sağlayabildi.

Müslüman Kardeşler yasaklanmasına rağmen yaygın olan örgütlenmelerini korudular. Liderleri ülkeyi terketti. Örgüt devleti rahatsız etmeyecek politikalar izledi. Özellikle neoliberal yıkım politikaları yarattığı boşluğu çeşitli sivil örgütlenmelerle (hayır kuruluşları, yardımsever organizasyonlar) etkin olarak doldurdu. Müslüman Kardeşler bu faaliyetleriyle ciddi meşruluk ve örgütsel güç sağladı. Kontrol altında tutulan ılımlı ve uyumlu sistemle bütünleşen bir yapı Mübarek yönetiminin de işine geldi. Müslüman Kardeşler yerel ve genel seçimlere farklı siyasal ad ve yapılarla katıldı. 2005 seçimlerinde bağımsız adaylarla yer aldı. Parlamento'ya 88 milletvekili sokmayı başardı. Müslüman Kardeşler Mısır'ın en yaygın ve örgütlü grubudur. Mısır'ın bundan sonraki tarihinde de önemli bir yere sahip olacaktır.

Mübarek dönemi: "Sessizlikten isyan ve ayaklanmaya"

Enver Sedat sonrası iktidara gelen Hüsnü Mübarek özellikle radikal islamcılarının varlığını ve çatışma

ortamını gerekçe göstererek, bir polis devleti kurdu. Ordu, gizli servis ve bürokrasi sac ayağına dayanan sivil diktatörlük Mısır'da 30 yıl terör estirdi. Ülkede 30 yıl olağanüstü hal uygulandı. Mübarek dış politikada Enver Sedat'tan aldığı mirası, yani emperyalizme uşaklığı derinleştirdi. ABD Mısır'da stratejik askeri üsler inşa etti. Özellikle Süveyş Kanalı'nın denetlenmesi ABD açısından önemliydi. Mısır ABD'nin son çeyrek asırda Ortadoğu'ya yönelik emperyalist projelerine tam angaje oldu. İsrail'le birlikte bu politikaların aktif uygulayıcısı olarak hareket etti. Bunun en somut örneği Filistin sorununa yaklaşımda kendini gösterdi. Mısır İsrail'in siyonist politikalarını meşrulaştırdı. En az onun kadar katı ve saldırgan tutum sergiledi. "Modern" bir soykırım olan Filistin ablukasının "görünmeyen" mimarlarından biriydi. İsrail'in güvenliğinin garantörü gibi davrandı. Mübarek bu tutumuyla ABD tarafından her zaman ödüllendirildi. ABD Mısır'a Camp David Anlaşması'yla başlayan her yıl yapılan 2 milyar dolarlık yardımını sürdürdü.

Mübarek döneminde neoliberal politikalar hayata geçirildi. Kritik önemdeki birçok devlet işletmesi özelleştirildi. 1990'ların başında neoliberal dönüşüm daha radikal uygulanmaya başlandı. Mısır'da uluslararası sermayenin tam bir soygunu ve talanı yaşandı. 1991'de IMF ile imzalanan stand-by anlaşması (Sedat döneminde 1976,1978 ve 1980'de imzalanmıştı) geniş ve yaygın özelleştirmeleri dayatıyordu. Devletin ekonomik alandan bütünüyle çekilişini içermekteydi. Ayrıca sermaye hareketlerinin serbestliği yönünde düzenlemeler yapıldı.

Mısır liberalleşmede gösterdiği performansı nedeniyle ödüllendirildi. ABD ve Arap ülkelerine olan 14 milyar dolarlık borcu silindi. Nasır döneminden kalan kamusal varlıklar bütünüyle uluslararası sermayeye sunuldu. 1992-1998 arasında 314 kamu işletmesinin 92'si finans kapitale satıldı. 2000 yılında hükümet 90 kamu işletmesini satışa sundu. Özelleştirmeler 2000'li yıllarda hız kesmeden sürdü. Mısır'da her alanın piyasalaşması ve metalaşması yönünde adımlar atıldı. Motorola, Citi Bank, General Electric gibi uluslararası birçok tekel Mısır burjuvazisi ile ortak yatırımlar (Orascom Osman, Bahgat gibi gruplarla) gerçekleştirdi.

Ekonominin çeşitli alanlarında oligopoller oluştu. Bu arada 1974 yılında Mısır'da bankalar 7 iken 1998'de bu sayı 98'e ulaştı. Ayrıca "kar payı dağıttığı" iddiasıyla kurulan 100'ün üzerinde islami yatırım şirketi halktan topladıkları paraları kullanarak çeşitli spekülasyon hareketleriyle ciddi karlar elde etti. Bu sürecin Mısır halkı için anlamı kronik işsizlik, yoksulluk ve sefaletti. Tarımda uygulanan tasfiye politikaları köylülük için yıkım oldu. Toprak kiralalarının artması, topraksız kiracı çiftçilerin yığınsal işsizliğine yol açtı. Hızlı bir proleterleşme süreci yaşandı. Radikal özelleştirmeler sonucu toplu tensikatlar gündeme geldi. İşsizlik kronikleşti. Resmi rakamlara göre işsizlik her ne kadar yüzde 10 ilan edilse de gerçek oran yüzde 20'nin üzerindedir. Sefalet korkunç boyuta ulaştı. Sadece başkent Kahire'de mezarlıklarda 500 ila 800 bin arasında yoksul yaşamını sürdürüyor. 82 milyon nüfusa sahip Mısır'ın yarısı yoksulluk sınırının altında yaşıyor. 23 milyona yakın kişi günlük 2 dolarla geçiniyor. Nüfusun yine üçte biri kronik açlık çekiyor. Böylesi olağanüstü şartlara karşı kitlelerden yükselecek her tepki polis devleti tarafından şiddetle bastırıldı.

Mısır'da 2004 yılından sonra yükselen işçi hareketi Mübarek rejimi tarafından ciddi bir tehlike olarak görüldü. Sınıfı, korporatist ve bürokratik sendikalar aracılığıyla kontrol etmeye çalışan rejim bunu başaramayınca değişik taktiklere başvurdu. Grev kırıcıları kullanılarak grevler engellenmek istendi. Önder işçilere yönelik tutuklama operasyonları yapıldı. Ayrıca her işçi direnişi ve eylem şiddetle bastırılmaya

çalışıldı. Özellikle çıkarılan anti-terör yasalarıyla ve Müslüman Kardeşler'e karşı "savaş devleti"ne dönüşmüş hukuki düzenlemeler ve uygulamalarla sınıf hareketi terörize edilmeye ve bastırılmaya çalışıldı. Mübarek rejimi tarımın tasfiyesine yönelik kır emekçilerinin radikal direnişine karşı da şiddet uyguladı. 1997-2001 arasındaki direnişlerde, köylülerle devlet güçleri arasında bir dizi çatışma yaşandı. Bu çatışmalarda 90'a yakın kişi hayatını kaybetti. 500'ün üzerinde kişi yaralandı. 800 kişi tutuklandı.

Mübarek rejiminin, toplumsal muhalefeti her düzeyde bastırma girişimine karşı ciddi direnişler gerçekleşti. Özellikle 2000'li yılların başlarından sonra yaygın özelleştirme saldırılarına karşı işçi sınıfı harekete geçti. Sendikaların işbirlikçi tavırlarına, grev yasaklarına ve devletin şiddet politikalarına karşı işçi sınıfı işsizliğe ve açlığa karşı direndi. Bazı özelleştirmeler bu direnişler karşısında durduruldu. 2007 yılı bu anlamda bir moment oldu. 2007'de 600'e yakın direniş, grev ve işgal eylemi gerçekleşti. Bu eylemlerin 350'sine 150 binden fazla işçi katıldı, 35 grev yaşandı. Özellikle Mahalla Tekstil grevi Mısır işçi sınıfının mücadelesinde yeni bir dönemin habercisi oldu. Kapitalist kriz sonrasında işçi eylemleri ve direnişleri yaygınlığını sürdürdü. Bu birikimler bir silkinmenin, ayağa kalkışın işaretleri oldu. Kapitalizmin yapısal kriziyle birleşen toplumsal arayış 30 yıllık bir diktatörlüğü yıkacak olanakları sağladı. Kapitalist kriz ve neoliberalizmin yıkıcı etkileri Arap coğrafyasında olduğu gibi Mısır'da da sınıfsal antagonizmayı keskinleştirdi. Kronik açlığa, yoksulluğa, işsizliğe ve geleceksizliğe karşı Mısır halkı ekmek, eşitlik, özgürlük ve onur mücadelesi için ayağa kalktı. Tunus'ta başlayan isyan dalgasal olarak ve kendi özgünlüğünde Mısır'ı da sardı. Diktatörlüğe karşı kitleler ayaklanarak tarihsel bir eyleme atıldı. Tunus'ta Bin Ali diktatörlüğü devrilirken, Mısır'da Mübarek devriliyor. Tunus'ta ve Mısır'da "devrim" sürüyor.

Olasılıklar ve sonuçlar

Bugün Mısır'da devrimci durum hala sürüyor. Ayaklanmanın gelişim seyri belli değil. Kitle hareketinin muazzam zenginliği ve karmaşıklığı en saf haliyle kendini dışavuruyor. Mısır'da yaşanacak olasılıkları genel başlıklar altında şöyle toparlayabiliriz:

1- Kitle hareketi büyük salınımlarla devam ediyor.

Ayaklanmanın ve isyanın kitlelerde yarattığı coşku, arayış, muktedir olma duygusu kendini koruyor. 1 Şubat'ta Tahrir Meydanı'nda 2 milyon kişinin toplanması ve Mısır'ın diğer büyük şehirlerinde yüzbinlerin biraraya gelmesi bunun göstergesi oldu. Kitleler Mübarek'in iktidarı bırakmasına kilitlenmiş haldeler. Mübarek iktidarı fiilen çökmüş durumda. Mübarek'in iktidarı bırakmama ısrarı kitleyi yormak, ajitasyonu en üst noktaya çıkarmak, rejime soluk aldırma amacına bağlıdır. Böylece statükoda daha kolay revizyon gerçekleştirilebilir.

Arjantin'de kriz sonrasında başlayan ayaklanma birkaç cumhurbaşkanının feda edilmesiyle yatırılmıştı. Benzer taktikler Mısır'da da denenebilir. Ama her şeyden önce egemenler açısından kitle hareketinin kontrolü önem taşımaktadır. Çünkü yıkıcı gücün ne yapacağı belli olmaz.

2- AB'nin ve ABD'nin açıklamaları benzerlik taşıdı. Mübarek'e, reformların hayata geçirilmesi tavsiye edildi. Mısır ABD emperyalizmi açısından jeo-stratejik olarak son derece önemli bir ülkedir. Ortadoğu ve Akdeniz Havzası'nı kontrol etmesi ve politikalarını realize etmesinde Mısır'ın belirleyici bir rolü var. Ayrıca Mısır ABD'ye Ortadoğu'da jandarmalık yapıyor. İsrail'in koruma duvarı gibi hareket ediyor. Mısır'da statükoları değiştirecek her gelişme özellikle ABD ve İsrail'i yakından ilgilendiriyor. ABD ve İsrail açısından statükonun devamı büyük önem taşıyor. Anlaşılan, Mübarek sonrası revize edilmiş bir statükoyla süreç aşılmaya çalışılıyor. Bu yönde kitle hareketinin kontrolü için CIA ve Pentagon'un devreye girdiğini düşünmek abartılı bir değerlendirme olmayacaktır.

3- Bu gelişmelere paralel olarak ordunun tavrı ilginç bir seyir izledi. Polis, diktatörlük ve Mübarek rejimiyle özdeş tutulurken kitlelerin orduya yaklaşımının son derece ılımlı olması dikkat çekicidir. Ayaklanma başladığı sırada polis kitlelere şiddetle saldırdı. 200'e yakın kişinin ölümüne, binin üzerinde kişinin ise yaralanmasına neden oldu. Polis ayaklanan kitlelerin ilk hedefi oldu. Ayaklanmanın üçüncü ve dördüncü gününde sokaklardan çekildi. Kitleler rejimin simgesi olan iktidar partisi binalarına, dışişleri bakanlığına, parlamento binasına, içişleri başkanlığına, devlet televizyonuna saldırdı. Ayrıca polis merkezleri, emniyet müdürlükleri, karakollar ve istihbarat merkezleri öfkeli kitleler tarafından yakıldı. Ordu 29 Ocak'ta sokağa indi. Halka yönelik bir hamlede bulunmadı. Askerle halk arasında sıcak görüntüler ortaya çıktı. "Ordu halk elele!" sloganları atıldı.

Bugüne kadar da bu “sıcak” ilişki sürüyor. Mısır’ın siyasal tarihinde ordunun rolü hep belirleyici oldu. Anlaşılan, ABD, AB, İsrail ve Mısır burjuvazileri ordunun bu rolü koruyarak halktan bir reaksiyon almadan yeni dönemin şekillenmesinde aktif olmasını hesaplıyor. Ordunun bir anlamda Mübareksiz dönemin statüko koruyucusu olarak devrede olacağını söylemek olanaklıdır.

2 Şubat’ta Mübarek taraftarları diye yansıtılan (ama içlerinde çok büyük oranda sivil polis ve gizli servis üyelerinin bulunduğunu tahmin etmek zor değildir) (6) geniş kitlenin isyancılara saldırması Mısır’ın biraz da kurgulanan bir tarzda iç savaş sürecine girme olasılığını yükseltmiştir. Bu gelişme karşısında ordu taraflara itidal çağrısında bulundu. Böylesi bir ortamda, ordunun “anarşiyi, iç savaşı ve kardeş kavgasını engellemek” söylemleriyle aktif olarak devreye girme olasılığı arttı. Diktatörlük toplum mühendisliği operasyonlarıyla orduya yeni imaj ve misyonlar yüklemeye çalışıyor. Ordu son derece programlı ve politik bir şekilde “tarafsız” ve Mübarek’le mesafeli bir görüntü veriyor. Çatışmaların yaygınlaşması askeri darbe ihtimalini arttırıcı bir faktördür.

Her şeye karşın devrim, ayaklanma ve isyan günlerinin neyi getireceği belli olmaz. Bir günde halkla “kaynaşmış” ordu nefret imgesi haline dönüşebilir. Aynı ordunun ekme ayaklanmalarını bastırarak diktatörlüğün uzun yıllar temel dayanağı olduğu kitleler tarafından kavranabilir. Böylesi bir gelişme sistemin temel kurumlarıyla hızla çöküşünün önünü açabilir. Bu süreç bir yanıyla politik devrim sürecidir. Sürecin olağanüstülüğü içinde siyasal güçlerin hızla şekillenmesi olasıdır. Bunun yanında aynı süreç bir iç savaş süreci olarak da yaşanabilir. Devrim bir karşıdevrimle, askeri darbeye bertaraf edilebilir.

4- Bugün ayaklanma içinde yer alan burjuva muhalefet etkili bir güç değildir. 6 Nisan Hareketi ve ayaklanma başladığında Mısır’a yollanan M. El Baradei ayaklanmayı şekillendirecek organizasyon ve etkiye sahip değildir. Ayaklanmaya ilk gün mesafeli davranan, ikinci gün vatandaş olarak katıldıklarını açıklayan ancak dördüncü gün bir aktör olarak yer alan Müslüman Kardeşler organize olma kabiliyeti olan tek yapıdır. Ayaklanmada yer alan diğer toplumsal kesimler başta işçi sınıfı, yoksul yığınlar, özellikle gençlik, küçük burjuvazi ve orta sınıfın bir kesimi ise örgütsüzdür. Ya da etkili örgütlenmeleri bulunmamaktadır. Ayaklanmada öne çıkan şiarlar, atılan sloganlar bunun göstergeleridir. Ama yığınların diktatörlüğe karşı büyük bir hıncı, kını ve öfkesi açığa çıkmıştır.

Ayaklanma islamcı, dini bir karakterde gelişmemektedir. Bunda Müslüman Kardeşler’in Mübarek yönetimiyle uzlaşmasının da etkisi vardır. Bu uzlaşma örgütün gücünü azaltmış ve parçalı bir karakter göstermesine yol açmıştır. Yine de mobilizasyon yetenekleri, ayaklanmanın ilerleyen günlerinde Müslüman Kardeşleri öne çıkarabilir.

Her ne kadar Müslüman Kardeşler radikal bir programa sahip olmasa da bu süreçte inisiyatifi alması ABD ve İsrail’in istemediği bir durumdur. Ordunun tek etkili güç olarak devrede olması böylesi bir gelişmeyi kesmeye yöneliktir. İlginçtir, Müslüman Kardeşler de girdikleri ittifaklarda ve önderlerinin açıklamalarında bugün ayaklanmanın genel rotası dışına çıkmamaya özen göstermektedir.

5- Bütün bu vurgularımız bir yönelim tespit etme ve olasılıklar üzerinedir. Ama devrimler ve isyanlar bize tek bir şey göstermiştir. Son sözü kitleler söyler. Mısır’da da son sözü kitleler söyleyecektir. Her şeyden önce Mısır halkı ayaklanmanın içinde “arınmış”, “silkinmiş” ve “yeniden doğmuş”tur. Devrimi tatmıştır. Yapabilme, muktedir olma duygusunu yaşamıştır. Sokakların, eylemin özgürleştiriciliğini

yaşayarak görmüştür. Kitle hareketi karşısında koca bir sistemin sarsıldığını hissettirmiştir. Mısır halkı tıpkı Tunus halkı gibi müthiş bir devrim pratiği içindedir. Artık hiçbir şey eskisi gibi olmayacaktır. Mısır ayaklanmasının sonucu ne olursa olsun Mısır halkı devrimin, ayaklanmanın yıkıcı gücünü yaşayarak görmektedir. Bu kitlelerin mücadelesinde müthiş bir deneyimdir. Halkların başlı başına böylesi bir deneyim sahibi olması bile önemlidir. Arap coğrafyasında Mısır’da yeni bir tarihsel momentuma girilmiştir. Artık bu coğrafya isyan ve ayaklanmaların coğrafyasıdır. Dalga durmayacaktır. Kavga yeni başlamıştır.

Sonuçlar

1- Hobsbawn, “Kısa 20. Yüzyıl 1914-1991 Aşırılık Çağı” adlı kitabında 20. Yüzyıl’ı büyük sarsıntuların yaşandığı ama kısa bir yüzyıl olarak tanımladı. Aslında bugün Tunus ve Mısır’ı saran ayaklanma dalgası, Kuzey Afrika ve Ortadoğu’yu sarsan gelişmeler “uzun 20. Yüzyıl”ın göstergeleri oldu. Bütün bu bölgelerdeki gelişmeler soğuk savaş sürecinde oluşmuş statükolarının parçalanması ve diktatörlüklerin yıkılmasını içeriyor. Sovyetler’in çöküşü ve Doğu Bloku’nun yıkılması (1989-1991) gerçekleşti. Bu dönemde başlayan büyük alt-üst oluşlar, 20 yıl içinde toplumsal fay hatlarındaki enerji birikimleriyle birlikte Kuzey Afrika ve Ortadoğu’da bugün patlamalar şeklinde kendini dışavuruyor. Bunun en temel nedeni 1970’lerin başında kapitalizmin yaşadığı yapısal krizdir. Bir uzun dalga biçiminde şekillenen kriz Sovyetler’in çöküşü, Doğu Bloku’nun dağılması yaklaşık 1,5 milyar insanın kapitalist sisteme entegre oluşu ve sosyal devletin ilgisiyle uzun süre resesyon döneminden geçti. 2008 krizin depresif aşamasıdır. Bu dönemde (çeyrek asırlık dönemde) finans kapitalin krize karşı geliştirdiği karşıdevrimci neoliberal politikalar tarihin gördüğü en büyük talan ve soygun hareketi oldu. Bu politikalar halklar için açlık, sefalet ve yıkım anlamına geldi.

Kapitalizm doğayı tahrip etti, metalaştırdı, öldürdü. Salt insanlığın değil dünyanın ve bütün canlıların geleceği tehlike altına girdi. Bu katastrof 2008 sonrası bütün coğrafyalarda sınıfsal antagonizmayı keskinleştirdi. Krizin ve neoliberalizmin yıkıcı etkileri küresel düzeyde sınıfsal öfke ve kını açığa çıkardı.

Önce Avrupa’nın Akdeniz Havzası’nı sarsan büyük işçi hareketleri, grevler, genel grevler, direnişler ardından karşı yakada Kuzey Afrika’da ayaklanmalar ve isyanlar şeklinde kendini dışavurdu. Bu ülkelerde 30-40 yıldır “sarsılmaz” statüko, korku imparatorlukları paramparça oldu. Artık Akdeniz gerçek anlamda “bizim denizdir” Yani Mare Nostrum. Yani isyanın, ayaklanmanın, devrimin coğrafyası... Daha yeni 21. Yüzyıl’a giriyoruz.

2- Mısır ve Tunus ayaklanmaları başlı başına müthiş gelişmelerdir. Ayaklanmalar halkların yaratıcı ve yıkıcı gücünü açığa çıkardı. Unutulmuş, unutturulmuş isyan ve ayaklanma ruhu yeryüzünde dolaşmaya başladı. Bu iki ayaklanma da kendiliğindenci karakterdedir. Aslında bu özellik her

devrimin ve ayaklanmanın karakteristik özelliğidir. Mısır ve Tunus’ta yaşananlar yakıcı bir şekilde devrimci özne ve program ihtiyacını ortaya koymaktadır. Bu tanımlama, gelişmelerin olağanüstülüğünü görmeyen “doktriner” bir bakış açısı değildir. Politik devrim potansiyeli taşıyan bu deneyimlerin içeriğine ve olası yönelimine yönelik bir vurgudur. Çünkü İtalyan komünisti Gramsci’nin 1920 İşçi Konseyleri pratiğinden çıkardığı sonuç gibi “kendiliğindenlik alt sınıfların tarihinin karakteristik özelliğidir.” Devrimci komünistler kendiliğindenci harekete tepeden bakmazlar ya da başka bir bağlamda kendiliğindenci harekete tapınmazlar. Kendiliğindenci hareketle bilinçli önderlik arasındaki diyalektiği kurarlar. Bu diyalektik üzerinde dururlar.

Çünkü saf bir kendiliğindencilik olmadığını bilirler ve kendiliğindenci hareketin yarattığı muazzam devrimci olanakların altını çizerler. Ancak şu da unutulmamalıdır. Yine Gramsci’nin altını çizdiği gibi her kendiliğindenci hareket aynı zamanda karşıdevrimci güçlerin tepkileriyle içiçe gelişir. Bu durum Tunus ve Mısır için de geçerlidir. Buradaki vurgumuzu, Troçki’nin “Parti ve Kitle Mücadelesi” metaforuyla biraz daha açarsak, kitlesel mücadele buhar gibidir. Devrimci parti de buhar makinasını çalıştıran pistondur. Buharsız bir piston sadece bir metal parçasıdır. Pistonsuz buhar ise dağılır ve sonuca ulaşamaz. Devrimi parti değil kitleler ve işçi sınıfı yapar, parti işçi sınıfının rehberidir.

“Rehber bir örgütlenme olmaksızın kitlelerin enerjisi piston kutusu tarafından çevrilmemiş buhar gibi dağılıp gider. Ancak, şeyleri hareket ettiren piston ya da kutu değil buharıdır.” Kısaca Tunus ve Mısır ayaklanmaları ve Avrupa’nın Akdeniz Havzası’ndaki gelişmeler yaşadığımız dönemin altını bir kez daha çiziyor. “21. Yüzyıl sosyalizmin ve devrimin yüzyılı, önümüzdeki binyıl ise komünizmin binyılı olacaktır.”

Dipnot:

3- Arap Komünist Partileri üzerine dikkat çeken bir çalışma olarak bakınız; Tarık Y. İsmail, Arap Dünyasında Komünist Hareket, Kapı Yayıncılık, 2006; Faruk Pekin, “Ortadoğu’da Sosyalist Mücadele ve Komünist Partiler”, Ant Sosyalist Teori ve Eylem Dergisi, Şubat 1971, sayı:10

4- Mısır’da siyasal islamın gelişimi, Müslüman Kardeşler ve Seyid Kutup çizgisi hakkında daha geniş bilgi için bakınız. Volkan Yaraşır, Siyasal İslam ve AKP, Tüzmazanlar Yayıncılık, 2002, Salih El Verdani, Mısır’da İslami Akımlar, Fecr Yay., 1986

5- Kutup’un idamından sonra İhvan grubu üyelerinin “cehenneme kadar yolun var” diye bağırması Mısır’daki islamcı ayrışmanın boyutunu göstermesi açısından ilginç bir örnektir.

6- Mısır’da 1,5 milyon polis görev yapıyor. Polis teşkilatının sicili oldukça bozuktur. Şiddet politikaları ve sistematik işkence uygulamalarıyla ün yapan teşkilat, isyan günlerinde büyük bir katliam gerçekleştirdi. Kitlelerin öfkesini üzerine çekti. Mübarek sonrası süreçten en çok etkilenecek kurumlardan birinin polis teşkilatı olduğu ortadadır. Polis ve kontrgerilla güçlerinin karşıdevrimci operasyon girişimleri, isyan bastırma taktikleri sürecektir. Hatta bu taktikler dikkatleri “en kötüye” çekerken ordunun “aklanmasına” hizmet edebilir.

47. Münih Güvenlik Konferansı...

Gündemleri halkların özgürlük mücadelesini boğmak!

Mısır'da halk ayaklanması tüm görkemiyle devam ederken, NATO'nun 47. Münih Güvenlik Zirvesi Almanya'da toplandı. Emperyalist devletlerin temsilcileriyle işbirlikçi gerici rejimlerin şeflerinin bulunduğu zirveye, aralarında 22 devlet ya da hükümet başkanı, 22 dışişleri bakanı, 24 savunma bakanı ya da genelkurmay başkanı, ekonomi başta olmak üzere diğer konulardan sorumlu 67 bakan ile eski bakan ve az sayıda ülkenin muhalefet temsilcileri katıldı.

Türkiye'den ise sermaye devleti adına Dışişleri Bakanı Ahmet Davutoğlu ile CHP Genel Başkanı Kemal Kılıçdaroğlu Zirve'ye katılan isimler oldu.

Gündem Ortadoğu'daki ayaklanmalar

Mısır'ın jeo-stratejik konumu, Mübarek rejiminin emperyalist/siyonist güçler hesabına oynadığı uğursuz misyon, bu ülkedeki olayların Arap dünyasını dolaysız bir şekilde etkilemesi gibi etkenler, emperyalist devletlerin şeflerini fazlasıyla kaygılandırıyor. Dolayısıyla ayaklanmayı kontrol altına alıp zorba rejimi iş başında tutmak, temel öncelikleri arasında yer alıyor.

Özelde Mısır, genelde Ortadoğu halklarının sömürü ve zorbalığa karşı yükselttiği mücadelenin denetim altına alınıp ehlileştirilmesi, Münih'teki zirveye katılanların esas gündemi oldu. Emperyalist güçlerin, işbirlikçisi olan despotlara "reform yapın, düşünce özgürlüğüne saygılı olun, halkların taleplerini dikkate alın, sandığa giden seçmenlere baskı yapmayın vb." çağrılarda bulunması, korku ve tedirginliğin dışavurumundan başka bir şey değildir. Zira halklar ayaklanana kadar despotlara tam destek verenler, son günlerde reform çağrısı yapan emperyalistlerden başkası değildi.

"Bir an önce reformları başlatın" çağrıları, ayaklanmaların başka ülkelere sıçramasını önlemeyi de hedefliyor. Bağımlı ülke halklarının emekçi kesimlerinin benzer sorunlar yaşadığı, artık kimse için bir sır değil. Neo-liberal saldırılar, kapitalizmin küresel krizinin yıkıcı etkileri, bunları tamamlayan despot rejimler... Sadece Tunus ve Mısır'ın değil, diğer bağımlı ülkelerin, hatta gelinen yerde emperyalist ülkelerin işçi ve emekçilerinin de ortak sorunudur. AB'nin Yunanistan'a 300 milyar avro akıtmasını da bu olgudan bağımsız düşünmek mümkün değil.

Kapitalist sistemin dolaysız ürünü olan bu vahim tablo, dünya işçi ve emekçilerinin ortak huzursuzluk noktasıdır. Tunus ve Mısır gençliği ile emekçilerinin ayaklanması, özü itibarıyla aynı sorunları yaşayan diğer ülkelerin emekçilerine de yol göstermiş bulunuyor.

Sistemin geleceksizliğe mahkum ettiği gençlerle emekçilerin sömürü ve zorbalığa karşı ayaklanması ise, kapitalist/emperyalist dünyanın efendilerinin ortak korkusudur. Dolayısıyla Münih'teki buluşmada konuşulan "güvenlik" meselesinin özünü, geleceği tehlikede olan sömürü ve kölelik düzeni kapitalizmi, öfkesi kabaran genç kuşaklardan, işçi sınıfı ve emekçilerden korumak oluşturuyor. Bu konuda ortak bir yol bulmaya çalışan kokuşmuş düzenin efendileri, her yola başvurarak saltanatlarını koruma peşinde ve telaşındalar.

Tunus ve özellikle Mısır'da devam eden süreci,

belli tavizler vererek kontrol altına almak, patlamaya hazır ülkelerde ise hızla görüntüyü kurtaran ama sorunun özüne inmeyen bazı adımlar atmak, bunların yetmediği yerde kirli/kanlı yöntemlere başvurmak... Tüm bunlar, iki büyük emperyalist güç olan ABD ile Almanya'nın güdümünde geçen Münih Zirvesi'nin gündemindeydi.

Geçerken belirtelim ki, Ankara'daki işbirlikçi takımı, bu konuda da Pentagon'daki savaş baronlarının hizmetindedir. Nitekim Münih'teki konferansa katılan Ahmet Davutoğlu, Mısır'daki ayaklanma konusunda ABD ile aynı pozisyonda olduklarını ilan etti. Mevkidaşı Hillary Clinton ile birbuçuk saat süren özel bir görüşme gerçekleştiren Davutoğlu, Washington'daki efendileriyle aynı pozisyonda olmaktan duyduğu memnuniyeti dile getirmekten de çekinmedi.

Bu alçaltıcı tutum, geleceksizliğe mahkum edilen Mısır gençliği ile işçi ve emekçilerinin sömürü ve kölelik düzenine mahkum edilmesinin, işbirlikçi sermaye iktidarı ve AKP hükümetinin de öncelikleri arasında yer aldığını gösteriyor.

Demokratik hak ve özgürlükler uğruna mücadele eden işçilere, emekçilere, gençlere azgınca saldıran Ankara'daki Amerikancı rejim, sömürü ve zorbalığa karşı ayaklanan Arap halklarına karşı da, emperyalist güçlerin safında yer alıyor. Bu birliktelik tesadüf değil, bilinçli bir tercihtir. Ne de olsa herkes kendine layık olan safta yer alır.

Anti-emperyalist/anti-kapitalist mücadele büyütülmelidir!

Sistemin geleceksizliğe mahkum ettiği genç kuşaklarla işçi ve emekçilerin ayaklanma boyutuna varan öfkesinin kaynağı kapitalist sistemdir. Dolayısıyla ayaklanmalar, -doğrudan bu şekilde ifade edilmeseler de-, doğaları gereği kapitalist/emperyalist sisteme karşı yükselen kitlesel militan mücadelelerin bir ifadesidir.

Münih'te toplanan düzen efendilerinin halk ayaklanmalarını kontrol altına almaya odaklanmaları, tam da bundan kaynaklanıyor. Yani mücadelenin siyasi talepler ve program olarak da anti-kapitalist bir niteliğe sıçrama ihtimalinin yüksek olduğunu onlar da biliyorlar. Korku ve tedirginliklerinin esas kaynağı da budur.

Genç kuşaklarla işçi ve emekçilerin özelemleri/talepleri ile Münih'te buluşan şeflerinki, taban tabana zıttır. Ayaklananlar sömürü, kölelik, baskı ve zorbalıktan arınmış bir dünyada, özgür ve onurlu yaşam uğruna mücadele ederken, Münih'te toplananlar bu mücadelenin yayılmasını kendileri için 'sonun başlangıcı' olarak algılıyorlar ki, öyledir.

Bu böyleyse eğer, sistemin geleceksizliğe mahkum ettiği genç kuşaklarla işçi sınıfı ve emekçilerin çıkarları, kapitalist/emperyalist düzenin efendilerinininkiyle taban tabana zıt demektir. Münih'te toplananların, halkları sömürü ve kölelik düzenine mahkum etmek için yol/yöntem aramaları da bu zıtlığın diğer bir kanıtıdır.

Ağır bedeller pahasına yaratılan kazanımları korumak için olduğu kadar, sömürü, kölelik, işsizlik,

sefalet, baskı ve zorbalıktan başka bir şey vaat etmeyen kokuşmuş düzenden kurtulmak için de mücadeleyi süreklileştirmekten başka yol yoktur. Uzun soluklu mücadele, sadece insan soyunun maruz kaldığı musibetlere karşı değil, bu musibetlerin kaynağı olan kapitalizmi yıkmayı da hedefleyecek program, taktik ve örgütsel düzeye yükseltmek durumundadır. Aksi halde tahtları sallanan zorbalıların kendilerine yeniden çekidüzen vererek işçi sınıfına, emekçilere ve gençliğe karşı yeniden taarruza geçmesinin önünü kesmek kolay olmayacaktır.

NATO protesto edildi

NATO Güvenlik Zirvesi 4-5 Şubat tarihlerinde Almanya'nın Münih şehrinde toplandı. Zirve, 5 Şubat günü gerçekleştirilen yürüyüşle protesto edildi. NATO ve emperyalist savaş karşıtı pankart ve dövizlerin taşındığı eyleme yaklaşık 5 bin kişi katıldı.

Eylem nedeniyle Münih kentinin tüm giriş çıkışları polis ablukasına alındı. Marienplatz alanında toplanmaya başlayan kitle polis kontrolü altında alana giriş yaptı. Polis, birçok insanı pasaport kontrolü sonucu keyfice sorgulayıp gözaltına aldı. Miting alanında kriz ve savaş ağırlıklı konuşmalar yapıldı. Kuzey Afrika ve Ortadoğu'yu saran direnişlere değinilerek Tunus'la başlayan Mısır'la alevlenen halk ayaklanmaları selamlandı. Emperyalist savaş aygıtı NATO'nun gündeminde yine burjuvazinin güvenliği ve milyonlarca insanın nasıl daha fazla yoksullaştırılacağına olduğuna değinilen konuşmalarda militarist politikalara dikkat çekildi. Konuşmanın ardından yapılan yürüyüşün çevredeki insanlar tarafından ilgiyle izlendiği görüldü.

İşçilerin Birliği Halkların Kardeşliği Platformu'nun "Emperyalist saldırganlığa karşı enternasyonal dayanışmaya!" yazılı Almanca pankartıyla yer aldığı yürüyüşte "Emperyalist haydutlar Afganistan'dan defolun! Kahrolsun emperyalist saldırganlık ve savaş! Savaş aygıtı NATO dağıtılsın! / BİR-KAR" bildirileri dağıtıldı. Dağıtım sırasında bir BİR-KAR çalışanına polis tarafından müdahale edilerek zorla pasaport kontrolü yapılmak istendi. Sorgulamadan geçirilen BİR-KAR çalışanının elindeki bildiriye el konuldu.

Kızıl Bayrak / Stuttgart

Halk ayaklanmalarının gösterdikleri

S.Eren

*Devrim hakkı, sonu sonuna, tek, gerçek "tarihsel hak..."
(Fransa'da Sınıf Mücadeleleri'ne Önsöz'den,
Engels)*

14 Ocak'ta Tunus'ta patlak veren ve dalga dalga yayılan kitle eylemlerinin hızının kesilmemesinin ardından General Reşit Ömer, Bin Ali'ye ülkeyi terk etmesi için birkaç saat zamanın kaldığını ve aksi durumda kendisinin ve ailesinin güvenliğini sağlayamayacağını iletir. Suudi Arabistan yolunda Şarm El-Şehy'te bir ara iniş yapan Bin Ali, havaalanı personeline "başka binecek kimse yok mu?" diye sorar. Zira Kahire'de güvenlik sorunu yaşadığını düşünen Hüsnü Mübarek, o sıra Şarm El-Şehy'te ikamet etmektedir. Kitlelerin nezdinde alay konusu olan Mübarek yaratıcı ironiyle çoktan devrilmiştir.

Bertolt Brecht, Hitler'i milyonların gözünde gülünç duruma düşüren, basitleştiren, o güçlü yürüyüşünü bozan, birçok propaganda ve ajitasyondan daha çok Charlie Chaplin'in yaptığı filmin etkili olduğunu belirtir. Eğer bir diktatör halk arasında alay konusu ise o artık "gömülmüş" demektir.

Mısır'da o muhteşem halk direnişini ortaya çıkaran toplumsal ve siyasal nedenler Tunus'tan farklıdır. 2000 yılından bu yana medya tekellerinin yayınlarına pek de konu olmayan bir dizi küçük ve orta çaplı grev ve direnişler yaşanmıştır. Ayrıca Mısır'daki gelişmeler, emperyalist güçlerin ülke üzerindeki etkisi, talan ve yağma politikası ile ülkenin jeopolitik konumundan bağımsız düşünülemez. Üniversite kampüslerinden Irak işgalini protesto eden öğrencilerin eyleminin kanla bastırılması kamuoyuna "islamcılara darbe vurdu" biçiminde duyurulmuştur.

Mübarek rejiminin en başta gelen özelliği, İsrail ve Mısır arasında gerçekleştirilen 1973 Camp David uzlaşmasından bu yana Filistin direnişinin kanla bastırılmasında üstlendiği rol ve emperyalist saldırganlığın kuklası konumudur. İşgal altındaki Filistin topraklarını ikiye bölen duvarın çimentosunun Mısır tarafından sağlandığı aşikardır.

Tunus'ta kitle eylemlerinin belli bir mecrada yürütmesinde sendikalar etkili olurken, Mısır'da tarihsel olarak işçi hareketinin her türlü inisiyatifini bastırılmıştır. Mısır'da KP 1953'te Nasır tarafından yasaklanmıştır. Bağımsız mevcut bir sendika yoktur. Tunus'ta bütün baskılara karşı yönetici egemen sınıfla organik bir bağ içinde bulunan yarı bağımsız sendikalar ile birlikte bir taban örgütlenmesi mevcuttur. Tunus'taki eylemlerin militanlığında bu mücadeleciler taban örgütlenmeleri önemli bir rol oynadı. Bu işçi inisiyatifleri bu süreçte en başından itibaren önemli rol üstlendiler.

Ayrıca 11 Eylül'den bu yana bölgede ve özellikle de Mısır'da, her türlü muhalefet, direniş, gösteri, radikal islam karşıtı mücadele adı altında sistematik olarak bastırılmıştır.

Samuel Huntington'ın "Medeniyetler Çatışması" teoremi emperyalist yeni dünya düzeninin ideolojik politik konsepti olarak bölgede sistemli bir şekilde uygulanmaya konulmuştur.

El Kaide ve Müslüman Kardeşler gibi örgütler, emperyalist güçler tarafından bölgede nüfuz kurmak için maşa olarak kullanılmıştır, kullanılmaktadır. Özellikle İntifada'ya karşı gerici, çekingen, uzlaşmacı

ve egemen sınıfla ilişkilerden dolayı genç kadroların önemli kesimleri Müslüman Kardeşler örgütünü terk etmiştir.

Devrim aldatılmaz

Tarihi gelişmesinin hiçbir evresinde devrim, aldatılmaz, yolunda devam eder. Tarihi gelişme tarafından gündeme getirilen bir toplumsal soru, çözümü için kaçırılan fırsat ya da bu çözümün sürecinde yaşanan başarısızlığa rağmen, çözülene kadar yeniden gündeme gelir.

Kaybedilen bir devrim, karşı devrimin acımasız saldırısıyla yüzyüze kalır. Karşı devrim devrimin yenilgisi üzerindeki zaferini devrimin kahramanlarını prangaya vurarak, tarihin tekerleğini durdurduğunu düşler. Ama bütün bu hesapları kursaklarında kalır. Bir taraftan "tarihin sonu" ilan edilirken, emekçi kitleler, o derin dalganın yarattığı şiddetle yeniden geri gelir. Bu kez daha önce yaptıkları hataları tekrarlamamak üzere.

Tekelci medya, liberal politik yorumcular, reformist solun sözcüleri Arap Yarımadası'ndaki emekçi ayaklanmasını bir "devrimci halk iktidarına yöneliş" olarak yorumladılar.

Bu ayaklanmanın devrim teorisi açısından önemli sonuçlar ortaya çıkardığı, daha doğrusu Marksist-Leninist devrim teorisini bir kez daha doğruladığı kesindir.

Doğu Bloku'nun çöküşüne neden olan anti-komünist kitle eylemlerini "devrim" diye sunanlar, daha sonraki süreçlerde ise "renkli devrim" ifadelerini politik gündeme soktular. Tunus ve Mısır'daki gelişmeler de gazete manşetlerinde Tunus devrimi, Mısır devrimi olarak sunulmaktadır.

Materyalist yaklaşım ise ortaya çıkan olguların titizlikle analiz edilmesini öngörür. Bir halk ayaklanması durumunda, hangi sınıf ve sınıfsal katmanın nasıl tutum alabileceği, mücadelenin sertleşmesi durumunda, hangi sınıfsal katmanın uzlaşmacı olacağı, hangisinin yalpalayacağı ve benzeri olasılıkları gözetir. Devrimci politika bilimsel temellere dayanır. Modern kapitalist toplumda, tarihsel gelişmenin, ortaya çıkardığı muazzam toplumsal sorunları devrimci bir tarzda çözebilecek tek gerçek sınıfın proletarya olduğu tartışmasızdır.

Hüsnü Mübarek rejimine karşı ayaklanan emekçilerin, muhalefetin her türlü katmanını kapsadığı bilinmektedir. Baskı altında bunalmış bütün toplumsal kesimlerin (işçiler, işsizler, yoksul üreticiler, orta sınıf kesimler, öğrenciler, burjuva

muhalefeti, dinci gruplar vs.) ortak düşman olan Mübarek ve yandaşları karşısında tek yumruk olmaları doğal bir sonuçtur. Bu birliğin tek politik hedefi Mübarek'in düşürülmesidir. Legalitede yaşama olanağı olmayan birçok dağınık sol grup ve inisiyatifin bütün bu başkaldırının önemli bir yürütücüsü olduğu El Cezire muhabirleri tarafından olumlanarak sıkça vurgulanmaktadır. Halk hareketi içinde zaman ilerledikçe programatik, siyasal farklılıklar gittikçe netleşecektir.

1848 devrimlerini değerlendiren Marks, Viyana ayaklanmasından sonra devrim teorisi açısından unutulmaması gereken şu sonucu işaret eder: Her devrimin belli ölçüde zorunlu koşulu olan farklı sınıfların ittifakı ve bu ittifakların uzun ömürlü olamaması bütün devrimlerin ortak "kaderidir". Ortak düşman üzerinden sağlanan zaferin ardından, zaferi kazananlar farklı akımlara ayrışır ve silahlarını birbirlerine karşı doğrulturlar.

Tam da toplumsal karmaşa sürecinde bu farklı programatik çatışma ve çelişkiler keskinleşirken, partilerin birbirleriyle ilişkilerinde, radikal dönüşümün itici gücü olur.

Bir noktanın altını çizmek önemlidir. Eski Doğu Bloku ülkelerindeki "renkli devrimlere" karşın ki bunlar genel olarak emperyalist burjuvazinin yönlendirmesi ve araçları doğrultusunda hareket ettiler. Kosova bunun en bariz örneğidir. Arap emekçilerinin ayaklanması ise bölgede emperyalist egemenliği sarsan bir boyuta sahip.

Tunus ve Mısır'da yaşanan halk ayaklanması yeni sömürgeciliğin dayattığı köleleştirici sosyal konuma "artık yeter" çılgılığıdır. Bundan böyle emperyalist politikaların objeleri olmayacaklarının dışı vurumudur. Zira sınıfsal içeriğinden, boyutundan arındırılmış bağımsız ulus devleti mücadelesi "Nasırizm" tarafından başta işçi sınıfı olmak üzere emekçi halk aleyhine, burjuvazinin egemen konumunu güçlendiren bir sürecin başlangıcı yapılmıştır.

Burjuvazi bir milli kapitalizm istiyordu. Bunun için de bağımsız bir devlet zorunluydu. Ki bu talep onu bir ölçüde anti-sömürgeci mücadeleyle kitlelerin "politik avukatı" konumuna büründürmüştü. Sınıfsal çıkarlarına uygun milli mücadelede hep ikircikli bir tutum sergilediler. Sömürge yönetimi onlar içinde büyüyüp güçlenecekleri bir toplumsal düzen olarak görülüyordu. Bu açıdan, "Nasırizm" başından itibaren sömürgecilerle bir radikal kopuştan öte, uzlaşmacı politikalar izledi.

Yerli emekçi kitleleri bu süreçte 'sömürgeci beyler'e karşı bir ordu işlevi görüyordu. Yoksul köylü kitlelerin ve işçilerin bağımsız politik talepler ile ortaya çıkmaları her şart altında boğuluyor ve bu konuda sömürgeci güçlerle işbirliğinden kaçınılmıyordu. Bağımsız devletle elde edinilen siyasal bağımsızlık, emperyalistlerin kapsamlı ekonomik, politik, kültürel cenderesinde nefessiz kalıyordu.

Devrim mi?

Devrim kavramı, en çok ideolojik, politik tartışma ve yorumların yürütüldüğü, üzerinde farklı dünya görüşlerinin savaş sürdürdüğü bir olgu olarak hiçbir dönemde güncelliğini yitirmedi.

Sömürülenler, ezilenler, kölelik dünyasına mahkum olanlar, işçiler, emekçiler, ezilen uluslar,

baskı ve sömürüye maruz kalanlar devrim kavramıyla, insanca bir yaşam talebiyle, sömürsüz, baskısız bir dünya tasarlamışlardır. Sömürücü düzenin bekçileri, oligarklar, emperyalist haydutlar ise büyük bir kin ve nefretle söz etmişlerdir. Fransız Devrimi karşısında Prens Klemens von Metternich kinini ("*la gangrène de la société*") "**toplumun kangreni**" sözleri ile nitelendirmiştir. Bu söylem burjuvazinin devrim karşısındaki tutumunun somut bir ifadesidir.

Yine 1848 devrimlerine ilişkin değerlendirmelerinde Marks artık devrimleri birkaç kötü niyetli propagandacının aksiyonları olarak algılayan inaçların döneminin kapandığını belirtir.

Devrimci dönüşümlerin temelinde toplumsal gelişmenin önünde artık bir engel teşkil eden, miyadını doldurmuş yapı ve kurumların tasfiyesi, aşılması zorunluluğunun ortaya çıkmasıdır. Bu maddi bir toplumsal ihtiyaç olarak kendisini sosyal sınıfların eylemlerine yansır. En sade, dar politik anlamıyla devrim, iktidarın bir sınıfın elinden başka bir sınıfın eline geçmesi demektir. Buna karşın reform ise verili toplumsal yapıda gerçekleşen kısmi dönüşümler, yani iyileştirmelerdir.

Devrim, politik bir devrim olarak "iktidar ilişkilerini" sosyal bir devrim boyutuyla da üretim ilişkilerini köklü bir temelde zorla çözer. Devrim ve reform olarak adlandırılan kısmi dönüşümler diyalektik bağlamı ve ilişkisi bütünlüğü içinde algılanmak zorundadır.

Reform kavramı şüphesiz devrim kavramının tam karşıtıdır. Lenin özellikle bu zıtlığın, bu iki kavramı ayırıştıran sınırların gözardı edilmesinin birçok tarihsel hataya yol açtığının altını çizer. Diyalektik esnekliğin içinde somut koşullarda yeniden değerlendirilmesini önerir. Halk ayaklanmaları sonucu, egemen sınıflarla çatışmada elde edilen her somut iyileştirmenin önemi "reform" nitelemesini haklı kılar.

Sınıflara bölünmüş antagonist bir toplumda egemen sınıfların, kitle mücadelesini paralyze etmek, devrimci enerjinin içini boşaltmak, devlet ve egemen toplumsal ilişkilere ilişkin yanılsamalar yaymak için taviz olarak attıkları adımlar ve önlemlerin reform olarak nitelendirilmesi sadece politik safdilliktir.

Lenin'in deyimiyle antagonist bir toplumda reformlar, sınıflar mücadelesinin aracı ve sonucu olarak, ikili karakter taşır.

Burjuva reformistleri ve liberal solcular reform-devrim ilişkisine metafizik bir yöntemle yaklaşır. Reformlarla toplumun dönüştürülmesi mümkün ise neden devrim diye sorarlar. Hatta devrimden vazgeçildiğinde, reform taleplerinin hayata geçirilmesinin daha kolay olacağını düşünürler. Kürt sorununun çözümüne ilişkin yaklaşımlar ile referandum dönemindeki sol liberal tutumlar hatırlanmalıdır.

Mısır'daki halk ayaklanmasını devrim olarak nitelendirmek, devrim teorisini anlamamak siyasal ve programatik farklılıkları sulandırmakla eşanlamlıdır.

Ama diğer taraftan Mısır'daki halk direnişi devrimci partinin yıllardır savunduğu programatik söylemleri doğrulamıştır. Özellikle Mısır'daki halk ayaklanması, sol sosyalist kesim de dahil olmak üzere birçok ezberi bozmuştur. Ortaçağ karanlığını "dini formasyonu" içinde gören bir halk, dini motifler de kullanmayarak bölgenin en "emperyalist uşağı" rejimine beklenmedik bir tokat atmıştır. Egemen düzenin yöneticileri, sözcüleri ve emperyalist güçler tam bir şaşkınlık yaşamaktadır. Kurulu düzenin bütün taşları yerinden sarsılmıştır.

Bu halk ayaklanması hiçbir politik hayale yer bırakmayacak biçimde, kurulu egemen düzen çerçevesinde emekçilerin sosyal ve politik konumunu düzelterek en küçük adımların, ancak devrimci sınıf mücadelesinin yan ürünleri olarak elde edilebileceğini

kanıtlamıştır. Kitlelerin devrimci dönüşümü gösterecekleri kararlılıkları burada esas ölçüttür.

Legal parlamenterist yöntemlerle temel toplumsal siyasal sorunların çözüleceğine inananlar hayal kırıklığı yaşamaktan kurtulamayacaklardır. Kitlelerin devrimci enerjisi, yaratıcılığı, inisiyatifli özellikle Mısır toplumunda birikmiş birçok toplumsal sorunu bütün berraklığıyla ortaya sermiştir. Dönüşümleri dayatacak, zorlayacak tek ve gerçek güç, tam da Lenin'in deyimiyle kitlelerin devrimci enerjisidir. Politik mücadelede emekçilerin isyanını sağlamada propaganda ve ajitasyonun rolü tartışmasızdır. Fakat belli dönemlerde yaratacağı etki sınırlıdır. F. Engels "Dostumuz Bismark' sayesinde, sosyalistler yasası ile tarafsız, pasif kitleler uyandı. Kendi vücutlarında yaşattıkları deney onları uyandırdı. Daha önce propagandamız lokal kalıyordu. Propaganda ve ajitasyona karşı duyarlı olmayan kitleler ilk günden itibaren sarsılırlar, dönüşürler, aydınlanırlar. Tarafsız, pasif bir halk ancak içine düştükleri çelişki ve çatışmaların sarsıcı etkisi altında dönüşebilir" demektedir.

Mısırlı emekçiler en berrak bir biçimde bu süreci yaşıyor. Müslüman Kardeşler'in gerçek siyasal karakterini, burjuva politikacı ve emperyalist güçlerin oyunlarını, militarizmin gerçek yüzünü kendi deneyleri ile öğreneceklerdir.

Zira Marks'ın 1848 devrimlerini hatırlatarak çıkardığı genel sonuç halkların kazanımları değil, kaybettikleri oldu. 1848'in Haziran, Kasım ve Aralık ayları Avrupa halklarının hafızasında, sihri bozan, aydınlatan muazzam gösteriler oldu. Halk ayaklanmalarının Arap emekçilerinin hafızasında da aynı etkiyi yarattığı kesin. Halk ayaklanması muhtemelen yatırılacaktır, ki bütün olgular buna işaret ediyor. Ama yine Marks'ın deyimiyle "Kararlı bir mücadele sonucu yaşanan bir yenilgi, kolay elde edilmiş bir zafer kadar anlamlıdır!"

Özetlersek, Tunus ve Mısır halk ayaklanmasının fitilini ateşleyen, bütün toplumsal katmanların harekete geçmesinin enerjisini ortaya çıkaran özellikle 2000'li yılların tümünü kapsayan, farklı zamanlardan ortaya çıkan militan işçi eylemleridir. 2008 yılında Ghazl *el-Mahalla* 32 bin tekstil işçisinin "Kahrolsun Mübarek rejimi" sloganlarıyla yaptıkları militan direniş hala hafızalarda tazeliğini korumaktadır. 2009 ve 2010 yıllarında işgal ve yol kesme türünden bir dizi işçi eylemine sahne olan Mısır tam da yaşanan bu sürecin patlamasıyla sarsılmaktadır. Ne yazık ki, burjuva medya kadar, sol basın da bu modern sınıfın örgütlü eylemlerinden pek söz etmedi, ya da gözardı etti. İşçi sınıfının bu süreçte alacağı rol ve halk ayaklanmasında yaratacağı ağırlık sürecin seyrini belirleyecektir. Tahrir Meydanı'nda yeni bir "Mısır İşçi Sendikaları Federasyonu" kurulduğunu bir bildiriyle kamoyuna duyuran genç işçi eylemcilerin, aynı anda genel grev çağrısında bulunmaları önemli bir gelişmedir.

Gözler işçi havzası ve stratejik konumda olan

liman kenti Süveyş'e çevrilmiş bulunuyor. Bütün baskı ve yasaklanmalara karşın illegal işçi komitelerinin etkili olduklarının, yayımlanan bildiriye altı çizilmektedir. Yaşanan bir devrim değil devrimci süreçtir. Bu açıdan ayaklanmayı "devrim" olarak nitelendirmek devrimleri basitleştirmekten öteye gitmez. Tekelci basın kurulu düzenin sınırlarını zorlamayan özel mülkiyetin dönüşümünün gündemine almayan her kitle hareketini "devrim" olarak sunmaya, yeni dünya konsepti içinde ideolojik bir araç olarak kullanmaktadır. Mübarek'in emperyalistlere katı bağlılığından dolayı "rezil" etmeden sakın bir şekilde "evine" yollanması ABD ve Avrupa Birliği tarafından sinsice planlanmaktadır. Mısır'daki halk ayaklanması hala, Nasır döneminde hatırlanarak ordu konusunda büyük bir yanılğı içindedir. Hatta ordu bu süreçte transformasyonu sağlayacak tek güç olarak algılanmaktadır. Ordusuyla, bürokratik devlet aygıtıyla Mısır bölgede emperyalist saldırganlığın en önemli aracı konumundadır.

ABD basını eylemlerin başladığı ilk günden itibaren Pentagon'un ve Mısır'ın generallerinin bir "kriz masası" kurduklarını duyurdular. Özellikle Mısır ordusunun üst kademeleri Pentagon'un maaşlı memurları konumundadır. Halk ayaklanmasına yönelik saldırı konumuna geçememesinin arkasında "Mübarek için değer mi?" sorusu yatmaktadır. Gidici olan Mübarek rejiminden nefret eden askerlerin halka ateş açma konusundaki ikirciliği de generaller tarafından gözetilmektedir. Çünkü askerler çoğunlukla emekçi ailelerin çocuklarından oluşmaktadır. Egemen sınıf ve devlet aygıtı bütün birimleriyle, rafine ideolojik, politik, kültürel manipülasyon mekanizma ve deneyimleriyle, oyalama, göstermelik taviz ve reform vaatleriyle ayaklanmayı bastırmaya çalışmaktadır. Devrimci partinin önderliğinde yürümeyen bir halk ayaklanmasının zaman uzadıkça paralyze edilmesi riski de her gün artacaktır. Ayaklanan bir halk bütün gücü ve enerjisiyle egemen sınıfla hesaplaşmayı dar bir zamana sığdırma becerisini göstermediği sürece esneyecektir, yorulacaktır, moral kaybına uğrayacaktır. Bütün halk ayaklanmalarının ortaya çıkardığı sonuç budur.

Ortadoğu'nun en militarist aygıtına sahip olan Mısır'daki egemen sınıfların iktidarlarını çatışması, kansız bırakacaklarını düşünmek ancak "kadere" inananların rüyası olabilir. Ama olası bir "yenilgi" bile yeni devrimlerin sinyali olacaktır. Liberaller ve Müslüman Kardeşler sosyal mücadelenin, sınıf mücadelesi dinamiklerinin sadece geçici "burjuva maskeleri"dir.

Bu süreçte farklı beklentiler içinde olmak abartılı olacaktır. Ama ne olursa olsun şurası açıktır ki, emekçilerin muhteşem devrimci enerjisi korku duvarını yerlebir etmiş, bunu kırmış yolu açmıştır. Devrimler yakın geleceğimizin en önemli tarihsel olayları olarak karşımıza çıkacaktır. Bundan şüphesi olan sadece iflah olmayan bir karamsardır.

Dünyadan...

Kolombiyalı kamyonculardan grev

Kolombiya Kamyoncular Birliği (ACC) üyesi yaklaşık 120 bin taşıma işçisi 4 Şubat Perşembe günü ucu açık greve başladılar. Eylem, taşıma ücretleri üzerindeki kontrolü kaldıran bir hükümet kararının geri alınmasını talep ediyor.

ACC, hükümeti yol ve yüke göre ücretleri sabit tutan düzenlemeyi koruma konusunda uyardı. Kamyoncular ayrıca artan maliyetlerini karşılamak üzere yüzde 14,7'lik bir ücret artışı istiyorlar. Ancak devlet başkanı Juan Manuel Santos taşıma ücretlerini değiştirmeyeceğini ve hükümetin 'tehditlere' aldırılmayacağını söyledi. ACC genel sekreteri Ricardo Virviescas ise grevin ülkenin her bölgesinde örgütlendiğini söyleyerek hükümete çağrılarını yineledi.

Kıbrıs'ta grev genişliyor

KKTC'de Ankara merkezli yıkım politikalarına karşı Sendikal Platform tarafından başlatılan grevler sürüyor. Halen Lefkoşa'da Tapu Dairesi, Mahkemeler ve Nüfus Kayıt Dairesi'nde devam eden süresiz greve 7 Şubat günü Girne ve Gazimağusa'daki mahkemeler de eklendi.

Kamu-Sen ve KTAMS üyelerinin gerçekleştirdiği süresiz greve Kamu-İş'in grevleri de dahil oldu. Kamu-

İş üyesi yargı emekçileri de greve katılım sağladı.

Diğer yandan, tüm gümrük birimlerinde mesai dışı çalışmama eylemini sürdüren Gümrük Çalışanları Sendikası (Güç-Sen), 7 Şubat günü Sanayi Bölgesi'ndeki Lefkoşa Gümrük Şube Amirliklerinde "öz değerlere yönelik saldırıya karşı" bir günlük protesto grevi yaptı.

KTAMS ile Kamu-Sen üyeleri, Girne ve Gazimağusa limanlarında mesai saatleri dışında hizmet verilmemesi eylemine devam ediyor.

Sırbistan'da grevler sürüyor

5 Şubat Cumartesi günü Sırbistan'ın başkenti Belgrat'da 70 bin kişi yoksulluğu ve işsizliği protesto etti. Protesto gösterilerine katılanların ana talebi daha yüksek ücretler, ayyuka çıkan rüşvet ve öne çekilen erken seçimdi. Sırbistan'da geçtiğimiz haftalarda da öğretmenler ve polisler greve gitmişlerdi.

Diğer yandan Sırbistan'da öğretmen sendikalarının Ocak sonunda başlattığı grev, hükümetle anlaşmaya varılmaması nedeniyle devam ediyor. Öğretmenlerin ücretlerine yüzde 24,5 oranında zam talep etmesi Sırbistan Başbakanı Mikro Cvetkovic tarafından kabul edilemez olarak nitelendirilmişti. Grevlere doktor ve eczacıların da katılması bekleniyor.

Sırbistan'da AB'ye alınma beklentisi içinde bulunan iktidardaki koalisyon hükümeti 2008 yılından bu yana sırtını dayadığı AB ile sıkı bir işbirliği içinde sosyal yıkım politikalarını hayata geçirmeye çalışıyor.

Pakistan'da eylem

Türk Hava Yolları (THY) ile ortak uçuş için ön anlaşma yapan Pakistan Havayolları'nda emekçiler eylem yaptı.

Ravalpindi'deki Uluslararası Benazir Butto Havalimanı'nda eylem yapan pilot, kabin ve yer ekibinden oluşan 50 kişi, THY ile yapılan ön anlaşmanın kendilerinin önemli gelir kaybına uğramasına yol açacağını belirterek, ön anlaşmanın kısa zamanda feshedilmesini istedi. Pilotlar Amsterdam ve Bangkok uçuşlarını da geciktirdi.

THY ile PIA arasında imzalanması planlanan işbirliği anlaşmasına göre, PIA ülke dışındaki bazı noktalara uçuşlarını kaldıracak, bu noktalara THY uçakları yolcu taşıyacak. PIA yönetimi geçen ay aldığı bir kararla yüzde 30 küçüleceğini açıklamıştı.

hareketlerin artık durdurulamayacağını söyledi.

Morales, "Kardeşlerim, dünyada kapitalizmin özellikle ayaklanmalarla karşı karşıya kaldığında yavaşça öldüğünü görüyoruz. Mısır'da yaşananları görüyoruz. Şu anda Arap ülkelerinde Amerikan emperyalizmine karşı bir isyan gerçekleştiğine inanıyorum. ABD, çok fazla para göndererek gösterileri durdurmaya çalışsa bile bu mücadele durdurulamaz. Çözümün baskı değil sosyal hareketlerden geldiğine inanıyorum" ifadelerini kullandı.

ATTAC Almanya temsilcisi **Alexis Passadakis** ise "Tunus ve Mısır'da halklar sosyal hak ve özgürlükler için demokrasi için ayağa kalkmış durumdadır ama krize yol açanlar halen ipleri ellerinde tutuyorlar. Buna rağmen Tunus halkı tüm dünyada ezilen ve sömürülen halklara umut ve cesaret verdi" diye konuştu.

3 Şubat 2011 | Yemen

Yemen'de "öfke günü"

3 Şubat Perşembe gününü "öfke günü" ilan eden Yemenli emekçiler başkent Sana sokaklarını doldurdu.

Sana Üniversitesi'nin önünde toplanan sayıları 20 bini bulan göstericiler, "Yolsuzluğa, diktatörlüğe hayır! Halk rejimin değişmesini istiyor" sloganlarını attılar.

Yemen'de emekçiler Tunus'taki halk ayaklanmasının ardından sokaklara çıkmıştı. 2 haftadır süren eylemlerde Devlet Başkanı Ali Abdullah Salih'in istifası talep edildi. Gösteriler ayrıca ülkenin başka kentlerine de yayıldı.

32 yıldır devletin başında olan Salih, halk gösterilerinin önünü almak için görev süresini bir daha uzatmayacağını (görev süresi 2013'te doluyor) ve koltuğunu da oğluna devretmeyeceğini açıklamıştı. Ancak bu manevra da tutmazken, özgüven kazanmış olan halk hareketi büyüyor.

Tunus'ta sokaklar durulmuyor

Tunus'ta işsizlik, yoksulluk ve baskılara karşı yükselen isyan Bin Ali'yi devirse de, sorunları üreten sistemde bir değişiklik olmadığından sokaklar da durulmuyor.

Kitlelerin tepkisini dizginlemek için göstermelik adımlar atan Geçiş Hükümeti son olarak, Bin Ali'nin partisi olan Demokratik Anayasal Hareket'in siyasi faaliyetlerinin durdurulduğunu ve ofislerinin kapatılacağını açıkladı. İçişleri Bakanlığı'ndan yapılan açıklamada, partinin feshi sürecinin devam ettiğine dikkat çekildi, son kararın ise durumun 'aciliyeti' dolayısıyla alındığı belirtildi.

Sokaklarda ise halen eski rejimin tüm unsurlarının yönetimden ayrılması talebi yükseltiliyor. Ülkenin kuzeybatısındaki Kef kentinde, 6 Şubat akşamı göstericilerle polis arasında yaşanan çatışmalarda 4 kişi öldü. "Görevini kötüye kullandığı" için göstericilerin alınmasını istediği Kef Emniyet Müdürünün bir göstericiye tokat atmasının ardından patlak veren olaylarda kitle emniyet binasına girmeye çalıştı ve ardından binayı ateşe verdi. Sendika kaynakları, gece olayların yatıştığını, Emniyet Müdürü Halid Gazuni'nin gözaltına alındığını bildirdiler.

Önceki gün ise Tunus'taki isyanın merkezi Sidi Buzid'de gözaltındaki iki kişinin ölmesi üzerine, yüzlerce kişi bir karakol binası önünde gösteri yapmış ve polis araçlarını ateşe vermişti. Sidi Buzid kentinde de hafta sonu yüzlerce kişi protesto gösterisi düzenledi. Ülkenin geri kalmış bölgelerinden biri olarak görülen kente, pazar günü 4 kilometre uzunluğunda bir konvoyla yardım götürüldü. Kentin "eylemlerdeki cesur rolüne teşekkür" niteliğinde olduğu belirtilen konvoyu yüzlerce kişi karşıladı.

Dünya Sosyal Forumu başladı

İsviçre'nin Davos Kasabası'nda toplanan Dünya Ekonomik Forumu'na alternatif olarak düzenlenen **11. Dünya Sosyal Forumu** Senegal'in Dakar kentinde başladı. 11 Şubat'a kadar devam edecek olan forumun ilk gününe kapitalizmin krizi ışığında Kuzey Afrika'daki halkların direnişi damgasını vurdu.

Forum öncesi Dakar sokakları on binlerce kişinin katıldığı gösterilere sahne oldu. 45 bin kişinin katıldığı yürüyüşte 4 km uzunluğunda bir kortej oluşturuldu. Kortej 3 saat sonra forumun yapılacağı üniversiteye ulaştığında Bolivya Devlet Başkanı **Evo Morales** ve sosyal forum organizatörleri kitleyi selamladı.

Morales, yaptığı açıklamada Mısır'daki protestoları memnuniyetle karşıladığını belirtti. Mısır halkının Amerikan emperyalizmine karşı ayaklandığını söyleyen Morales, Mısır'daki gibi

7 Şubat 2011 | Kıbrıs

Kıbrıs'ta AKP'ye tepki büyüyor

Ankara merkezli yıkım politikalarına karşı miting yapan Kuzey Kıbrıslı emekçilere "besleme" diyerek hakaret eden Tayyip Erdoğan'a yönelik tepkiler büyüyor. Doğu Akdeniz Üniversitesi'nde örgütlü olan DAÜ-SEN yaptığı açıklamada Erdoğan'ın hakaretleriyle ilgili şunları ifade etti: "Yıllarca zor koşullarda mücadele eden Kıbrıslı Türkler, bu mücadeleyi kendi topraklarında hakarete uğramak, dışlanmak, kovulmak, besleme ilan edilmek, hor görülme için değil, özgür yaşamak ve kendi kendini yönetmek için verdi. Bu ülkede Kıbrıslı Türkler, sözü geçene kadar, hakaret ve aşağılama duymadıkları özgür günleri görene kadar, her gün haykıracağız; bu memleket bizim; biz yöneteceğiz"

Kamu-Sen Başkanı Mehmet Özkardaş ise, "Bizim balık tutmadığımızı, tutamadığımızı, söyleyenler, aslında bizim göle dahi gitmemizi yasakladıklarını gizlemeye çalışıyorlar" dedi.

Diğer taraftan kukla yönetimin başındakilerle birlikte Rauf Denktaş gibi Ankara'nın çöplüğünden beslenenler ise Erdoğan'a destek verdiler.

Kıbrıslı emekçiler mücadeleyi büyütüyor

"Sendikal Platform" adıyla yan yana gelen sendikalar ve onlara destek veren siyasal güçler, bir süredir Ankara'nın kukla yönetime dikte ettirdiği sosyal yıkım planlarına karşı eylem yapıyorlardı. Dikkat çeken ilk eylem 15 Kasım günü adaya giden Cemil Çiçek'in

havaalanında protesto edilmesi olmuştu. Emekçiler, 2011 yılını da "Toplumsal varoluşu için mücadele yılı" ilan ettiler. Platform bu iddiayla 11 Ocak'tan itibaren süresiz grev başlatmış, 28 Ocak'ta ise genel grev ve miting düzenlemişti. Mitinge onbinlerce kişi katılırken, alanda "Bu memleket bizim!", "Ankara yakamızdan elini çek!", "Ne memurunu ne parayı istemiyoruz!" pankartları açılmıştı.

Erdoğan itiraf etti

Erdoğan ise Türk devletinin on yılları bulan işgalini protesto eden Kuzey Kıbrıs halkına yönelik şunları söylemişti: "Türkiye buradan çek git' diyor. Sen kimsin be adam... Şehidim var gazim var, stratejik olarak ilgiliyim. Kıbrıs'ta Yunanistan'ın ne işi varsa Türkiye'nin Kıbrıs'ta stratejik olarak o işi var. Ülkemizden beslenenlerin bu yola girmesi manidardır. Destekliyoruz, karşılığının olması gerekmiyor mu?"

Erdoğan'ın bu sözleri adadaki işgalci varlığının nedeni konusunda bir itirafname olarak kaydedilmesi gerekiyor. Kıbrıs'ta işgal, Türk ve Yunan devletleri tarafından sistemli olarak yapılan kışkırtmaların sonrasında yaşanan iç çatışmalar bahane edilerek gerçekleştirilmişti. Ancak işgal Kıbrıslı emekçilere özgürlük değil, tam tersine Ankara'nın işgalci egemenliği ile birlikte tam bir ekonomik yıkım verdi. Kuzey Kıbrıs'ın ekonomisini çökerten Türk devleti, kurduğu kukla devlet eliyle adayı yönetmeye çalışıyor.

6 Şubat 2011 | İstanbul

Hekimlerden coşkulu toplantı

İstanbul'un üniversite, eğitim ve araştırma, özel ve devlet hastanelerinden, Toplum Sağlığı Merkezi, Aile Sağlığı Merkezi, muayenehane ve özel kliniklerden gelen hekimler, işyerlerinden seçilen temsilcilerden oluşan 500 kişi 6 Şubat Pazar günü Şişli Etfal Eğitim ve Araştırma Hastanesi Konferans Salonu'nda toplandı.

Temsilciler, çalıştıkları birimlerdeki hekimlerin sorunlarını dile getirerek çözüm önerilerinde bulundular. **İstanbul Tabip Odası**'nın "İstanbul'un hekimleri, sorunlarımızı hep birlikte konuşmak ve kötü gidişe dur diyecek eylem kararları almak üzere buluşuyor" çağrısıyla gerçekleştirdiği toplantıda yeni eylem kararları duyuruldu.

Toplantının açılış konuşmasını yapan İstanbul Tabip Odası Başkanı Dr. Taner Gören; farklı alanlarda çalışanlar da, sorunları, çıkarları farklı görünse de hekimlerin ortak paydasının aynı olduğunu vurguladı. Dr. Gören yaşanan ve giderek ağırlaşan sorunlara sessiz kalmayacaklarını, yeni dönemde de eylemlilik süreci içinde olunacağını ifade etti.

TTB Merkez Konseyi Başkanı **Dr. Eriş Bilaloğlu** ise, Sağlıkta Dönüşüm Programı'nın amacının ne olduğunu ortaya koyarak, buna karşı çıkmak için birleşik bir mücadelenin zorunlu olduğuna dikkat çekti. TTB'nin çağrısıyla 13 Mart'ta Ankara'da yapılacak mitingin, tüm hekimleri mağdur eden Sağlıkta Dönüşüm Programı'na karşı mücadelede dönüm noktası olacağını, binlerce hekimin Ankara'da buluşmasının hükümete ciddi bir uyarı olacağını ve sonrasında da Nisan ayı başında yaşanan mağduriyetlere ve sorunlara dikkat çekmek amacıyla "Bayram Tatili" yapacaklarını duyurdu.

Bilaloğlu, 25 Şubat'ta Türkiye genelinde tüm hastanelerde sabah 09.00-10.00 arasında hastalara ve hasta yakınlarına yaşadıkları sorunları anlatacakları bir eylem gerçekleştireceklerini açıkladı. 13 Mart Pazar günü binlerle Ankara'da olacaklarını sözlerine ekledi.

Mersin'de sendikal kurultay

Mersin Sendikal Kurultayı 6 Şubat Pazar günü Akdeniz Belediyesi konferans salonunda yapıldı. Kristal-İş, Genel-İş, BES, Yol-İş, Petrol-İş, Eğitim Sen, Birleşik Metal-İş, Emekli-Sen, Tarım Orkam-Sen, Yapı-Yol Sen, Kültür Sanat Sen, SES ve Tüm-Bel Sen tarafından örgütlenen kurultayın açılış konuşmasında gündemdeki torba yasa ve benzeri saldırılara değinilerek birleşik mücadelenin önemi vurgulandı. Divanda Türk-İş Bölge Temsilcisi, KESK Dönem Sözcüsü ve Birleşik Metal-İş temsilcisi yer aldı. Kurultayın ilk bölümünde akademisyenlerin sunumlarına yer verildi.

İlk olarak Kocaeli Üniversitesi Öğretim Üyesi Yrd. Doç. Dr. **Aziz Çelik** bir sunum gerçekleştirdi. Çelik, önümüzdeki dönemde torba yasaya göre daha kapsamlı saldırıların geleceğine işaret ederek, bölgesel asgari ücret, taşeronlaştırmanın tamamen yaygınlaşması, kiralık işçi uygulaması gibi saldırıların seçimlerden sonra gündeme getirileceğine dikkat çekti.

Konuşmada, sendikaların dikey, hiyerarşik ve merkezi yapısına değinilerek, parçalı ve rekabet halinde oldukları vurgulandı. Yerel birliklerin önemine değinildi. Mevcut durumda sendikal anlayışın güdümlü, vesayetçi olduğuna dikkat çekilerek siyasal iktidardan ve patronlardan bağımsız sendikal yapıların olması gerektiği belirtildi. Ayrıca yasalara güvenerek sendikal çalışma yürütmenin mümkün olmadığına da değinen Aziz Çelik, bu karanlık tabloyu aşmak için '89 bahar eylemlerini örnek gösterdi.

Mersin Üniversitesi'nden Doç. Dr. **Atilla Güney** ise sunumunda daha çok kamu emekçileri hareketi üzerinde durdu. KESK içindeki çekişmelere dikkat çekerek çeşitli anlayışlar

arasındaki rekabete değindi. Bunun ortak mücadelenin önüne geçtiğini belirtti. Ayrıca sınıf mücadelesinin önüne kimlik mücadelesinin konulmaması gerektiğini vurgulayarak Marx'ın "bütün ülkelerin işçileri birleşiniz" sözüne atıf yaptı. Güney, "Marksizmi emek hareketine uygulamalıyız" diyerek, sol liberal anlayışları ve halkçılığı eleştirdi.

Kurultayın ikinci bölümünde **Petrol-İş** ve **Yol-İş** sendikalarına üye işçilerin yanısıra bir sanayi işçisi söz alırken daha çok kamu alanından eğitim, belediye ve büro emekçileri konuştu.

Divanın kurultaya yapılan önerileri özetlemesi ile sonuç bildirgesinde yer alacak konu başlıkları belirlendi. Sendikal birlik oluşturulması, sendikal demokrasinin önemi, örgütsüz işçilerin örgütlenmesi için çalışmalar yürütülmesi, işçi evleri ya da lokalleri açılması, fiili meşru mücadelenin önemi ve nasıl bir anayasa istiyoruz tartışmasına katılmak gerektiği yönünde görüşlerin yer alacağı belirtilen sonuç bildirgesinin daha sonra deklare edileceği ifade edildi.

Kurultayda birlik oluşturmak üzere daha çok duyarlı sendika yönetimlerine çağrı dikkat çekerken, taban örgütlenmeleri üzerinde yeterince durulmamış olması örgütlenme sorununa dair vurgunun sık yapıldığı bir kurultayda dikkat çekici bir eksiklik oluşturdu. Yanısıra torba yasa ve benzeri saldırılara sıklıkla dikkat çekilmesine rağmen somut yapılabilecekler üzerinde özellikle üretimden gelen gücün kullanımı, genel grev genel direnişe dair hiçbir tartışma yapılmadı. 80'i aşkın kişinin katıldığı kurultayda imzası olan sendikalardan özellikle işçi sendikalarından katılımın az olduğu görüldü.

Dink için “Kardeşlik Nöbeti”

6 Şubat 2011 | Beşiktaş

İlerici ve devrimci güçler Dink davasına dikkat çekmek amacıyla 6 Şubat Pazar akşamı Beşiktaş Meydanı'nda “Kardeşlik Nöbeti”ndeydi.

Aydın ve sanatçıların katılımıyla gerçekleştirilen buluşmada direnişçi PTT işçileri ile TEKEL işçisi de yer aldı.

Etkinlikte konuşan Yazar **Temel Demirer**, Hrant'ın katledilmesinin üzerinden dört yıl geçmesine rağmen katillerin kim olduğunu sormanın abes kaçtığını, katillerin kim olduğunun belli olduğunu ve bilindiğini, katliamın sorumlusunun o dönemde devletin çeşitli kurumlarında olan kişiler ve devletin ta kendisi olduğunu söyledi. Demirer'in konuşması sırasında üç-dört kişilik faşist bir grup provokasyon yaratmak isteyerek kitlenin yanında ozalıt pankart açmaya çalıştı. Polis bu kişilerin koluna girerek alandan uzaklaştırdı.

Devlet katlediyor

Demirer'in ardından söz alan direnişçi **PTT işçisi** devrimci, ilerici ve aydınları sokak ortasında infaz eden bu sistemin, işçi-emekçilere kölece çalışma koşulları, güvencesiz ve sağlıksız çalışma, iş cinayetlerinden başka bir şey sunmadığını söyledi. Devletin katliamlarından da bahseden PTT direnişçisi, Alaattin Karadağ'ın Esenyurt'ta sokak ortasında polis tarafından kurşunlanarak katledildiğini ve son süreçte polis cinayetlerinin arttığını söyledi.

Ardından oturma eylemine geçildi. Oturma eylemi sırasında Kutup Yıldızı ezgileri ve marşlarını söyledi. Sonrasında ise basın açıklaması okundu. Bandista Müzik Grubu'nun şarkı ve marşları ile katıldığı eylem ve etkinliği AKA-DER, Alinteri, BDSP, Ekim Gençliği, Kaldıraç, Nor Zartok, Sosyalist Demokrasi İçin Yeni Yol'un da bulunduğu birçok ileri ve devrimci kurum örgütledi.

Cerrah ve Güler hakkında soruşturma

Hrant Dink Ailesi avukatlarından **Fethiye Çetin**, Dink davasının 16. duruşmasının görüldüğü 7 Şubat günü yaptığı açıklamada önemli bir gelişme yaşandığını duyurdu. Çetin, AİHM kararının gereği olarak cinayette ihmali olduğu belirtilen dönemin İstanbul Valisi Muammer Güler, Emniyet Müdürü Celalettin Cerrah ve Trabzon Emniyet Müdürü Razaman Akyürek'in de aralarında bulunduğu yaklaşık 30 kişi hakkında soruşturma açıldığını söyledi.

Bununla beraber, TMK'da yapılan değişiklik gerekçe gösterilerek İstanbul Çocuk Mahkemesi'ne gönderilen Ogün Samast'ın dosyası görülmeye başlanacak. İstanbul 2. Çocuk Ağır Mahkemesi'nde yargılanacak olan Samast'ın ilk duruşması 28 Şubat günü görülecek.

Hrant'ın Arkadaşları'ndan eylem

Hrant Dink Davası'nın 16. duruşması öncesinde “Hrant'ın Arkadaşları” Dolmabahçe'de toplanarak Beşiktaş Adliyesi'ne yürüdü. Yavuz Bingöl, Mustafa Alabora gibi sanatçıların da katıldığı eylemde “4 yıldır yüzleri yok, 4 yıldır yürekleri yok” pankartı açıldı. Başbakanlık ofisinin bulunduğu kaldırımda yürümelerine izin verilmeyen kitle, karşı kaldırıma geçerek yürüyüşlerine devam etti. Beşiktaş Meydanı'na gelen gruba Hrant Dink'in eşi Raket Dink, milletvekili Ufuk Uras, Uğur Mumcu'nun oğlu Özgür ve kızı Özge de katıldı. Burada basın açıklamasının yapılmasının ardından sloganlar eşliğinde adliyeye yüründü.

Dışarıda kalan grup Bandista Müzik Grubu'nun da katılımıyla mahkeme önünde bekleyişini sürdürdü.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Ankara'da füze kalkanı karşıtı birlik!

“Ankara NATO ve Füze Kalkanı Karşıtı Birlik” 5 Şubat günü yaptığı basın açıklamasıyla kuruluşunu ilan etti.

Yüksel Caddesi'nde yapılan basın açıklamasında, ABD ve NATO emriyle Türkiye'ye yerleştirilecek olan füze kalkanı için egemenlerin halkı yalanlarla kandırdığı ifade edildi. Füze kalkanının Türkiye'nin savaş üssü olarak kullanılması demek olacağı ifade edilerek, bu suç ortaklığına dur demek için Ankara'da da devrimci ve ilerici güçlerin yan yana geldiği ifade edildi. “Birlik”in kurulduğu duyuruldu.

Basın açıklamasının sonunda “Ankara NATO ve Füze Kalkanı Karşıtı Birlik”, tüm ilerici-demokrat kurum ve kişileri “Emperyalizme kalkan olmayacağız” şiarıyla ve enternasyonalist bir ruhla yan yana gelmeye çağırdı.

Birlik şu bileşenlerden oluşuyor: AKA-DER, BDSP, Demokratik Haklar Federasyonu, Devrimci Yolda Özgürlük, Devrimci Proletarya, EHP, Sosyalist Demokrasi Partisi, Sosyalist Parti, Sosyalist Gelecek ve Toplumsal Özgürlük Platformu.

Kızıl Bayrak / Ankara

Toplu mezarlara karşı yürüyüşler

Son dönemde Kürdistan bölgesinde peş peşe ortaya çıkan toplu mezarlara karşı çeşitli illerde protesto yürüyüşleri gerçekleştirildi.

Hakkâri'nin **Yüksekova** ilçesinde 6 Şubat günü toplu mezarların açılması ve sorumluların yargılanması talebi ile ilçede artan gözaltı ve tutuklamalara dikkat çekmek için binlerce kişi yürüyüş düzenledi. Binlerce kişi BDP ilçe binasında biraraya gelerek, Oslo Oteli'ne kadar yürüdü.

Burada açıklama yapan BDP İlçe Yöneticisi Erol Aydın, bölgede ortaya çıkan toplu mezarlara dikkat çekerek, “Çöplüklerde Kürt gençlerinin parçalanmış, kurşunlanmış kemik parçalarının çıkarılışına, sorumluların kılının kıpırdamaması Kürtlere yönelik düşmanlığın açık göstergesidir” dedi. Gazeteci Candaş Tolga Işık'ın Kürtlere hakaret içeren yazısının yayınlanmasına izin veren Posta Gazetesi'ni de kınayan Aydın, yazının Kürt halkına karşı geliştirilen saldırının bir ayağı olduğunu ifade etti.

BDP İstanbul İl Örgütü'nün çağrısıyla Söğütözü'de bulunan AKP İstanbul İl Merkezi önüne yürüyen binlerce kişi 6 Şubat günü “Toplu mezar açmak yetmez, faillerini yargılayın” çağrısı yaptı. BDP Batman Milletvekili Bengi Yıldız'ın da katıldığı eylemde konuşan BDP İstanbul Eşbaşkanı Mustafa Avcı, 800 civarında olduğu tahmin edilen toplu mezarların tümünün açılması gerektiğini belirtti.

Bursa İl Örgütü 5 Şubat günü bir basın açıklaması yaptı. Orhangazi Parki'nde yapılan açıklamayı BDP Bursa İl Örgütü adına Hüseyin Armağan okudu. Ankara OSTİM Sanayi Sitesi'nde meydana gelen iş cinayetlerinde yaşamını yitiren işçilerin ailelerine başsağlığı dileyerek konuşmasına başlayan Armağan, Kürt sorunundan kaynaklı olarak 30 yıldır çatışmalı bir süreç yaşandığını, bu süreçte yapılan zulüm ve katliamların Kürt halkından saklandığını söyledi.

Mardin **Nusaybin**'de yapılan yürüyüşte “Hakikatları Araştırma Komisyonu” kurulması istenirken, Tunus ve Mısır halkına da destek verildi. Ayrıca geçtiğimiz günlerde Kürt halkına yönelik iğrenç hakaretler içeren yazı yazan Posta Gazetesi yazarı da kınandı.

Yürüyüşte “Toplu mezarlar vahşetin belgesidir, gorên tomarî sucê mirovahiyê ne divê werin vekirin”, “Em xweseriya demokratik bi dibistanên azad ava dikin” pankartları açıldı. Kürtçe yapılan açıklamada bölgede birçok toplu mezar bulunduğuna dikkat çekilerek, devletin bir an önce toplu mezarlarla yüzleşmesi gerektiği belirtildi.

Kızıltepe'de MEYA-DER öncülüğünde BDP ilçe binası önünden Hükümet Konağı'na yüründü. Yürüyüşe yüzlerce kişi katıldı.

Yürüyüşte Tunus ve Mısır'daki halk ayaklanmasına destek verilirken, Abdullah Öcalan'ın fotoğrafları ile, “Bi germahiya xweseriya demokratik em raperîna Tunus, Mısır ü Urdunê silav dikin” ve “Bila gorên komî vebin, bila dewlet rûreşîya xwe bibîne” pankartları taşındı.

Yaygın devrimci çalışma...

BDSP'nin "Haklarımız ve geleceğimiz için..." şiarı ile yürüttüğü kampanya kapsamında oldukça yaygın ve tempolu bir çalışma yürütülüyor. Yaygın afiş çalışmasının yanı sıra Kızıl Bayrak gazetesinin satışlarıyla çalışmalar sürüyor.

Yaygın afiş çalışması

Sınıf devrimcileri BDSP imzalı "Haklarımız ve geleceğimiz için örgütlü mücadeleye! İşyeri komitelerine, sendikalara!" ve "Haklarımız ve geleceğimiz için... 'Torba Yasa'ya geçit yok!" afişleri ile örgütlenme ve mücadele çağrısı yapıyorlar.

Ümraniye'de afişler Dudulu Sanayi Bölgesi olmak üzere birçok yere yaygın bir şekilde yapıldı. Direnen PTT işçileriyle dayanışmayı büyütmek için de "PTT işçileri hakları ve gelecekleri için direniyor! Sınıf dayanışmasını yükseltelim! / BDSP" afişleri kullanıldı.

Küçükçekmece'de ise İkitelli Parseller, İkitelli Organize Sanayi Bölgesi ve Mahmutbey'de afişler yaygın olarak kullanıldı. Faaliyet esnasında işçi ve emekçilerle torba yasa üzerine sohbetler gerçekleştirildi.

Sefaköy, İnönü Mahallesi, Çınaryolu, Yenibosna, Güneşli hattında ve işçi servislerinin ve fabrikaların bulunduğu alanlarda yapılan afişler emekçiler tarafından ilgiyle karşılandı.

Tuzla'da da emekçi mahalleleri ve sanayi merkezleri boydan boya afişlerle donatıldı. Afişler Aydınli, Konaşlı ve Orhanlı mahalleleri ile sanayi girişlerinde yapıldı. Faaliyet sırasında PTT direnişisiyle dayanışma afişleri de kullanıldı.

Çalışmalar sırasında emekçilere torba yasa ve PTT direnişisi konusunda bilgiler verildi. Sermaye devleti ise gözaltı saldırısıyla ve afişleri sökerek faaliyeti engellemeye çalıştı.

İzmir'de Bayraklı-Karşıyaka güzergahı, Çiğli Merkez ve Demirçelik işçilerinin servis güzergahı olan Menemen-Çiğli hattına kampanya afişleri yaygın biçimde vuruldu.

BDSP afişleri Adana'da şehrin çeşitli merkezi noktalarında ve Şakirpaşa Mahallesi'nde yaygın bir şekilde kullanıldı.

Mısır halkıyla dayanışma çağrısı

İzmir'den sınıf devrimcileri Mısır'daki isyancı sahiplenmek ve işçi-emekçileri dayanışmaya çağırarak amacıyla toplu bildiri dağıtımını gerçekleştirdiler. 3 Şubat günü Karşıyaka Çarşı'da biraraya gelen BDSP'liler, "Emekçi halklar ayaklanıyor, sömürücü zorba iktidarlar yıkılıyor!" başlıklı bildiri dağıttılar. Bildiri dağıtımını birlikte Kızıl Bayrak gazetesinin de satışı yapıldı.

Dağıtım süresince direnen halklar ile mücadeleyi yükseltmeye çağıran ajitasyonlar ve sınıfa yönelik saldırılara karşı bir araya gelme, işyeri komiteleri kurarak sendikalarda örgütlenme çağrıları gerçekleştirildi.

Ümraniye'de Kızıl Bayrak satışı

İMES A Kapısı'nda sabah işe giriş saatlerinde yapılan militan Kızıl Bayrak satışları sürüyor. Çalışma sırasında gerçekleştirilen ajitasyon konuşmalarında Mısır halkıyla dayanışmayı büyütmeye vurgusu yapılırken, Mısır halkının yolunda torba yasaya geçit vermeme çağrısı yapıldı.

Nemtrans işçilerine BDSP'den ziyaret

BDSP, direnişlerini sürdüren Nemtrans işçilerine 5 Şubat günü dayanışma ziyaretinde bulundu.

Levent otobüs durağından "Nemtrans işçisi yalnız değildir, işçilerin birliği sermayeyi yenecek / BDSP" pankartıyla direniş alanına yürüyen BDSP'liler, direnişçi işçiler tarafından sloganlarla karşılandı.

Daha sonra BDSP temsilcisi direnişçi Nemtrans işçilerine seslenen bir konuşma gerçekleştirdi. Konuşmada, sermayenin saldırılarını artırdığı bir dönemden geçildiği ve sosyal yıkım saldırılarına karşı birleşik mücadelenin örülmesinin gerektiği ifade edildi.

Nakliyat-İş yöneticisi ise direnişin kazanıma yakın olduğunu ve sendika içeri girene kadar direnişe devam edeceklerini ifade etti. Direnen işçilerle yapılan sohbetlerin ardından BDSP'liler sloganlarla direniş alanından ayrıldılar.

Kızıl Bayrak / İstanbul

5 Şubat 2011 | Levent

Ankara'da Devrim okulu

1. Gün:

Devrim okullarının Ankara'daki birinci ders günü Eğitim Sen'de başarı ile gerçekleşti. İlk gün 14.00-17.00 arasında dersler verildi.

Okulun açılışında OSTİM'de hayatını kaybeden işçiler adına saygı duruşu yapıldı. Ardından devrim okullarının neden gerçekleştirildiğine dair kısa bir konuşma yapıldı.

Devrim okulları Sincan, Dikmen ve Mamak'tan gelen liselilerin sunumları ile devam etti.

Mamak'tan bir liseli YÖK ve YÖK düzeni üzerine bir sunum gerçekleştirdi. YÖK'ün ne için kurulduğu ve hangi amaca hizmet ettiği üzerine yapılan ve Bologna sürecine değinen sunumu canlı tartışmalar takip etti.

Ardından Dikmen'den bir liseli paralı eğitim üzerine sunum yaptı. Sunumun ardından katılımcılar okullarında yaşadıkları sorunları dile getirdiler. Tartışmada liselilere üniversitelerin bir gelecek olarak dayatıldığı, bunun için milyonlarca kişinin dershanelere gittiği ancak üniversitelerden mezun olan gençliğin diplomalı işsizler kervanına katıldığı vurgulandı. Kurtuluşun üniversitelerde değil örgütlü mücadelede olduğu, üniversitelere gidilecekse de bu bilinçle gidilmesi gerektiği vurgulandı.

Paralı eğitim sunumunu sırası ile, İncirli, Sincan ve Mamak'tan gelen liselilerin gerçekleştirdiği 'eleme sınavları, bilimsel eğitim, laik eğitim, anadilde eğitim ve disiplin cezaları' sunumları izledi. Bu sunumlar çerçevesinde oldukça canlı ve verimli tartışmalar yürütüldü.

Son olarak yayın değerlendirmesi yapıldı ve yayına daha fazla katkı sunup, olabildiğince fazla liseliye ulaştırma kararı alındı. Yaklaşık 3 saat süren devrim okulunun ardından OSTİM'de katledilen 20 işçi için düzenlenen basın açıklamasına katılım sağlandı.

2. Gün:

Devrim okulunda 2. gün sunumu Türkiye devrimci hareketinin tarihi ve komünist hareket üzerine oldu.

Sunum Türkiye'de devrimci hareketin ilk şekillenişinin anlatımı ile başladı. Mustafa Suphi ile yoldaşlarının mücadelesi ve TKP'nin kuruluşu anlatıldı. Daha sonra 60'lara hakim sosyalist hareket ve 70'li yıllarda bunun içinden devrimci hareketin şekillenme süreci anlatıldı. '70'li yılların devrimci hareketinin kendini sosyalist olarak tanımlasa da işçi sınıfından ve iktidar bilincinden uzak olduğu belirtildi. Bu sorunun '87 yılından sonra sınıf devrimcileri ile aşıldığı ve yeni bir dönemin başladığı belirtildi.

Bu sunumun ardından ise "devrimci ve örgütlü kimlik" sunumu gerçekleştirildi. Sunum Habib Gül ve Ümit Altıntaş yoldaşların hayatından örnekler üzerine kurulmuştu. Parti şehitleri, devrimci örgüte sarsılmaz bağlılık, eleştirel-özeleştirel tutum, tasfiyecilik karşısındaki net tutum gibi çeşitli özellikleriyle kapsamlı bir sunuma konu edildi.

Devrimci Liseliler Birliği/Ankara

Sınıfsal, cinsel, ulusal, mezhepsel baskı ve ayrımcılığa karşı... Eşitlik, özgürlük ve onurlu bir yaşam için...

8 Mart'ta mücadele alanlarına!

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nü kutlamaya hazırlandığımız şu günlerde, sermayenin hizmetindeki AKP hükümeti, "torba yasa" adı altında kapsamlı bir saldırının hazırlıklarını yapıyor.

Genelde işçi sınıfı ve emekçileri, özelden emekçi kadınları vuracak olan dinci hükümetin saldırısı mücadele daveti kabul edilmeli, 8 Mart alanlarında sermayenin bu pervasızlığına tok bir yanıt verilmelidir.

Emekçi kadınlar, işçiler!

Sömürü ve kölelik temeli üzerinde yükselen kapitalist sistem, toplumsal üretimle yaratılan zenginliklerin büyük bir kısmını, azınlık bir sınıf olan asalak patronlara aktarıyor. Toplumsal üretimi gerçekleştiren işçi ve emekçilere ise sigortasız ve sendikasıız çalışma, düşük ücretler, kölece çalışma koşulları, işsizlik, yoksulluk ve sefalet reva görülüyor.

Küresel kriz içinde bulunan kapitalist sistem, bunun faturasını işçi ve emekçilere ödetmek istiyor. AKP hükümetinin "torba yasa" adı altında başlattığı kapsamlı saldırı da faturayı emekçilere ödetme aracından başka bir şey değildir. Ve bu saldırı öncelikle de emekçi kadınları hedef almaktadır. Genelde emekçileri onursuz bir yaşama mahkum etmek anlamına gelen "torba yasa", özelden emekçi kadınları çalışma alanları ve toplumsal yaşamın dışına itmeyi hedeflemektedir.

Asalak kapitalistlere ve emperyalistlere hizmet eden AKP hükümeti, aynı zamanda ortaçağ zihniyetinin de savunucusudur. Bu zihniyet, bir yandan emekçi kadını türban ve çarşaf içine sıkıştırılmayı, öte yandan dört duvar arasına kapatmayı "zaruri" saymaktadır.

Sermayenin saldırısına ve ortaçağ zihniyetli hükümetine karşı mücadele etmek, emekçi kadınlar başta olmak üzere tüm işçi ve emekçilerin temel görevi olmalıdır. Bu görevi yerine getirmeyen bir sınıf, köleliği kendine layık görmeye devam etmekten kurtulamaz.

Kadın-erkek işçiler, emekçi kadınlar!

İşçi sınıfı ve emekçiler pek çok ülkede krizin faturasını ödemeyi reddetmek ve sermayenin saldırılarını püskürtmek için direniyorlar. Yunanistan, Fransa, İngiltere, İtalya, İspanya ve İrlanda'da kadın-erkek milyonlarca işçi, emekçi ve genç genel grev/genel direnişlerle hakları ve onurları için mücadele ediyorlar.

Tunus'ta ve Mısır'da genç kuşaklar ve emekçiler işsizliğe, yoksulluğa karşı mücadele etmekle kalmıyor, onurlu ve insanca bir yaşam için ayaklanarak diktatörlerin tahtlarını da yıkıyorlar.

Bölgemizde ve dünyanın farklı yerlerinde emekçilerin yükselttiği mücadelelerde emekçi kadınlar da önemli bir rol oynuyor. Zira sermaye tarafından yöneltilen her saldırı genelde işçi sınıfı ve emekçileri bir bütün olarak vururken, en yıkıcı etkilerini öncelikle emekçi kadınlar hissediyorlar.

Genel grev, genel direniş ve halk ayaklanmaları, sermayenin hem küresel hem yerel saldırılarına karşı nasıl mücadele edilmesi gerektiğini bize gösteriyor.

Amerikalı tekstil işçisi kadınların, 1857 yılı 8 Mart'ında, "10 saatlik işgünü" için, 8 Mart 1886'da "Eşit işe eşit ücret!", "Sendikalaşma ve oy hakkı!" için yükselttikleri militan mücadeleler de hala emekçi kadınların sermaye egemenliğine karşı nasıl mücadele etmesi gerektiği konusunda yol gösteriyor.

Tam da bu mücadeleler nedeniyle, 8 Mart Uluslararası Emekçi Kadınlar günü, 1910 yılında Kopenhag'da toplanan II. Enternasyonal'e bağlı Uluslararası Sosyalist Kadınlar 2. Konferansı'nda, Alman işçi hareketi önderlerinden Klara Zetkin'in önerisiyle kutlanmaya başlanmıştır. 8 Mart'ı bize armağan edenlerin, sermayenin ve kolluk kuvvetlerinin azgın saldırılarına rağmen direnen işçi kadınlar olduğu unutulmamalıdır.

Emekçi kadınlar, işçiler, emekçiler!

Kadın emekçilerin eşitlik ve özgürlük mücadelesi ile özdeşleşen 8 Mart'ı, tarihsel anlamı, sınıfsal özü ve devrimci şanına yakışır bir şekilde kutlamak sorumluluğuyla karşı karşıya bulunuyoruz.

Bunun anlamı, 8 Mart'ı, insanın insan tarafından sömürülmesinin, kadınların "ikinci sınıf cins" muamelesi görmesinin esas sorumlusu olan sermayenin egemenliğine karşı kitlesel militan bir mücadele günü olarak örgütlemektir.

Vurgulamalıyız ki, insanın insan tarafından sömürülüp ezilmesinin kaynağı olan kapitalist sistem, aynı zamanda kadının ikinci sınıf cins olarak da ezilmesine kaynaklık ediyor. Bu ise, cinsler arası eşitlik için, öncelikle insanlar arası eşitliğin sağlanması gerektiğini gösteriyor. Bunun içindir ki, halen kadınların yararlanabildiği tüm medeni, ekonomik, politik ve sosyal haklar, uluslararası işçi sınıfı hareketi ve ona yol gösteren sosyalizm mücadelesi sayesinde kazanılmışlardır.

Bu gerçeği gözönünde bulunduran TKİP, kadın-erkek tüm işçileri ve emekçileri sömürden ve zincirden arınmış bir ülke ve dünya uğruna omuz omuza mücadele etmeye çağırıyor! Sınıfsal, cinsel, ulusal, mezhepsel ayırım ve baskılara karşı, eşitlik ve özgürlük uğruna kadın-erkek tüm işçileri, emekçileri ve gençleri 8 Mart'ta mücadele alanlarına çağırıyor!

8 Mart'ta alanlara çıkarak, AKP'nin "torba yasa"sına, kapitalizmin küresel krizinin yıkıcı sonuçlarına, emperyalist saldırganlık ve savaşa, demokratik-sosyal hakların gaspına, faşist devlet terörüne, kadının ezilen cins konumunu ebedileştirmek isteyen dinsel gericiliğe, halkların kardeşliğini baltalayan ırkçı-şovenizme karşı direnişi yükseltelim!

Yaşasın 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü! Sınıfsal, cinsel, ulusal, mezhepsel ayrımcılık ve baskıya son!

Toplumsal yaşamın her alanında kadın-erkek eşitliği!

Kadın olmadan devrim olmaz, devrim olmadan kadın kurtulmaz!

Türkiye Komünist İşçi Partisi

Şubat 2011

(www.tkip.org)

8 Mart'ta kavgaya!

İşçi ve emekçi kadınların özgürlük ve eşitlik mücadelesi ile özdeşleşen 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü yaklaşıyor. 8 Mart'ı bir kez daha tarihsel anlamı, sınıfsal özü ve devrimci niteliğine yaraşır bir biçimde kutlama görevi ve sorumluluğuyla karşı karşıyayız.

Emekçi kadınlar!

Dünyamızdaki tüm zenginlikleri çalışan sınıflar, yani işçi ve emekçiler üretiyor. Ne var ki, tüm bu zenginlikler, sırf üretim araçlarının sahibi olduğu için, asalak bir sınıfın, sermaye sınıfının elinde toplanıyor. İşçi ve emekçilerin payına ise, sömürü, baskı, eşitsizlik, kölece çalışma koşulları, işsizlik, yoksulluk ve sefalet düşüyor.

Kapitalizm, günümüzde her geçen gün biraz daha derinleşen bir krizin içine yuvarlanmış bulunuyor. Burjuvazi denen asalak sınıf, bunun faturasını da işçi ve emekçilere ödetmek istiyor. Geri ve yoksul ülkelerdeki "Torba Yasa"lar ve emperyalist metropollerdeki "Tasaruf Paketleri" de bunun aracıdır. Tüm bu saldırılardan en çok nasibini alanlar ise, yeniden ve daha da büyük bir acımasızlıkla üretimin ve toplumsal yaşamın dışına itilen işçi ve emekçi kadınlarıdır.

Dahası var.

Dünyamızın önemli bir bölümüne, tüm modern görünümüne karşın, hala ortaçağ koşulları hakimdir ve dünya ortaçağ zihniyeti ile yönetiliyor. Bu zihniyetle, emekçi kadınlar türban ve kara çarşafın içine hapsediliyor, en iğrencinden ilkelikle recm edilip taşlanıyor, töre cinayetlerine kurban ediliyor. Kapitalist modern köleliğe olduğu kadar, bu çağdışı rejimlere karşı da mücadele etmesi gerekenler emekçi kadınlarıdır. Bu olmazsa eğer, kadınlar asla kölelikten kurtulamaz.

Kadın ve erkek işçiler!

8 Mart Amerikalı tekstil işçisi kadınların 1857 yılında "10 saatlik iş günü" için, 1886'da "Eşit işe eşit ücret!" ve "Sendikalaşma ve oy hakkı!" için yükselttikleri militan bir mücadele bayrağıdır. Bu bayrak tüm işçi ve emekçi kadınların kurtuluş bayrağıdır ve hala onlara yol göstermeye devam ediyor.

İşçi sınıfı ve emekçi kitleler küresel krizin tetiklediği saldırılara karşı her yerde direniyor. Yunanistan, Fransa, İspanya, İtalya, İrlanda ve Portekiz milyonların katıldığı grev ve genel grevlerle sarsılıyor. Tunus ve Mısır'da işçi sınıfının genç kuşakları IMF ve DB'nin yıkım programlarına, bunun ifadesi olan işsizliğe, yoksulluğa, yağmacılık ve yolsuzluğa, çağdışı polis rejimlerinin onur kırıcı dayatmalarına karşı insana yaraşır onurlu bir yaşam için ayaklanmış bulunuyor. Belirtmek gerekir ki, tüm bu mücadelelerde emekçi kadınlar çok önemli bir rol oynuyor.

İşçiler, emekçiler, emekçi kadınlar!

İnsanın insan tarafından sömürülmesinin ve insanın insana kul edilmesinin kaynağı kapitalizmdir. Bir ücretli kölelik düzeni olan kapitalizm, aynı zamanda kadının ikinci sınıf bir köle olarak ezilmesinin de kaynağıdır. Kadına reva görülen çifte sömürüye ve hayatın her alanında tam bir acımasızlık olarak yaşanan cinsel eşitsizliğe, ancak ve ancak işçi sınıfının önderliğindeki bir devrim son verebilir. Kapitalizmin tüm insanlığa olduğu gibi emekçi kadınlara da sunacağı bir şey yoktur. Tarih tanıklık etmiş ve bilim doğrulamıştır ki, insan soyunun üretken bir üyesi olan kadınlar, tüm haklarını sosyalizm için mücadele sayesinde elde etmişlerdir. Büyük insanlığın bir üyesi olan kadına layık olduğu onurlu konumu da, ancak ve ancak sosyalizm sağlayabilir.

Tam da bu inançla, TKİP Yurtdışı Örgütü olarak, şimdiden emekçi kadınların 8 Mart'ını kutluyor, tüm işçi ve emekçi kadınları 8 Mart'ın 101. yılında bir kez daha mücadele alanlarına ve sosyalizm için kavgaya çağırıyoruz.

Türkiye Komünist İşçi Partisi - Yurtdışı Örgütü

(TKİP-YDÖ)

Çürüyen düzenin sahte “ahlak” tartışmaları

Gün geçmiyor ki medyada kadın kimliğini hedef alan bir haber ya da yorum çıkmayın. Egemen kültürdeki ataerkil gerici bakış kendini her fırsatta gösteriyor. Kullanılan dile de sinmiş olan bu bakış, kadınların maruz kaldığı şiddetin önünü de açıyor. En son geçtiğimiz günlerde yaşamını yitiren Defne Joy Foster adlı kadın üzerinden estirilen gerici tartışmalar ise ipin ucunun ne kadar kaçtığını gösteriyor.

İş öncelikle “ünlü” birinin ölüm haberinin magazinsel bir olaya çevrilmesiyle başladı. Foster’ın ölümü medyanın işine gelmişti. Çünkü “renkli dünyadan” ünlü bir isim ölmüştü. Bu haber programlarını doldurmaya yeterdi. Aynı gün OSTİM’de gerçekleşen patlamalar olmuş, ölen işçiler hiç de Defne Joy Foster haberi gibi yer bulamamıştı. Bu medyanın tercihleri konusunda tam bir fikir veriyordu.

Bu kadarı tipik bir medya istismarı sınırlarında. Ancak sonrasında Defne Joy Foster’ın ölüm şekli, öldüğü yer ve özel yaşamından ayrıntılar gündeme getirilmeye başlandı. Defne Joy Foster’ın evli ve üstüne üstlük çocuk sahibi olduğu hatırlandı. Bu sefer için rengi değiştirildi. Ölen “ünlü” de olsa bir kadındı ve nasıl olur da bir kadın evliyken ve hem de çocuk sahibiyken “kocasız olmadan” ayrı bir eğlence merkezine gidebilir, burada tanıştığı birinin evine giderdi. İşe bir de Hıncal Uluç tarafından yazılan ve “su testisi su yolunda kırılır” ibaresiyle biten o yazı da eklenince medya iyice zıvanadan çıktı.

Yaşanan bu tartışmalar bu düzenin çürümüşlüğüne ve ikiyüzlülüğüne ayna tutmuş oldu.

Defne Joy Foster üzerinden bir “ahlak” tartışması yapanlar, Foster gibi “ünlüler”in kınadıkları hallerini istismar ederek sayfalar dolduruyor, saatler süren programlar yapıyorlar. Öyle ki Hıncal Uluç’un yazdığı gazetenin magazin ekleri tam da onun eleştirdiği türden haberlerle doluyken, hangi ahlak anlayışıyla hareket edilmektedir?

Dinci gerici cenah da bunu kendi gerici ideolojilerine dayanak yapmak için kullanıyorlar. Kapitalizmin yoz kültürünün etkilerini kendi gericiliklerini örtmek için kullanıyorlar. Vakit gazetesi yazarı Hüseyin Üzmez’in bir kız çocuğuna taciz olayı hiç konu edilmezken, bugün aynı gazetenin köşe yazarları hangi ahlak dersini veriyorlar?

Kapitalizmin ahlak anlayışı insanı değil parayı temel alır. Her türden ahlaksızlığın döndüğü burjuva dünyada ahlak sözü ne kadar fazla ağza alınırsa bilinmelidir ki başka ahlaksızlıkları örtmek için kullanılmaktadır. Burjuva ahlak anlayışı, kendi ürünü olan yoz yaşam biçimlerini işçi ve emekçilere özendirip popüler hale

getirirken, bu gerçeği gizlemek için yine Defne Joy Foster gibilerini de kendine kurban yapmaktadır.

Ortada kadın kimliği üzerinden dönen tartışmalarda ise topluma verilmek istenen gizli bir mesaj vardır. Öyle ya bu toplumda kadın bir birey değildir. Evliyse ve de çocukluysa evine köle olmalıdır. Bu sınırlar dışına çıktığında ise başına geleceklere katlanmalıdır. Değil mi ki bu ülkede yüzlerce kadın böylesi gerekçelerle öldürülmekte ya da şiddete uğramaktadır?

Kadına yönelik örgütlenen gericilik bir devlet politikasıdır. Hatırlanırsa geçtiğimiz senelerde öldürülen ve uzun süre gündemde yer tutan Münevver Karabulut adlı genç kadın için dönemin Emniyet Müdürü Celalettin Cerrah ölen kızın ailesine “kızlarına sahip çıksalardı” diyebilmişti. Ya da tecavüze uğrayan kadınlara yönelik, “ne işi vardı o saatte sokakta” gibi ucube tartışmalar mahkeme salonlarında az görülen bir durum değildir. Bir başka örnek yine geçtiğimiz yıllarda doğal gaz zehirlenmesinden ölen gençlerin ardından dönemin yetkili devleti “yarı çıplaktılar” diyerek savunmuştu. Benzeri örnekler çoğaltılabilir. Dün katilleri ve tecavüzcüleri değil de mağdur kadınları tartışanlarla bugün medyada sürdürülen tartışma özde aynı anlayışın sonucudur. Bugün de ilgi, ölen bir kadının işlediği “suçlara” yönelmiştir. Çünkü ortada toplumda kadına biçilen role aykırı bir kişi vardır. Bu erkek olsaydı aynı şekilde tartışılmayacağı malumdur.

“Modern” burjuva anlayışının ve dinci gericiliğin paylaştığı çürümüş kapitalist düzenin yozluğudur. Bu kendini en iyi ve net biçimde “kadın” a bakış sorunu üzerinden göstermektedir. Görünürdeki iki “keskin” ucun, burjuva yozlaşmanın bataklığında yan yana düşmesinde gerçekte bir çelişki yoktur.

Ortada kadınıyla erkeğiyle yozlaşmaya itilmiş ayrı bir dünyanın, burjuva dünyasının insanları bulunmaktadır. Defne Joy Foster onlardan biridir. Onları eleştiren medyadaki yazarlar da laik ya da dinci cephede olsun o dünyanın bir parçasıdır. İkiyüzlülük edip yürüttükleri ahlak tartışmasının hiçbir anlamı yoktur. Günde 3 kadının düzenin ahlaki değerlerine dayanılarak öldürüldüğünü düşünürsek, bu tartışmaların sadece yeni kadın cinayetlerinin önünü açmaktan başka bir şeye hizmet etmeyeceği de ortadadır.

Çürüyen bir düzenin yozlaşmış kültüründen kurtulmanın, kadınların ve erkeklerin gerçek anlamda özgür bireyler olabilmelerinin ve her türden sömürünün, baskının ve eşitsizliğin ortadan kaldırılmasının tek yolu toplumsal bir devrimdir. Ancak bu yolla kadına yönelik gerici bakışın kökü kurutulabilir.

yürütüyor. Şimdiden bu amaçlı toplantılar yapılıyor. Bu yılki 8 Mart’ın ayırt edici yanını, Venezuela’da gerçekleştirilecek olan Dünya Kadın Konferansı ile aynı döneme denk düşmesi oluşturuyor. Başta MLPD olmak üzere, yerli devrimci parti ve örgütler, bu anlamlı çakışmadan hareketle, bu yılki 8 Mart’ın enternasyonal bir etkinlik olarak kutlanmasını hedefliyorlar ve bu yönde planlar yapıyorlar. Bu amaca uygun olarak salon etkinliklerinin yanısıra yürüyüşler de düşünülüyor.

Kızıl Bayrak / Almanya-İsviçre

Yurtdışında 8 Mart hazırlıkları

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü’nün 101. yılında Türkiye’de olduğu gibi yurtdışında da 8 Mart’ı tarihsel anlamına ve sınıfsal niteliğine uygun biçimde kutlama yönünde hazırlıklar sürüyor.

Şimdiden, başta Almanya olmak üzere, Avrupa’nın belli başlı kentlerinde bu yönlü çalışmalar yapılıyor. Bu çerçevede, **Köln/NRW, Bielefeld, Frankfurt, Stuttgart** ve **İsviçre/Basel**’de salon etkinlikleri düzenlendi.

Bu yılki 8 Mart yerli ilerici ve devrimci çevrelerce de önemseniyor. Onlar da bu yönlü çalışmalar

Eğitim Sen 2. Kadın Kurultayı!

Eğitim Sen 2. Kadın Kurultayı “Özgürlüğümüz için örgütleniyoruz” şiarıyla 9 Şubat tarihinde Ankara-Başkent Öğretmenevi’nde başladı. Gazetemiz yayına hazırlandığı sırada kurultay devam ediyordu.

Türkiye’nin farklı illerinden 150 delegenin katılımıyla gerçekleşen kurultayın ilk günü açılış konuşmasıyla başladı.

Saygı duruşunun ardından sinevizyon gösterimi yapıldı. İlk sözü Eğitim Sen Genel Başkanı **Zübeyde Kılıç** aldı. Kılıç sermayenin neo-liberal saldırılarını ve bunların kadınlar üzerindeki etkilerini özetledi. Torba yasaya da değinen Kılıç, aynı zamanda kadınların cinsel kimliğine yönelik saldırılardan bahsetti. Emek mücadelesinin kimlik mücadelesinden bağımsız ele alınamayacağını vurguladığı konuşmada, toplumsal cinsiyet eşitsizliğine yönelik mücadelenin önemine değinildi.

KESK Genel Başkanı **Döndü Taka Çınar** ise, kadına yönelik saldırıları anlattı ve saldırıya maruz kalan kamu emekçilerini örnekledi. Zor dönemde kadınların mücadelede ön saflarda yer aldığını belirten Çınar, sınıf mücadelesinin ve kadın mücadelesinin bunun örnekleriyle dolu olduğunu vurguladı.

KESK Kadın Sekreteri **Canan Çalağan**, konuşmasına hapishanelerdeki kadın kamu emekçilerini selamlayarak başladı. Kadının ezilmişliğinin tarihsel sürecine ilişkin yaptığı anlatımın ardından sendikaların kadın bakışıyla yeniden şekillenmesi gerektiğini söyledi. Bu amaçla tabana dayalı karar alma mekanizmalarının işletilmesi, işyeri meclislerinin oluşturulması ve temsiliyette eşitlik sağlanması, kadın kotası uygulanması gerektiğini, aynı zamanda bu çabanın eylem alanlarına yansımalarının önemli olduğunu dile getirdi.

Eğitim Sen Merkez Kadın Sekreteri **Gülçin İsbert** konuşmasında krizin genel sonuçlarına ve kadınlar üzerindeki etkilerine değindi.

Yapılan konuşmaların ardından Divan oluşturuldu. Önerge ve sonuç bildirgesi komisyonlarının oluşturulmasıyla kurultaya ara verildi.

Program, öğleden sonra atölye çalışmalarının yürütülmesi ve raporlarının oluşturulması ile devam etti.

Kurultayda Kamu Emekçileri Bülteni ve etkinlik gündemli Sosyalist Kamu Emekçileri imzalı bildirin dağıtımı gerçekleştirildi.

Sosyalist Kamu Emekçileri

“Bu karakolda işkence var!”

6 Şubat Pazar akşamı evlerine gitmek üzereyken sivil polislerin keyfi kimlik sorgulaması sırasında arkadaşı Sinan Çar ile birlikte gözaltına alınan Mikail Haskanlı polis işkencesine maruz kaldı. DHF, Taksim Ekipler Amirliği önünde 8 Şubat günü gerçekleştirdiği eylemde gözaltı saldırısını ve polis terörünü protesto etti.

“Bu karakolda işkence var! İşkenceci polisler hesap verecek! / Demokratik Haklar Federasyonu” pankartını açan DHF’liler adına açıklamayı okuyan Cemal Doğan, Mikail Haskanlı ve Sinan Çar’ın gözaltına alınışlarını anlatarak Haskanlı ve Çar’ın, Taksim Ekipler Amirliği’nde 5 saat boyunca darp edildiklerini söyledi.

Sivil polislerin Haskanlı’ya “Demek Vanlısın, sana ne işçiden, sen işçi misin?” diyerek küfür

edildiğini belirten Doğan, DHF’nin Füze kalkını projesine karşı gerçekleştirdiği eylem ile OSTİM’deki patlamaya dair yapılan eylemde çekilen görüntülerin de Haskanlı’ya gösterildiğini ifade etti.

Karakolda 8 kişilik bir sivil polis grubunun, Mikail Haskanlı ve Sinan Çar’ın ellerini kelepçeleterek darp ettiğini söyleyen Doğan, Haskanlı ve Çar’ın, götürüldükleri Taksim İlkyardım Hastanesi’nde işkence gördüklerini ve darp edildiklerini, vücutlarındaki yara izlerinden anlaşılabilirliğini sözlerine ekledi.

Buna rağmen, polisin baskısı ile Haskanlı ve Çar hakkında “vücutlarında herhangi bir darp izine rastlanmadığı” raporunun verildiğini belirtti.

Kızıl Bayrak / İstanbul

DHF üyesine ajanlaştırma dayatması

DHF Gençlik Komisyonu üyesi Mertcan Önal’a yönelik ajanlaştırma dayatması, DHF tarafından İHD İzmir Şubesi’nde gerçekleştirilen basın toplantısıyla teşhir edildi.

DHF adına yapılan konuşmada saldırının hedefinde devrimci ve demokratik mücadele olduğu ifade edildi. DHF üyesi Önal ise maruz kaldığı baskı ve tehditleri anlattı. Avukat olduğunu söyleyen bir kişinin birkaç gün önce üniversite çıkışında yanına geldiğini söyleyen Önal, bu kişinin ajanlık teklifinde bulunduğunu aktardı. “Okuyan öğrencilere maddi destek sunmak istediğini” söyleyen

kişinin emniyetten geldiğini söyleyerek kendisine yüklü miktarda para teklif ettiğini ifade eden Önal, ailesine maddi destek sunulacağını da söylediğini sözlerine ekledi. Ayrıca kendisine atılan her adımın bilindiğinin ve takip edildiğinin belirtildiğini söyledi.

Mertcan Önal, ailesinin ve kendisinin yaşadığı ekonomik sıkıntıyı kullanarak istihbarat isteyen kişiyi reddettikten sonra tehditlerle karşılaştığını ancak tüm bu tehditlere rağmen mücadeleden yılmayacağını, bunun ne ilk ne de son bedel olacağını ifade ederek sözlerini tamamladı.

İHD’den eylemler

İHD Bursa Şubesi’nin her hafta farklı bir konuyu işleyerek yaptığı cumartesi eylemlerinde 5 Şubat günü sosyal hakları ele aldı.

Nalbantoğlu girişinde yapılan eylemde önce BATİS ve BAMİS adına BATİS Genel Başkanı Metin Burak bir basın açılımı yaptı. Burak, emekçilerin örgütlenmesine engel olmanın ve işyerinde işçi sağlığı ve iş güvenliği yetersizliği nedeniyle iş cinayetlerine sebep olmanın insan hakları ihlali olduğunu belirtti.

İHD Bursa Şube Başkanı Mustafa Yağcı ise açıklamasında sosyal hakların hem ulusal hem uluslararası metinlerde genel olarak çalışma hakkı, adil ücret hakkı, sağlık hakkı, konut hakkı ve beslenme hakkı başlıkları altında yer aldıklarını belirtti. Yağcı, yapılması gerekenin sosyal hakların korunmasının emekçi sınıflar lehinde yeni tanımlar yapıp, emekçi sınıflar lehine güncellenmesi olduğunu ifade etti. Eylem alkışlarla sona erdi.

İHD İzmir Şubesi kayıplarla ilgili yürüttükleri mücadele çerçevesinde 6 Şubat günü Eski Sümerbank önünde gerçekleştirdiği eylemde 1992’de kaybedilen Hasan Gülünay’ın hikayesini ele aldı.

“Kayıplar belli failer nerede” şiarlı pankartın taşındığı eylemde Gülünay’ın 1992 yılında evinden çıktığı ve bir daha geri dönemediği dile getirilerek aynı tarihlerde Gayrettepe’de hücrelerinin birinden ‘Ben Hasan Gülünay, beni kaybedecekler!’ diye seslendiği ifade edildi. Dönemin Çalışma Bakanı Mehmet Moğultay’ın da Hasan Gülünay’ın akıbetinden haberi ve sorumluluğu olduğu belirtildi. Açıklamada “Mehmet Moğultay’a sesleniyoruz. Gelin tanıklık edin, Hasan Gülünay’a ne oldu? Bütün bildiklerinizi kamuoyuyla paylaşın! Yetkililere soruyoruz. Failer belli, kayıplara ne oldu?” denildi. Basın metninin ardından 10 dakikalık oturma eylemi yapıldı.

Kızıl Bayrak / Bursa - İzmir

Katliamın kayıtları tutulmamış!

CHP’li Kamer Genç’in Dersim katliamına ilişkin Meclise verdiği soru önergesine tek cümlelik yanıt veren Millî Savunma Bakanı Vecdi Gönül, sermaye devletinin Kürt halkına dönük resmi inkar ve imha politikasındaki ısrarı bir kez daha gözler önüne serdi.

“1937-1938 yıllarında Tunceli’de yapılan askeri harekatla ilgili olarak; bu olaylarla ilgili Genelkurmay Başkanlığı’nda bulunan tüm bilgileri açıklar mısınız? Askeri harekat sırasında kaç kişi öldürüldü ve yaşları nelerdir?” ifadelerinin yer aldığı soru önergesine Vecdi Gönül’ün verdiği yanıt ise alay niteliğinde oldu.

Gönül, binlerce kişinin ölümüne neden Dersim katliamına ilişkin, “1937-1938 yıllarında Tunceli’de yapılan askeri harekatla ilgili olarak yapılan inceleme sonucunda talep edilen konulara ilişkin herhangi bir kayıt, bilgi ve belge bulunmadığı tespit edilmiştir” açıklamasında bulundu.

Yüzbinlerce kişinin katledildiği ve binlercesinin de sürgüne gönderildiği bir katliamın kayıtlarının tutulmamasının inandırıcı olmaması bir yana, özünde aynı katliamcı geleneğin sürdürücüleri olan düzen partileri CHP ve AKP’nin meclisteki “soru-yanıt” polemikleriyle ortaya çıkan tartışmalar, sermaye devletinin kendi eliyle gerçekleştirdiği katliamın ve inkarcı politikanın arkasında olduğunu bir kez daha gösterdi.

Mücadele Postası

Halkalı'da arazi rantına karşı eylem

Halkalı Ziraat Okulu arazisinin İlim Yayma Vakfı'na kiralanmasına karşı biraraya gelen Küçükçekmece Yaşam ve Çevre Meclisi, Küçükçekmece Belediye binası önünde basın açıklaması gerçekleştirdi.

Grup adına basın açıklamasını okuyan Tacettin Ergüler, AKP'nin İstanbul'un rant değeri yüksek mekanlarını kendilerine yakın olan sermaye gruplarına devrettiğini, Vakıf Gureba Hastanesi, Cevizli TEKEL fabrikası, Unkapanı TEKEL binasının ardından sıranın Halkalı Ziraat Okulu'na geldiğini belirtti. Küçükçekmece Belediye Başkanı Aziz Yeniay'ın bir röportajında İlim Yayma Vakfı'ndan burs aldığını ve şimdi de vefa borcunu ödediğini belirttiğini hatırlatan Ergüler, Küçükçekmece'nin az kalmış yeşil alanlarından biri içerisinde 357 dekarlık bir arazi üzerine kurulu bulunan tarihi okulun göz göre göre yok edilmesine sessiz kalmayacaklarını ifade etti.

İlim Yayma Vakfı kimdir?

1972 yılında kurulan İlim Yayma Vakfı, dinci gerici eliyle örgütlenen vakıflardan biridir. Özellikle yurtlar ve dersaneler eliyle örgütlenen vakfın geniş bir burs ağı da bulunuyor. Kurucuları arasında Turgut Özal, Korkut Özal, Numan Kurtulmuş, Kemal Unakıtan, Ahmet Davutoğlu, Kadir Topbaş ve Recep Tayyip Erdoğan gibi isimlerin de bulunduğu İlim Yayma Vakfı söz konusu araziye Sabahattin Zaim Üniversitesi kurmak amacıyla kiralamıştı.

EKSEN Yayıncılık Büroları

Kemalpaşa Mh. Otel Asya yanı Vural Apt. No:2 D:3 İzmit /
KOCAELİ

Sönmez İş Sarayı Kat: 3 No: 220 Heykel/BURSA
Tel: 0 (224) 220 84 92

Cemal Gürsel Cd. Shell Karşısı Vakıf İşhanı Kat: 3
No: 306 ADANA Tel: 0 (322) 363 19 94

Mamak'ta ulaşım eylemi

Mamak'ta devrimci ve ilerici kurumlar 6 Şubat Pazar günü "insanca ulaşım istiyoruz" şiarı ile biraraya gelerek eylem gerçekleştirildi.

Açıkalm Durağı'nda toplanan kurumlar NATO yolunu trafiğe kapatarak eyleme başladı. Polisin engelleme çabalarına rağmen yol kapatılırken, yürüyüş güzergahı boyunca ajitasyon konuşmaları yapıldı, ıslık ve alkışlarla ulaşım politikaları protesto edildi. Emekçiler sorunlarının çözümü için örgütlü mücadeleye çağrıldı. OSTİM'deki katliam hatırlatılarak "Kaza değil katliam!", "Katil devlet hesap verecek!" sloganları hep bir ağızdan haykırıldı.

Tuzluçayır Meydanı'nda basın açıklaması gerçekleştirilirken, yol 1 saat boyunca trafiğe kapatılarak devrimci marşlar söylendi, halaylar çekildi.

Yaklaşık 250 kişinin katıldığı eylemi AKA-DER, Alınteri, BDSP, ÇHD, DSB, DDSB, Devrimci Yolda Özgürlük, Kaldıraç, Özgür Lise, Partizan ve ÖV-DER örgütledi. Eyleme Halk Cephesi, ESP, Kızıl Hareket destek verdi.

Kızıl Bayrak / Ankara

Sarıyer'de yıkım saldırısı

İstanbul Sarıyer'de bir inşaat şirketinin Derbent Çamlıtepe Mahallesi'ndeki 40 evi satın almasının ardından, evlerin tahliyesine izin vermeyen mahalle sakinlerine polis saldırdı.

8 Şubat günü saat 04.00 sularında mahalleye gelen yaklaşık bin çevik kuvvet polisi, evlerin tahliyesi ve yıkımı için bölgeyi ablukaya aldı. Tahliye ve yıkım yapılacak evlerin olduğu sokağa girmeye çalışan polisler tepki gösteren emekçilere biber gazı kullanarak saldıran polis arbede sırasında Yusuf Birdal adlı kişinin sinir krizi geçirmesine neden oldu. Birdal'a sağlık ekipleri müdahale etti.

Eylemin sona ermesinin ardından tahliye görevlileri, çevik kuvvet eşliğinde, boşaltılacak evlere girerek eşyaları kamyonlara yüklemeye başladı.

İstanbul Büyükşehir Belediyesi (İBB) Sarıyer'deki yıkıma ilişkin açıklamasında sorumluluğu üzerinden attı. Emekçilerin sağlık ve nitelikli barınma hakkını

gasbeden İBB, iş yıkımlardan ibaretmiş gibi geçekundu yıkımının belediye tarafından yapılmadığını açıkladı. Söz konusu arazinin bir kooperatife ait olduğunu, arazi üzerindeki kaçak yapılardan 44'ünün yıkım için sahibiyile kooperatif arasında anlaşma yapıldığı belirtti.

Hemzemin geçit ölüm getirdi

İzmir Tire'de hemzemin geçitte 3 Şubat akşamı meydana gelen kazada 5 işçi yaşamını yitirdi.

TCDD'de örgütlü Birleşik Taşımacılık Çalışanları Sendikası ise ölümleri önlemek amacıyla hemzemin geçitlerin kaldırılması gerektiğini söylüyor.

TCDD'den yapılan açıklamaya göre "İzmir-Tire seferini yapan ray otobüsü, Tire girişinde korumalı hemzemin geçitte bariyer kolları inik flaşör ve çan çalışır vaziyette iken işçi taşıyan bir minibüsün kapalı hemzemin geçide bariyer kollarını aniden kırarak girmesi sonucu hemzemin geçit kazası meydana geldi" BTS İzmir Şube Başkanı **Bülent Çuhadar**

gazetemize, sendika olarak kazanın yaşandığı bölgede incelemede buldukları bilgisini verdi. Kazada, kapalı olan otomatik hemzemin geçide giriş yapan minibüsün hatalı pozisyonunda olduğunu söyleyen Çuhadar bu tarz kazaların önlenmesi noktasında çözüm önerilerini sıraladı.

Sendika olarak; karayolları, TCDD ve belediyelerin şehir merkezlerindeki otomatik hemzemin geçitleri kaldırarak alt ve üst geçitler yoluyla bu tarz kazaları azaltabileceğini belirten Çuhadar insan faktörü devreye girdiğinde böyle bir önlemin alınmasının gerekliliğinin altını çizdi.

**Mısır'da emekçiler
sokakları terketmiyor...**

**Kölelik zincirlerini
kırmak için
devrim yolunda
ileri!**

